Καθημερινή 5-6-31
" 6-6-31

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1938

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
16
ΜΑΪΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 5.17'. Δύσις ἡλ. 7.26'.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 24.7, ἐλαχ. 12.1. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι : μέτριοι. Θάλασσα : Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 763.9

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. Μπριὰν εἶναι ὑπόθεσις σχετιζομένη μὲ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας; Εἶναι ὑπόθεσις σχετιζομένη μὲ τὰς «γενναίας» πρωτοβουλίας τοῦ κ. Μπριὰν διὰ τὴν Πανευρώπην ; Ὀφείλεται ἡ ἀποτυχία τοῦ «γόητος» εἰς τὴν ἀφύπνισιν τοῦ Γαλλικοῦ ἐθνικισμοῦ ἐξεγερθέντος ἐκ τῶν «οὐτοπιστικῶν» προσπαθειῶν διὰ μίαν ἀδιατάρακτον εἰρήνην ; Ἰδοὺ ἐρωτήματα, εἰς τὰ ὁποῖα δύσκολον εἶναι νἀπαντήσῃ ἕνας ξένος, ὅταν εὑρίσκεται μακρὰν τῆς Γαλλίας, μακρὰν τῶν πολιτικῶν ζυμώσεων, αἱ ὁποῖαι ἔφεραν εἰς ἀντίθεσιν βιαίαν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Βερσαλλιῶν τοὺς Γάλλους συντηρητικοὺς πρὸς τοὺς Γάλλους ριζοσπάστας.

Πρέπει ἐκ προκαταβολῆς νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οὐδέποτε οἱ ἑλιγμοὶ τῆς Γαλλικῆς διπλωματίας ἠπάτησαν τοὺς σοβαροὺς μελετητὰς τῶν καταστάσεων : Ἡ Γαλλία θέλει τὴν εἰρήνην — εἶναι ἀναμφισβήτητον. Ὁ κ. Μπριὰν δὲν εἶναι φιλοπόλεμος — οὐδεὶς ἀμφιβάλλει. Πολιτικοὶ διευθύναντες ἢ μετασχόντες εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν τυχῶν τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον, γνωρίζουν μὲ ποίας ἀγωνίας, μὲ ποίους κινδύνους, μὲ ποίας θυσίας συνδέεται πάντοτε μία πολεμικὴ περιπέτεια. Καὶ γνωρίζουν ὅτι εἰς μίαν τοιαύτην περιπέτειαν ἡ Γαλλία ἔχει νὰ διακινδυνεύσῃ κάτι πλέον τῆς ἡσυχίας της : Τὴν πρωτοκαθεδρίαν — διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τὴν ἡγεμονίαν της εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην. Καὶ τὸ σχέδιον τῆς Πανευρώπης, ὡς ἐξετέθη ἀπὸ τὸν μέγαν ρήτορα, δὲν εἶναι παρὰ μία εὐφυὴς μεταμφίεσις προσπαθειῶν πρὸς κατασφάλισιν τοῦ ἐδαφικοῦ, στρατιωτικοῦ, ναυτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ καθεστῶτος τῆς Εὐρώπης. Ὁ κ. Μπριὰν δὲν εἶναι ἕνας ἀφελὴς καὶ ὀνειρόπληκτος ἰδεολόγος. Δὲν εἶναι ἕνας οὐτοπιστής. Δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ θυσιάσῃ κανὲν ἀπὸ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας. Δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξαρθρώσῃ τὸν διπλωματικὸν συνασπισμόν, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Γαλλικὴ πολιτικὴ κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη ἠθέλησε ν' ἀσφαλισθῇ ἀπὸ ἐνδεχομένην ἀφύπνισιν τῆς Γερμανικῆς μνησικακίας. Γιουγκοσλαυΐα, Πολωνία, Ρουμανία — εἶναι τὰ ἀμυντικὰ ἐρείσματα τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς. Αὐτὰ τὰ ἐρείσματα οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ παραγνωρίσῃ ὁ κ. Μπριάν. Ἡ δὲ Πανευρώπη τοῦ κ. Μπριὰν δὲν εἶναι ἡ Πανευρώπη τοῦ κ. Κουντενχόβεν—Καλλέργη. Εἶναι, ὅπως προηγουμένως εἴπομεν, ἡ παγίωσις τοῦ πλεονεκτικοῦ διὰ τὴν Γαλλίαν σημερινοῦ καθεστῶτος.

Ἀλλ' ὁ Γαλλικὸς πατριωτισμὸς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νέου Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Ντυμὲρ ἠθέλησε νὰ τιμήσῃ τὴν πολιτικὴν ἀρετήν, τὴν ἐθνικὴν ὑψηλοφροσύνην, τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας. Ὁ κ. Ντυμὲρ ἔδωκε διὰ τὴν νίκην τῆς Γαλλίας ὅ,τι πολύτιμον πέραν τῶν πνευματικῶν του κεφαλαίων διέθετεν. Ἔδωκε τὸ αἷμα τῶν τέκνων του. Τέσσαρες υἱοί του, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, ἔπεσαν διὰ τὴν πατρίδα. Τὴν θυσίαν αὐτὴν ἐτίμησεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ γηραιοῦ Γάλλου πατριώτου ἡ «σωβινιστική» Γαλλία. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Ντυμὲρ εἶναι θρίαμβος τοῦ Γαλλικοῦ σωβινισμοῦ. Καὶ ὁ Γαλλικὸς σωβινισμὸς δὲν ἠθέλησε νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπιτυχίαν ἐκείνου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο νὰ ψηφίσουν καὶ οἱ φίλοι τοῦ κ. Ἰωσὴφ Καγιώ, τοῦ διαπρεποῦς Ἰσραηλίτου καὶ «φιλογερμανοῦ» οἰκονομολόγου.

Ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἐσκέφθησαν οἱ Γάλλοι, ἂν ἠδίκησαν ἢ ὄχι τὸν πρῶτον τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν των καὶ τὸν πρῶτον τῶν ρητόρων των, εἶναι ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν θέλομεν νὰ ἔχωμεν γνώμην. Φρονοῦμεν ἄλλωστε ὅτι ὁ κ. Μπριὰν δύναται νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Γαλλίαν περισσοτέρας ὑπηρεσίας ὡς ὑπουργὸς ἢ πρωθυπουργὸς παρὰ ὡς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Ἀλλ' ἐξηγοῦντες τὴν ἀποτυχίαν του καθ' ὃν τρόπον τὴν ἐξηγήσαμεν, ἠθελήσαμεν νὰ ἐξάρωμεν τὴν περίπτωσιν τοῦ κ. Ντυμέρ. Ποῖοι πατέρες τέκνων μεταξὺ τῶν κορυφαίων Ἑλλήνων πολιτικῶν ἀνδρῶν θὰ ἠδύναντο ν' ἀτενίσουν χωρὶς εἶδός τι ἐντροπῆς τὴν θυσίαν τοῦ κ. Ντυμὲρ κατὰ τὸν πόλεμον ; Εἰς τὴν Ἑλλάδα εἴμεθα δημοκρατικοὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατάλυσιν πάσης κοινωνικῆς εἴτε ἠθικῆς ἱεραρχίας. Ἀπέναντι τοῦ θανάτου δὲν εἴμεθα διόλου δημοκρατικοὶ καὶ οἱ ἄκαπνοι «κυανόαιμοι» στρατιῶται υἱοὶ εἴτε συγγενεῖς κορυφαίων πολιτευτῶν δὲν εἶναι ὀλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς ἀκάπνους ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἀκάπνους στρατηγοὺς τῶν γραφείων καὶ τῶν ἐτησίων παρελάσεων....

ΘΑ ΕΠΙΖΗΤΗΘΗ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ
Η ΡΙΖΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ, 15. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος πρόκειται νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέντερσον, ὡς καὶ μετὰ τῶν μελῶν τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐπιδιώκων ὅπως εἰς ἀπ' εὐθείας συνομιλίας δοθῇ πέρας εἰς τὴν πρὸ τόσων μηνῶν ἐκδηλωθεῖσαν μεσολάβησιν τοῦ κ. Χέντερσον διὰ τὴν διαιτητικὴν λύσιν τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν διαφορῶν, τὴν ὁποίαν μεσολάβησιν αὐτοὶ οὗτοι οἱ Βούλγαροι εἶχον ἐπιζητήσει.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὡς πληροφοροῦμαι, πρόκειται νὰ δηλώσῃ σαφῶς ὅτι ἂν οἱ Βούλγαροι ἐξακολουθήσουν ἀρνούμενοι τώρα τὴν διὰ διαιτησίας ἐξέτασιν τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων, ὅπως ὑπέδειξεν ὁ κ. Χέντερσον, θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ δεχθῇ ἡ Ἑλλὰς ὅπως συνεχίσῃ ἀνέχουσα τὸ βάρος τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμφωνίας Καφαντάρη - Μολώφ, καθόσον οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη θὰ ἠνείχοντο, ἀπέναντι τῆς τόσης ἐλλείψεως καλῆς πίστεως ἀπὸ μέρους τῆς Βουλγαρίας, τὴν συνέχισιν τῆς μονομεροῦς ἐπιβαρύνσεως τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ ἐπαρχίαι μας

Ἡ Χίος μὲ τοὺς μεγάλους δωρητὰς

Μία συνομιλία μὲ τὸν κ. Καλβοκορέσην

Ὁ κ. Λεωνῆς Καλβοκορέσης ἐξελέγη πρώτην φορὰν Δήμαρχος εἰς τὴν Χίον τὸν Αὔγουστον τοῦ 1929. Πρώτην ἄλλως τε φορὰν— καὶ ὅπως βεβαιοῖ τὴν μοναδικὴν — διεξεδίκησε τὸ ἀξίωμα αὐτό, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐνεπιστεύθησαν προθύμως οἱ συμπολῖται του. Εἶνε ἀπὸ τοὺς κοσμογυρισμένους Χιῶτες, συνδυάζει δὲ εὐρυτάτην μόρφωσιν μὲ μεγάλην πεῖραν, προσόντα τὰ ὁποῖα τοῦ δίδουν τὸ δικαίωμα νὰ εἶνε ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἐξαιρετικοὺς δημοτικοὺς Ἄρχοντας, ποὺ ἔχει ἡ χώρα. Εἰς τὸ συνέδριον τῶν πόλεων εἰσηγήθη τὸ θέμα : «Οἰκονομικὰ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ἓν τῶν δύο μεγάλων θεμάτων, τὰ ὁποῖα συνεζητήθησαν κατ' αὐτό. Εἰς μίαν ἀνάπαυλαν τῆς μακρᾶς συζητήσεως ἡ ὁποία ἐπηκολούθησε τὴν εἰσήγησιν αὐτήν, τὸν ἀπασχολοῦμεν εἰς ἰδιαιτέραν συνομιλίαν διὰ τὰ Χιακὰ ζητήματα:

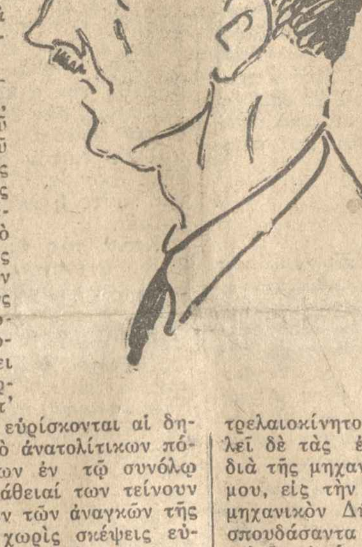

— Μὲ τοὺς Ἑλληνικοὺς Δήμους, λέγει, εἶνε ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσῃ καὶ ποῦ νὰ τελειώσῃ κανεὶς μὲ τὰς ἀνάγκας των. Εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα αὐτὸ συμβαίνει μὲ τοὺς Δήμους τῶν νέων χωρῶν, διὰ τοὺς ὁποίους οὐδὲ ρυμοτομίαν, οὐδὲ τίποτε, εἶχον φροντίσει ν' ἀφήσουν αἱ τουρκικαὶ ἀρχαί. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εὑρίσκονται αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, πρὸ ἀνατολίτικων πόλεων, ἀκαλαισθήτων ἐν τῷ συνόλῳ των, αἱ δὲ προσπάθειαί των τείνουν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς στιγμῆς ἐκείνης, χωρὶς σκέψεις εὐρυτέρας καὶ δυναμένας νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς οἱανδήποτε παρουσιασθησομένην ἀνάγκην πολεοδομικήν. Αἱ δυσκολίαι τὰς ὁποίας ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ ἕνας Δήμαρχος, κυριώτατα προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῶν οἰκονομικῶν μέσων, ἡ ἔλλειψις δὲ αὐτὴ πλήσσει τόσῳ μᾶλλον μίαν πόλιν, ὅσον ἐξ ἱστορικῶν λόγων ἔχει ὑποχρεώσεις καὶ φήμην. Ἡ ἰδική μας πόλις ἔχει δυστυχῶς μεγάλο ὄνομα καὶ ὀλίγα μέσα, διότι οἱ πλούσιοι Χῖοι ἀπὸ γενεῶν ἔχουν ἐγκαταλείψει τὴν νῆσον καὶ εἶνε ὅλως φυσικὸν νὰ συνεδέθησαν πρὸς τὰς νέας πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας διαβιοῦν. Διὰ τοῦτο ὀλίγαι εἶνε αἱ δωρεαὶ καὶ ἀντιθέτως πολλαὶ αἱ παλαιαί.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς ρυμοτομίας, λέγει ὅτι τώρα μόλις καταρτίζεται ἕνα σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζεται νὰ τελειώσῃ ἐντὸς τοῦ μηνός. Καὶ μνημονεύει, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ὅτι καὶ κάποτε ἄλλοτε— μετὰ τοὺς σεισμοὺς τοῦ 1881— ἔγινε ἀπόπειρα καταρτισμοῦ σχεδίου, ἀπὸ τὸν προοδευτικὸν Τοῦρκον Διοικητὴν τῆς Χίου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δὲν ἐτελείωσεν ὅμως ἡ ἐργασία, διότι ὁ διοικητὴς κληθεὶς εἰς τὸ κέντρον.... ἐξηφανίσθη. Ἡ παλαιὰ ἱστορία φυσικά, κανεὶς φόβος δὲν ὑπάρχει ὅτι θὰ ἐπαναληφθῇ, καὶ ἔτσι ἡ Χίος θ' ἀποκτήσῃ ρυμοτομικὸν σχέδιον.

— Μετὰ τὸ σχέδιον ρυμοτομίας θὰ ἐπακολουθήσῃ— προσθέτει— ἡ μελέτη τῆς ὑδρεύσεως. Ἡ ὕδρευσις θ' ἀπαιτήσῃ δαπάνην 4—4½ ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὰ ὁποῖα θὰ δεήσῃ νὰ ἐπιβαρυνθοῦν οἱ συμπολῖται μας, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ συναφθησομένου δανείου. Ἡ πόλις τώρα ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τὰ ὑδραγωγεῖα, τῶν ὁποίων τὸ ἓν πρὸ ἑξηκονταετίας, ποὺ κατεσκεύασεν ὁ ἀείμνηστος Συγγρός. Οἱ σωλῆνες του φυσικὰ ἐφθάρησαν πλέον.

Προχωρῶν παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐξεκαθαρίσθη ἡ κεντρικὴ πλατεῖα ἀπὸ τὰ παραπήγματα τῶν προσφύγων, οἱ ὁποῖοι ἐξοικονομήθησαν εἰς εὐπρόσωπα καταστήματα, καὶ ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θ' ἀρθοῦν καὶ τ' ἄλλα παραπήγματα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς διάφορα ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως. Λέγει διὰ τοὺς ὑπονόμους ὅτι μὲ αὐτοὺς ποὺ ὑπάρχουν τώρα ἐξυπηρετεῖται μόνον τὸ 1)20 τῆς πόλεως, γίνεται δὲ μελέτη καὶ δι' αὐτούς, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ βαθμιαία ἐκτέλεσις, ὥστε νὰ γίνουν καὶ οἱ ὑπόνομοι ἐντὸς ἐτῶν. Φθάνων εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας λέγει, ὅτι ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ Χίου, ἔθεσε νέας βάσεις εἰς τὴν σχετικὴν ἐργασίαν· ἠγόρασε δηλαδὴ ἕνα σκυροθραύστην καὶ ἕνα μικρὸν πετρελαιοκίνητον ὁδοστρωτῆρα, ἐκλεῖ δὲ τὰς ἐπισκευὰς τῶν δρόμων διὰ τῆς μηχανικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου, εἰς τὴν ὁποίαν διώρισε εἰδικὸν μηχανικὸν Δήμων καὶ κοινοτήτων, σπουδάσαντα εἰς τὸ Μάντζεστερ. Ὁμιλεῖ εὐφήμως διὰ τὸν προκάτοχόν του, κατασκευάσαντα ἕνα κῆπον, ὡραῖον πνεύμονα τῆς πόλεως, καὶ συνοψίζει μερικὰς ἀνάγκας τῆς Χίου εἰς δύο ἐπιθυμίας του : 1) νὰ μεταβληθῇ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ φρουρίου εἰς ὡραίαν συγχρονισμένην συνοικίαν καὶ 2) ν' ἀνεγερθῇ εἰς τὴν θέσιν τῶν παρὰ τὸ Βουνάκι στρατώνων διοικητικὸν κέντρον, περιλαμβάνον πάσας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας. Τελειώνων ὅμως τὴν φράσιν αὐτὴν ὁ κ. Καλβοκορέσης, ἐνθυμεῖται ὅτι ὑπάρχει καὶ ἀκόμη μία ἀνάγκη σοβαρά : ἡ ἀνέγερσις ξενοδοχείου, τοῦ ὁποίου στερεῖται ἡ πόλις. Περιλαμβάνει λοιπὸν καὶ αὐτὴν εἰς τὰς ἐπιθυμίας του καὶ προσθέτει :

— Ἐὰν αὐτὰ ἐπετελοῦντο ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου θὰ ἠμποροῦσα νὰ εἴπω: «νῦν ἀπολύῃς τὸν δοῦλον σου Δέσποτα». Φοβοῦμαι ὅμως ὅτι θὰ μείνουν εὐσεβεῖς πόθοι καὶ ἐγὼ... Δήμαρχος τῶν ἐπιθυμιῶν.

Ὅταν ἡ συζήτησις ἐστράφη εἰς τ' ἀφορῶντα τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν εἰς τὸν πρῶτον Δῆμον τοῦ ὡραίου νησιοῦ, τοῦ Αἰγαίου, ἐπῆλθεν ἡ διαπίστωσις ὅτι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ Χίος εἶνε ἡ εὐτυχεστέρα πόλις τῆς Ἑλλάδος. Τὰ πλούσια τέκνα της δὲν τὴν ἐλησμόνησαν, οὔτε τώρα τὴν λησμονοῦν παρ' ὅλον τὸ παράπονον τοῦ κ. Δημάρχου, καὶ ἵδρυσαν νοσοκομεῖα καὶ ἄσυλα, τὰ ὁποῖα τιμοῦν τὴν Χίον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἱδρυτάς των. Ἰδοὺ ὁ πλούσιος ἀπολογισμὸς τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, διὰ στόματος τοῦ κ. Δημάρχου :

— Ἔχομεν τὸ Σκυλίτσειον νοσοκομεῖον ὑφιστάμενον ἀπὸ τοῦ 1750 μὲ τμῆμα παθολογικόν, χειρουργικόν, γυναικολογικόν, φρενιατρικόν, ἐκθέτων βρεφῶν, γηροκομεῖον καὶ μὲ τὸ Ἀργέντειον παράρτημά του διὰ μολυσματικὰς νόσους. Ἔχομεν τὸ Λωβοκομεῖον ὑφιστάμενον ἀπὸ τοῦ 1500 καὶ τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ ἄριστον εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὡς ἐφαρμόζον νεωτάτας μεθόδους. Οἱ ἐν αὐτῷ λεπροὶ σήμερον ἀνέρχονται εἰς 19, ἐλαττοῦνται δὲ ὁσημέραι. Καὶ διὰ ν' ἀναφέρω μίαν ἱστορικὴν λεπτομέρειαν τοῦ νοσοκομείου τούτου, σᾶς λέγω, ὅτι κατὰ τὰς σφαγὰς τοῦ 1822 εἰς τὸ νοσοκομεῖον αὐτὸ ἐνοσηλεύοντο 96 ἀσθενεῖς ἐσφάγησαν δὲ ὅλοι πλὴν ἑνός. Ἔχομεν τὸ πατριωτικόν μας ἵδρυμα τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ περὶ τὰ 250 βρέφη. Δι' αὐτοῦ ἐπετύχαμεν τὴν μείωσιν τῆς θνησιμότητος τῶν βρεφῶν ἀπὸ 19.80% εἰς 3 μόνον. Ἔχομεν δημόσιον ὀφθαλμιατρεῖον, καθὼς καὶ νοσοκομεῖον μεταδοτικῶν νόσων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ δημοτικὸς ἰατρὸς ἐξετάζει περὶ τοὺς 200 ἀσθενεῖς μηνιαίως, διὰ τοὺς ὁποίους δαπανῶμεν καὶ 70 χιλιάδας δραχμῶν ἐτησίως πρὸς ἀγορὰν φαρμάκων. Μαθητικὸν συσσίτιον εἰς τὸν περιωρισμένον δυστυχῶς ἀριθμὸν τῶν 35 μαθητῶν, φιλανθρωπικὰ δὲ σωματεῖα ὡς ἡ Χ.Ε.Ν. καὶ ἡ φιλόπτωχος τῶν κυριῶν διαθέτουν ποσά τινα δι' ἀπόρους.

Μνημονεύει τὸ Μαιευτήριον τῆς κ. Ζηνοβίας Κοκκάλη, τὸ ὁποῖον θ' ἀρχίσῃ λειτουργοῦν προσεχῶς, τὸ ἐργοστάσιον ἀπόρων γυναικῶν τῆς ἰδίας, τὸ ὀρφανοτροφεῖον τοῦ Λεωνίδα Μιχάλη— τὸ ὁποῖον τονίζει ὅτι ἔχει ἀνάγκην κρατικῆς ἐνισχύσεως— τὸ φθισιατρεῖον, τὸ ὁποῖον θ' ἀνεγερθῇ ἀπὸ τὸ ἐξ 7—8 χιλιάδων λιρῶν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν κληροδότημα καὶ κλείνει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κοινωνικῆς δράσεως μὲ μίαν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὴν Χίον ἡ κατάστασις εἶνε δυσκολωτέρα ἀπὸ ἀλλοῦ, διότι λόγῳ τῆς γειτνιάσεώς της μὲ τὴν Μ. Ἀσίαν κατέφυγαν καὶ παραμένουν ἐκεῖ μέγα πλῆθος γυναικῶν ἀπροστατεύτων μὲ ὀρφανὰ ἀνήλικα, ποὺ ἀποτελοῦν ἀριθμόν τινα οἰκονομικῶς παραγωγικῶν ἀτόμων, ἐχόντων ἀνάγκην κοινωνικῆς περιθάλψεως.

Γενικὰ καταβάλλεται προσπάθεια εἰς τὴν Χίον νὰ διοικοῦνται τὰ ἱδρύματα ἔξω ἀπὸ κάθε τοπικὴν ἢ γενικωτέραν κομματικὴν ἐπιρροήν. Δι' αὐτὸ ἡ εἰς τὸ Λονδῖνον ὑπάρχουσα «Ἐπιτροπὴ Χιακῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων», διαθέτει τὰς δωρεὰς τῶν Χίων εὐεργετῶν, σύμφωνα μὲ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐν Χίῳ ἀντιπροσωπείας της.

Καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἡ Χίος, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰς πληροφορίας τοῦ κ. Καλβοκορέση, ὑπερτερεῖ πολλῶν ἑλληνικῶν πόλεων. Τὰ σχολεῖα της ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας ἔχουν μίαν περιουσίαν, ἡ ὁποία ὑπέστη βέβαια τὰς περιπετείας τῆς Δραχμῆς, ἐξεκαθαρίσθη ὅμως τώρα. Ἔχει ἐμπορικὴν σχολήν, ἱδρυθεῖσαν δαπάναις τῆς οἰκογενείας Μιχαληνοῦ, καταβάλλεται δὲ μία προσπάθεια διὰ νὰ λειτουργήσῃ γεωργικὴ σχολή, ἡ ὁποία θὰ ἐγκατασταθῇ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων

Πῶς θὰ δράσῃ ὁ σύλλογος τῶν καταναλωτῶν

Διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς βιομηχανίας μας

Ὁ Σύλλογος πρὸς κατανάλωσιν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, τὸν ὁποῖον ὀργανώνει ὁ κ. Λουκᾶς Ροῦφος, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ ἱδρυθῇ ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἀπομεμακρυσμένης ἐκείνης ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεβλήθη ἐπηυξημένος δασμὸς εἰς ὡρισμένα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα εἴδη διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Ἀλλὰ δικαίως βέβαια δὲν συνεστήθη ἀπὸ τότε ὁ σύλλογος αὐτός, διότι ἔπρεπε νὰ περιμένωμεν κάμποσα χρόνια καὶ νὰ ἴδωμεν τί ἦτο ἱκανὴ νὰ παραγάγῃ ἡ ἐγχώριος βιομηχανία καὶ ἐὰν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν τὰ προϊόντα της νὰ συναγωνισθοῦν εἰς ποιότητα τὴν ξένην παραγωγήν.

Δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀμφιβολία ὅτι σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία ἔχει ἀναπτυχθῇ σημαντικῶς καὶ ὅτι ὡρισμένα τοὐλάχιστον εἴδη εἶνε ἰσάξια καὶ κάποτε μάλιστα ἀνώτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν. Ὀρθῶς ἐγεννήθη λοιπὸν ἡ σκέψις νὰ τονωθῇ ὁ ἀγοραστικὸς ζῆλος τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν αὐτῶν προϊόντων, καὶ ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, τοὐλάχιστον νὰ διατυμπανισθῇ ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν ὁμάδα ἰδεολόγων ὅτι τὰ ἑλληνικὰ αὐτὰ εἴδη ἐδοκιμάσθησαν καὶ εὑρέθησαν ὑπερέχοντα πολλάκις τῶν ξένων εἰσαγομένων εἰδῶν. Θὰ καταστῇ ὅμως δυνατὸν νὰ μεταστραφῇ ἡ κακὴ συνήθεια ποὺ ἀπεκτήσαμεν, τοῦ νὰ θέλωμεν ὅλοι νὰ ἀγοράζωμεν εἴδη εὐρωπαϊκά; Θὰ γίνῃ πιστευτὸς ὁ Σύλλογος ποὺ θὰ ἀγωνισθῇ καὶ προπαγανδιστικῶς νὰ μᾶς πείσῃ καὶ ἐμπραγμάτως τὰ μέλη του θὰ ἀποδείξουν ὅτι τὰ ἑλληνικὰ εἴδη εἶνε ἐξ ἴσου στερεά, ἐξ ἴσου κομψά, ἐξ ἴσου αἰσθητικὰ μὲ τὰ προϊόντα τῶν πλέον τελειοποιημένων καὶ συγχρονισμένων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων;

Ὁ κ. Λουκᾶς Ροῦφος, ὁ ὀργανωτὴς τῆς εἰρηνικῆς αὐτῆς ἐκστρατείας πρὸς κατάκτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ προϊόντος, πιστεύει ἀπολύτως ὅτι ἕνας σύλλογος ἀποτελούμενος ἀπὸ τὰ ἐγκριτότερα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ μὲ ἀριθμὸν τακτικῶν καὶ ἀφωσιωμένων μελῶν, διαρκῶς αὐξανόμενον, ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὸ τὸ θαῦμα, τοῦ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν ὅλων ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἐπιδεικτικῶς θὰ χρησιμοποιοῦν κατὰ προτίμησιν πρὸς τὰ εὐρωπαϊκά.

— Πρέπει, μοῦ εἶπε ὁ κ. Λουκᾶς Ροῦφος, νὰ γίνῃ κατ' ἀρχὴν ἀντιληπτὸν ὅτι ἕνας τέτοιος σύλλογος δὲν πρόκειται νὰ κηρύξῃ τὸν ἱερὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν ξένων προϊόντων, ἀλλὰ νὰ διακηρύξῃ ἁπλῶς καὶ μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ θὰ διαθέτῃ ὅτι ὑπάρχουν ἑλληνικὰ προϊόντα ποὺ ἠμποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν καὶ τὸν πλέον δύσκολον καταναλωτήν. Διότι ὑπάρχουν πράγματι. Ἡ δρᾶσις τοῦ συλλόγου μας θὰ εἶνε διττή. Πρῶτον προπαγανδιστικὴ καὶ δεύτερον καταναλωτική. Ἡ προπαγάνδα μας θὰ γίνεται δι' ὅλα τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παράγουν βιομηχανίαι Ἑλληνικαὶ ἄξιαι πράγματι ὑποστηρίξεως. Διότι δὲν πρέπει νὰ συντελέσωμεν καὶ εἰς ἀπάτην τῶν καταναλωτῶν. Πρέπει νὰ ὑποστηριχθοῦν τὰ εἴδη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα οἱ Ἕλληνες βιομήχανοι ἔχουν φροντίσει νὰ κατασκευάζουν πράγματι εἰς καλήν, εἰς ἐξαιρετικὴν ποιότητα, ὅπως κάμνει καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ βιομηχανία. Σήμερον πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐξαιρετικὰ αὐτὰ ἑλληνικὰ προϊόντα πωλοῦνται εἰς τοὺς Ἕλληνας ὡς Εὐρωπαϊκά.

— Εἶδα ἐγὼ νὰ κατασκευάζωνται ὑπέροχα ὑαλικὰ εἴδη, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτίθετο ἡ σφραγὶς ἑνὸς φανταστικοῦ Εὐρωπαίου παραγωγοῦ.

— Αὐτὴν τὴν συνήθειαν θὰ καταπολεμήσωμεν ἡμεῖς, λέγει ὁ κ. Ροῦφος. Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ πείσωμεν τὸν Ἕλληνα ὅτι δὲν εἶνε ἐντροπὴ νὰ ἀγοράζῃ ἑλληνικὰ προϊόντα, καὶ ὅτι εἶνε ἀντιθέτως ἐντροπὴ νὰ ἐπιμένῃ διαρκῶς ζητῶν εὐρωπαϊκά, ὥστε νὰ ἀναγκάζῃ τοὺς Ἕλληνας βιομηχάνους νὰ τοῦ σερβίρουν τὰ ὑπέροχα προϊόντα των μὲ εὐρωπαϊκὴν μάρκαν. Διὰ νὰ ἠμπορῇ νὰ περάσῃ ἕνα εἶδος ὡς εὐρωπαϊκὸν σημαίνει ὅτι εἶνε καλό. Διατί νὰ μὴ πωληθῇ ὡς Ἑλληνικόν; Φρονῶ ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωμεν ὅπως αὐξηθῇ ἡ ἐκτίμησις τῶν Ἑλλήνων καταναλωτῶν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ εἴδη, ἐκεῖνα ποὺ εἶνε ἄξια τοιαύτης ἐκτιμήσεως. Καὶ ἡ κατανάλωσις νὰ αὐξηθῇ καὶ τὰ ἑλληνικὰ ἐργοστάσια νὰ μὴ καταφεύγουν εἰς τὴν ἀπατηλὴν ἐμφάνισιν τῶν προϊόντων των.

— Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου σας θὰ φοροῦν ὑποχρεωτικῶς ἑλληνικὰ φορέματα;

— Διατί ὄχι; Τὰ ἑλληνικὰ ὑφάσματα ἀπεδείχθησαν πολὺ καλά, καὶ τὰ μεταξωτὰ τῶν κυριῶν εἶνε πλέον εἰς γενικὴν χρῆσιν. Διατί καὶ τὰ μεταξωτὰ δὲν ἐμφανίζονται ὡς ξένα. Διότι αἱ πελάτιδες ἀντελήφθησαν τὴν ἀξίαν των καὶ ὁ ἔμπορος τὸ θεωρεῖ πλέον ὡς τὴν καλυτέραν ρεκλάμαν νὰ προσφέρῃ Ἑλληνικὸν μεταξωτόν. Διατί τὰ χειροτεχνήματα ἀπέκτησαν τόσην φήμην καὶ ὅλαι αἱ κυρίαι τὰ χρησιμοποιοῦν καὶ τὰ ἀκριβοπληρώνουν; Αὐτὸ θέλομεν νὰ ἐπιτύχωμεν μὲ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Συλλόγου μας. Νὰ κάμωμεν γνωστὰ καὶ ἄλλα ἑλληνικὰ εἴδη ἄξια τῆς προσοχῆς τῶν Ἑλλήνων καταναλωτῶν. Ἐὰν ὑπάρχουν ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἐπιμένουν νὰ ἀγοράζουν παρ' ὅλα ταῦτα, μόνον εὐρωπαϊκά, δικαίωμά τους. Ἀλλὰ γρήγορα θὰ ἀκολουθήσουν τὸ ρεῦμα τῶν πολλῶν.

Ν. Γ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἶνε λίαν ἐπαινετὴ ἡ σοβαρὰ προσπάθεια διὰ τὴν συστηματικὴν τακτοποίησιν τῶν ἐργατικῶν τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ πρέπει νὰ εὐχηθῶμεν ὅπως τὸ ἐκπονηθὲν σχέδιον διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐργατῶν, τὴν κατανομήν των κατὰ τομεῖς καὶ τὴν ὀργάνωσιν ἐν γένει τῆς ἐργασίας των τεθῇ ταχέως εἰς ἐφαρμογήν. Πρὸ πάντων εἶνε ἀνάγκη νὰ μὴ ἀπομείνῃ τὸ σχέδιον αὐτὸ εἰς τὴν σφαῖραν τῆς θεωρίας, ὅπως τόσα καὶ τόσα ὡραῖα σχέδια εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶνε γνωστὸν πόσον ἐζημιώθη ἐπὶ ἔτη μακρὰ ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τὴν ἀτασθαλίαν τῶν ἐργατῶν του καὶ τὰς βαρβάρους ἐκδηλώσεις των. Εἶνε, κατὰ συνέπειαν, ζήτημα ζωτικώτατον ἡ ἐπιβολὴ τάξεως καὶ πειθαρχίας εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ λιμένος καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν ἐμπορευμάτων ἀπὸ κλοπὰς καί, ἐν γένει, ὁ ἐκπολιτισμὸς τοῦ λιμένος, ἄνευ τοῦ ὁποίου ὅλαι αἱ μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις καὶ αἱ τεχνικαὶ βελτιώσεις του θὰ ἦσαν ἀνωφελεῖς.

-----□-----

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐξαγγελλομένης τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, σκόπιμον εἶνε, νομίζομεν, νὰ ἐξετασθῇ καὶ τὸ δυνατὸν τῆς προσαρμογῆς τῶν νέων διατάξεων αὐτοῦ πρὸς τὸ διατυπωθὲν ἐν Γενεύῃ σχέδιον διὰ τὴν ἵδρυσιν Διεθνοῦς Τραπέζης ἀγροτικῆς πίστεως καὶ ὑποθηκῶν. Ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς προσεχώρησεν εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός της προέβη καὶ εἰς σχετικὰς ἐν Γενεύῃ δηλώσεις, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι πάντως θὰ ἔχουν ἰσχὺν ἐκτελέσεως μέσῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶνε ἀπαραίτητος ὁ ἐναρμονισμὸς τῶν λειτουργιῶν τῆς τελευταίας ταύτης πρὸς τὰς ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης καθοριζομένας διατυπώσεις. Ἀκριβῶς δέ, εἶνε εὐκαιρία νὰ μελετηθῇ ἀπὸ τοῦδε τὸ ζήτημα, ὥστε ἀργότερον νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη ἀναθεωρήσεων καὶ μεταβολῶν ἐξ ὧν οὐδεὶς θὰ ἔχῃ νὰ κερδίσῃ.

-----□-----

Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ Ὁ κ. Μπριάν, μόλις ἐτερματίσθη ὁ πρῶτος γῦρος τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς, κατελθὼν ἀπὸ τὰς Βερσαλλίας εἰς τοὺς Παρισίους, ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς φίλους του ὅτι θὰ ἀποσυρθῇ ὁριστικῶς ἀπὸ τὴν πολιτικὴν σκηνήν, κατόπιν τοῦ παθήματος. Τὴν ἐπιοῦσαν ἐδημοσίευσεν ἐνυπόγραφον δήλωσιν ὅτι δὲν θὰ παραιτηθῇ, διότι ἡ ψῆφος τῶν Βερσαλλιῶν δὲν εἶχε τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλίας. Τὴν ἑσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἀναχωρῶν διὰ τὴν Γενεύην, ἐτόνισεν ὅτι εἶνε κατ' οὐσίαν παρῃτημένος, ἀλλ' ὅτι ἐδέχθη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γενεύην χάριν εἰς τὰς ἐπιμόνους παρακλήσεις τῶν ὑπουργῶν καὶ χάριν τῆς Πανευρώπης, τὰ αὐτὰ δὲ ἐπανέλαβε καὶ μόλις ἀφίχθη εἰς τὴν Γενεύην χθὲς τὸ πρωΐ. Δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη τί ἐσκέπτετο σχετικῶς χθὲς τὴν ἑσπέραν. Βέβαιον, ἐν τούτοις, εἶνε ὅτι, ἐὰν τὸν ἱκετεύσουν ἐπιμόνως καὶ ἐπὶ πολύ, ἴσως ἀποφασίσῃ νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαί, ἐκτὸς ἐὰν εἰς τὴν Γενεύην δὲν γίνῃ δεκτὸν ἄνευ τροποποιήσεων τὸ οἰκονομικὸν σχέδιόν του πρὸς ἀνατροπὴν τῆς αὐστρογερμανικῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως καὶ γίνῃ μᾶλλον δεκτὸν τὸ σχέδιον τοῦ κ. Γκράντι. Εἰς τὰς ἐναντιότητας καταδεικνύεται ὁ ἀνθρώπινος χαρακτήρ. Καὶ ὁ κ. Μπριὰν ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀξιώματος τούτου.

-----□-----

ΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΣΤΑΦΥΛΑΙ Κατὰ πληροφορίας ἐκ Σόφιας, ἡ Πολωνία θὰ εἰσαγάγῃ ἐφέτος Βουλγαρικὰς νωπὰς σταφυλὰς διὰ τὸ ποσὸν τῶν 2 ἑκατομμυρίων χιλιογράμμων, ἀντὶ τῶν 500 χιλιάδων χιλιογράμμων, τὰ ὁποῖα εἰσήγαγε πέρυσι. Ἡ πληροφορία αὐτὴ

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

"ΠΟΘΟΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΛΕΥΚΕΣ,,

ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ Ο' ΝΕΪΛ

ΘΕΑΤΡΟΝ ,, ΔΙΟΝΥΣΙΑ"

Κάτω ἀπὸ τὶς λεῦκες, ἕνα χωριάτικο σπιτάκι. Ἀπὸ κεῖ, βλέπει κανεὶς ὅλο τὸ μετόχι, ὅλο τὸ ὑποστατικό,— τὴν ἀμερικάνικη «φάρμα» τοῦ Ἑβραίου Ἐφραὴμ Κάμποτ. Οἱ ξένοι, ποὺ ξεπέφτουν ὡς ἐκεῖ ψηλά, μακαρίζουν τοὺς ἐνοίκους κι' ὀνειροπολοῦν νάχαν κι' αὐτοὶ ἕνα τέτοιο κτῆμα. Μὰ ὅταν γέρνῃ ὁ ἥλιος, οἱ σπιτικοί, ποὺ γυρίζουν στὸ καλύβι ἀπὸ τὴ σκληρὴ δουλειὰ τῆς γῆς, στέκουν μιὰ στιγμὴ νὰ ἰδοῦνε πέρα, τὸ μαλαματένιον οὐρανὸ τῆς δύσης. Τὸ ἀνάλυτο χρυσάφι ποὺ σκορπίζει ὁ ἥλιος στὸ βασίλεμά του, φλογίζοντας τὰ σύννεφα, θαρροῦν πὼς εἶνε ὁ μαγικὸς ἀντικατοπτρισμὸς τῆς μακρυνῆς χρυσοφόρου χώρας, ποὺ λαχταροῦσε στὴν ἐρμιά τους, τῆς ξακουσμένης Καλιφόρνιας....

Βρισκόμαστε στὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνος. Ὡς τόσο, σὲ χρόνια ἀκόμη παλιώτερα, ὁ καρπερὸς τοῦτος τόπος, ἤτανε χέρσα καὶ πετρόσπαρτη γῆ. Μονάχα ἀγκάθια καὶ λιθάρια. Κι' ὅμως, τὴν ἄγονη αὐτὴ γωνιὰ διάλεξε ὁ Ἐφραὴμ, ἅμα ἔγινε ὁ μοιρασμὸς στοὺς ἀποίκους. Οἱ συντρόφοι, ποὺ ξεκίνησαν μαζί του νὰ βροῦνε τύχη, τὸνἐχλεύαζαν. Ὅμως ὁ Ἐφραὴμ πίστευε στὸν Ἰεχωβᾶ. Κι' ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων εἶνε σκληρός. Μόνο τὸ μόχθο ἀνταμείβει. Ἂν κάμῃς τὸ στάχυ νὰ φυτρώσῃ ἐκεῖ ὅπου ἦταν πέτρα, ὁ θεὸς θὰ βρεθῇ κοντά σου, λέει ἕνας λόγος παλιός. Κι' ὁ Ἐφραὴμ, αὐτὸ ἔκαμε. Πάλεψε δυὸ χρόνια μόνος. Ὅμως τὰ λιθάρια δὲν εἶχαν τελειωμό. Ἡ ψυχή του λάκισε. Ἔφυγε τότε γιὰ τὶς δυτικὲς χῶρες. Πῆγε στὴν Καλιφόρνια, κ' ἔβγαζε φοῦχτες τὸ χρυσάφι ἀπὸ τὴ μαλακὴ καλόβολην ἄμμο. Μὰ πάλι, μιὰ φωνή— ἡ φωνὴ τοῦ θεοῦ του—μιλοῦσε μέσα του. Καὶ τοὔλεγε, πὼς δὲν εἶνε τέτοια ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς. Ξαναγύρισε λοιπὸν πάλι στὴν ἐρμιά του. Πέτρα μὲ πέτρα ἔχτισε τὸ καλύβι του. Μέρα τὴ μέρα λύτρωνε τὴ γῆ ἀπὸ τὰ βράχια. Ὡς ποὺ εἶδε τὸ πρῶτο στάρι νὰ χρυσίζῃ.....

Σκληρὸς εἶνε κι' ὁ Ἐφραὴμ, ὅπως ὁ Θεός του. Σκληρὸς καὶ δυνατός. Τύραννος μὲς στὸ σπίτι του, ὅπου κανένας δὲν τὸν ἔνοιωσε ποτέ. Μήτε οἱ γυναῖκές του,— κ' ἔχει παντρευτῇ τρεῖς—, μήτε τὰ παιδιά του. Τοῦτα μάλιστα τὸν μισοῦν. Ὁ Συμεὼν κι' ὁ Πέτερ,— γυιοὶ ἀπὸ τὴν πρώτη του γυναῖκα—, εἶνε ἐχθροί του, ἐπειδὴ τοὺς κρατεῖ ἐκεῖ, στὸ κτῆμα, ἐνῷ αὐτοὶ βλέπουν τὸ χρυσάφι τῆς Καλιφόρνιας ν' ἀντικατοπτρίζεται στὸ βραδυνὸν οὐρανό. Πῶς νὰ πὰν ὅμως στὴ γῆν ἐκείνη τῆς ἐπαγγελίας, ἀφοῦ χρῆμα δὲν κρατοῦν στὰ χέρια, κι' ἀφοῦ καρδιὰ δὲν ἔχουν γιὰ νὰ πάρουνε πεζοὶ τὸ δρόμο τὸν ἀπέραντο ; Ὁ τρίτος, ὁ Ἔμπεν, γυιὸς ἀπὸ τὴ δεύτερη γυναῖκα, μισεῖ καὶ τοῦτος τὸν πατέρα του, γιατὶ ὁ γέρος βασάνισε τὴ μάννα του, τὴ μάννα ποὺ ἐλάτρευε τὸ γυιό της καὶ ποὺ τὴν ἐλάτρευε κι' αὐτός. Τὴν ἔβλεπε συχνὰ νὰ κλαίῃ. Κι' ὅταν, ὕστερα ἀπὸ τὸ θάνατό της, πῆρε ὁ Ἔμπεν ἀπάνω του τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ, ἔνοιωσε τότε μόνο ποιὰ σκληρὴ ζωὴ βασανισμένη πέρασε δεκάξη χρόνια ἡ μάννα του δίπλα στὸν τυραννικὸ σύζυγό της. Μισεῖ λοιπὸν τὸν ἄγριο τὸν πατέρα μ' ὅλη την ψυχή του. Τὸν μισεῖ, γιατὶ εἶνε ὁ Ἔμπεν μαλακός, ὅπως κ' ἡ μάννα του, γιατὶ δὲ νοιώθει ὁ Ἔμπεν τὴν ἐπιταγὴ τοῦ μόχθου, ποὺ ὁ γέροντας τὴν ἄκουσε, σὰ μιὰ φωνὴ θεϊκή, μὲς στὰ πλατιά του στήθη.

Κι' ὁ γυιός, θὰ ἐκδικηθῇ. Θαυμάσια ζυγισμένοι οἱ δυὸ ἀντίθετοι χαρακτῆρες, ἔρχονται μοιραῖα στὴ φοβερὴ τὴ σύγκρουση. Πρῶτα, ὁ Ἔμπεν παίρνει τὰ χρήματα, ποὺ ὁ γέρος ἔχει κρύψει σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς τραπεζαρίας, κάτω ἀπὸ τὰ ξύλα τοῦ πατώματος. Τὰ παίρνει, γιατὶ τὰ χρήματα αὐτὰ ἤτανε προῖκα τῆς μητέρας του, καὶ θαρρεῖ πῶς σ' ἐκεῖνα ὀφείλεται τὸ κτίσιμο τῆς καλύβας καὶ τὸ ξεχέρσωμα τοῦ ὑποστατικοῦ. Ἀγοράζει ἀπὸ τ' ἀδέρφια του τὸ μεριδιό τους στὸ μετόχι, διαμοιράζοντας τὰ ἱμάτια τοῦ γέρου, μ' ὅλο ποὺ τοῦτος ζῇ καὶ βασιλεύει ἀκόμη. Κ' ἔτσι, στέλνει μὲ καράβι τοὺς δύο σκληροτράχηλους ὑλιστὰς— τὸν Πέτερ καὶ τὸν Συμεὼν—στὴ γῆ ποὺ ἔχουν ποθήσει, στὶς περιοχὲς τοῦ χρυσαφιοῦ. Κ' ὕστερα ἐκδικιέται ἀκόμη πιὸ ἄγρια. Μέσα στὴν κάμαρα τῆς μάννας του, ποὺ ἀπόμενε κλειστὴ καὶ σφραγισμένη ὕστερα ἀπὸ τὸ θάνατό της, σὰ νἄχῃ, λές, κουρνιάσει ἐκεῖ γιὰ πάντα ὁ ἴσκιος της, κάνει δική του αὐτὸς τὴν τρίτη γυναῖκα τοῦ Ἐφραὴμ, τὴν Ἄμπυ, τὴ μητρυιά του, ποὺ ἀπ' τὴν ἀρχὴ λαχτάρισε τὰ ὄμορφα νειᾶτα του. Ἔτσι, ὁ ἴσκιος τῆς νεκρῆς, θὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι, λυτρωμένος. Τὸ παιδί, ποὺ γεννιέται, εἶνε δικό του, κι' ἂς νομίζῃ ὁ γέρος, πὼς ἀπόκτησε στὰ 76 χρόνια του τέταρτο γυιό. Μὰ τὸ παιδὶ αὐτὸ τὸ πνίγει μιὰν αὐγὴ ἡ ἁμαρτωλή του ἡ μάννα, γιὰ ν' ἀποδείξῃ στὸν ἀγαπημένο πρόγονό της, πὼς ἦταν ἁγνὴ ἡ ἀγάπη της σ' αὐτόν, ὄχι ὑπολογιστικὴ — ὅπως πίστεψε μιὰ στιγμὴ ὁ νέος. Δὲν τοῦ δόθηκε γιὰ νὰ καρπίσῃ, κ' ἔτσι ν' ἀφήσῃ στὸ γυιό της καὶ σ' αὐτὴν ὁ γέρος τὸ μετόχι του, ὄχι ! Ἔγινε δική του ἀπὸ αὐθόρμητο κίνημα τῆς καρδιᾶς, ἀπὸ ἀκατανίκητην ἀνάγκη τοῦ κορμιοῦ της. Τὸ ἴδιο, ἁπλᾶ καὶ κατακάθαρα, θὰ μολογήσῃ καὶ στὸ γέρο ἄντρα της, ὅταν ὁ ἀδύνατος καὶ μαλακὸς ἀγαπητικός της, ἀνάστατος ἀπὸ τὸ ἀνήκουστο ἔγκλημα, τρέχει σὰν παραλογιασμένος νὰ τὴν καταγγείλῃ στὸν σερίφφη.— Τώρα, ἡ ἐξουσία τοὺς παίρνει καὶ τοὺς δυό, νὰ τοὺς δικάσῃ. Καὶ μένει μόνος καὶ παντέρημος κάτω ἀπ' τὶς λεῦκες, ποὺ μὲ τὴν πλούσια φυλλωσιά τους σκέπασαν τόσες καὶ τόσες φαῦλες πιθυμιές,— μόνος, παντέρημος μένει καὶ πάλι ὁ γέρος Ἐφραὴμ, μόνος σὰν τὸν Ἰεχωβᾶ, ποὺ τὴ στερνή, σκληρότερην ἐπιταγή του, τὴν ἀφοκράζεται ξανὰ ὁ γέρος μὲς στὰ στήθη του : Κάτω ἀπ' τὶς λεῦκες, ποὺ μὲ τὸ μόχθο του τὶς φύτεψε ὁ Ἐφραὴμ, γιὰ νὰ χαρῇ ὁ κόσμος τῶν παιδιῶν του τὴ σκληρὴ ζωὴ ποὺ ἀπολυτρώνει,— ὅπως καὶ κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸ τοῦ θεοῦ— βλάστησαν σὰν τριβόλοι, σὰν ἀγκάθια καὶ ζιζάνια, οἱ πιθυμιὲς τῶν ἄνεργων καὶ μαλακῶν ἀνθρώπων. Μὰ αὐτός, ὁ ἥρωας, ὁ χιλιοβασανισμένος, ποὺ δὲν τὸν ἔνοιωσε κανεὶς εἶνε ἕνας τόνος τώρα ἀπὸ τὴ θεία μελῳδία, ποὺ δοξάζει τὰ ἔργα τοῦ Δημιουργοῦ, μιὰ νότα ποὺ δονεῖται δυνατὴ καὶ ζωντανὴ στὸ λεύτερον ἀγέρα ὡς ποὺ νὰ σβύσῃ μὲς στὸ κῦμα τὸ ἄπειρο τῆς ἐγκόσμιας ἁρμονίας...

Τὸ δρᾶμα αὐτὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Εὐγενίου Ὁ Νέϊλ κλείνει ποίηση μέσα του. Εἶνε ἔργο στέρεα συνθεμένο καὶ γερό, σφιχτοδεμένο σ' ὅλους τοὺς ἁρμούς του, μὲ λιτὲς εἰκόνες ζωῆς καὶ κατακάθαρους χαρακτῆρες. Ἁπλᾶ κι' ἀβίαστα προβάλλει μέσα ἀπὸ δραματικὲς σκηνές, ἡ φιλοσοφική του οὐσία, ποὺ ἀξίζει, μὰ τὴν ἀλήθεια, νὰ τὴν προσέξῃ ὄχι μονάχα ἡ ὑλιστικὴ Ἀμερική, ἀλλὰ κι' ὅλη ἡ βάρβαρη ἐποχή μας. Τὸ μετρημένο καὶ λιτὸ γράψιμο, ὅσο κι' ἂν στέκῃ πάντα σὲ ρεαλιστικὸ ὕφος, παρουσιάζει ὅμως τὸ ἀπόσταγμα κάθε κουβέντας καὶ τὸν πυρῆνα τῆς δραματικῆς περιπετείας, —τεκμήρια, τῆς πραγματικῆς ἀξίας ἑνὸς συγγραφέως, ποὺ δίκια ἀπόχτησε φήμη καλὴ καὶ στὴν πατρίδα του καὶ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη.

Κάθε ἔπαινος, στὸ συνεταιρικὸ θίασο Βεάκη, ποὺ δὲ λυπήθηκε ἔξοδα, γιὰ νὰ παρουσιάσῃ μὲ ἀρκετὴ φροντίδα τ' ὄμορφο ἔργο. Ἡ μετάφραση τῆς κυρίας Κατίνας Παξινοῦ εἶνε ζωντανὴ κι' ὡραῖα γραμμένη, αἰσθητικὴ ὁπωσδήποτε προσπάθεια πιὸ ἄρτια ἀπὸ τὸ παίξιμό της. Γιατί, στὶς ἥρεμες σκηνές, ἡ κυρία Παξινοῦ ἔπαιξε βέβαια μετρημένα, κ' οἱ ὡραῖες κινήσεις τῶν χεριῶν της, καθὼς κ' οἱ γραφικὲς στάσεις της, συνταίριαζαν ἁρμονικὰ μὲ τὴν ἄμεμπτη ἐμφάνισή της. Ὅμως, στὶς δυνατὲς σκηνές, στὶς στιγμὲς τοῦ πάθους καὶ τοῦ σπαραγμοῦ, ἀπεκαλύφθη ἐντονώτερα ἡ ἔλλειψη γνήσιου ταλέντου. Τοὐναντίον, ὁ Βεάκης ἄφησε νὰ κυλήσῃ ἀφρισμένος ὁ χείμαρρος τῆς καλλιτεχνικῆς του ψυχῆς, παίζοντας μὲ δύναμη μοναδική, θαυμαστὸς στὴν πολύτροπη ἐμφάνισί του, ταλέντο πηγαῖο, ἔξοχο, ποὺ σκορπᾷ τὰ ρίγη τῆς μεγάλης τέχνης.

Ἀλλὰ δὲν ὑστέρησε κι' ὁ ἄλλος θίασος. Ὁ κ. Ἀλέκος Μινωτῆς ἔπαιξε πάρα πολὺ καλὰ στὴν πρώτη ἰδίως πράξη. Ἀλύγιστος κάπως ἀκόμη στὶς ἔντονες δραματικὲς σκηνές, καὶ στὶς σκηνὲς τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους, δὲν μπόρεσε νὰ δώσῃ τὴν κατάλληλη ἔκφραση στὸ τρυφερὸ κι' ἀδύνατο παιδὶ ποὺ μισεῖ ἀπὸ ἀγάπη καὶ δειλιάζει ἀπὸ τρυφερότητα. Ὡς τόσο, ἡ προσπάθειά του ἀξίζει κάθε ἔπαινο, ἀφοῦ ζήτημα εἶνε ἂν ἄλλος ἠθοποιός μας, ἀπὸ κείνους ποὺ παίζουν ρόλους νέων ἐραστῶν, θὰ μποροῦσε νὰ ἑρμηνεύσῃ τὸν Ἔμπεν καλύτερα. Ἔξοχος ἦταν ὁ κ. Ἠλίας Δεστούνης στὸ ρόλο τοῦ Συμεών, κι' ὄχι ὀλιγώτερο καλὸς ὁ κ. Ἀλ. Μπούμπης, ὡς Πέτερ. Ἀληθινό, ζωντανὸ παίξιμο κι' ἀπὸ τοὺς δυό, τόσο ποὺ τὸ κοινὸ τοὺς ἐνοστάλγησε στὴ δεύτερη καὶ τρίτη πράξη.— Μ' ἕνα λόγο : παράστασις ἀπὸ τὶς λίγες ποὺ χαιρόμαστε στὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἔργου καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτελέσεως.— Φ. Π.

Ἐπιφυλλίδες τῆς "Πρωΐας,,

Ἡ οὐτοπία τῆς εἰρήνης

Τοῦ κ. Κ. Θ. Παπαλεξάνδρου

Ἕνα τράνταγμα τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος, σὰν τὸν παγκόσμιο πόλεμο, δὲν ἤτανε δυνατὸν νὰ μὴν ἀφήσῃ βαθειὰ τὰ σημάδια του στὴν ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς γενεᾶς μας καὶ ποιὸς ξέρει ἀκόμα πόσων γενεῶν. Κ' εἶναι φυσικὸ ἡ μεταπολεμικὴ λογοτεχνία νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς σύγχρονης ζωῆς, σὰ μιὰ κραυγὴ πόνου καὶ φρίκης, σὰ βλαστήμια καὶ σὰν κατάρα ἐναντίον τοῦ πολέμου. Νοιώθει κανεὶς γιατὶ ἡ γενεά μας γέρνει ψυχικὰ μὲ τόσον πόθο στὴ μαλακὴν ἀγκαλιὰ τῆς εἰρήνης. Πάντα στάθηκε γλυκὸς ὁ πόθος τῆς εἰρήνης στὴν ἀνθρωπότητα, σὰν τὴν ἀνάγκην ἀναπαύσεως σ' ἕνα δουλευτάρη, καὶ μάλιστα ὕστερ' ἀπὸ πολέμους σκληρούς, μακρόχρονους κ' ἐξαντλητικούς. Σὰν ἀπήχηση τῶν ὅσων ὑποφέραμε μὲ τὸν πόλεμο καὶ σὰν ἔκφραση τοῦ πόσο πονοῦμε ἀκόμα, ὁ ἀντιπολεμικὸς τόνος τῆς λογοτεχνίας, ἡ λαχτάρα τῆς εἰρήνης καὶ τὸ εἰρηνόφιλο κήρυγμα ποῦ ἀκοῦμε στὶς ἡμέρες μας, ἔχει νόημα. Τόσο μόνο. Μὲς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, τὸν αἰώνιο καὶ ἀκατάπαυτο, ἡ ἀνάπαυση εἶναι τὸ ἀναγκαῖον ἀκολούθημα τῆς πάλης, ὡς ποῦ ν' ἀναλάβῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ ξαναστυλωθῇ στὰ πόδια του γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ. Ἔτσι, σὰν διάλειμμα, ἔχει λόγο καὶ δικαίωσην ἡ εἰρήνη. Στὴν αἰώνιαν ὅμως εἰρήνη, μόνον οἱ πεισιθάνατοι κ' οἱ μελλοθάνατοι πιστεύουν. Εἶναι πόλεμος ἡ ζωή, ὅπως κι ἂν τὴν κοιτάξῃς. Σ' ὅλην τὴν κλίμακα τῆς ζωῆς, πάνω στὴ γῆ, ἀπὸ τὸν πιὸ ὑποτυπώδη μικροοργανισμὸν ὡς τὸν ἄνθρωπο, ἐκεῖνοι ζοῦνε καὶ προκόβουν ὅσοι ἔχουν ἰσχυρότερο καὶ καλλιεργοῦνε ἐξυπνότερα τὸ μαχητικό τους ζώπυρο. Δὲν εἶναι μόνο τῆς Δαρβινείου θεωρίας ἰσχυρισμός. Μ' ὅποιον τρόπο κι ἂν ἐζήτησεν ἕως τώρα ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐξηγήσῃ τὴ μοῖρά του μέσα στὸν κόσμο, στὸ βάθος κάθε συμπεράσματος ἀντίκρυσε τὸν πόλεμο. Ὅλες οἱ θρησκεῖες μετουσίωσαν τὸν πόλεμο τῆς ζωῆς, μιλῶντας γιὰ πάλη τοῦ Ἀγαθοῦ ἐναντίον τοῦ Κακοῦ, καὶ τὴν Εἰρήνη, τὴν αἰώνια κι ἀπόλυτη τὴν ἔταξαν στοὺς οὐρανούς, ὄχι στὴ γῆ. Ἀκόμα κι ὁ Θεὸς τῆς Ἀγάπης «οὐκ ἦλθε βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν». Καὶ οἱ φιλόσοφοι, ἀπὸ τὸν Ἡράκλειτο ὡς τοὺς σημερινούς, τὸν πόλεμον ἐξεδιάλυναν γιὰ πρωταρχικὸ παράγοντα ἢ κύριο γνώρισμα τῆς Ζωῆς. Καὶ ἡ Ἐπιστήμη, ψάχνοντας ὁλοῦθε μὲ τὰ σοφά της ὄργανα, τὸν πόλεμο διαπιστώνει. Βρισκόμαστε μέσα σ' ἕν' ἀξεδιάλυτο σύμπλεγμα ἀντιμαχομένων δυνάμεων καὶ στοιχείων. Ἀλλοίμονον σ' ὅποιον ξεχαστεῖ στὴ γλυκειὰ ἀνάπαυση καὶ τονὲ πάρῃ ὁ ὕπνος. Ὁ θανατός του ζωὴ τῶν ἄλλων.

Μὰ μήπως παρεξηγοῦμε τὸ νόημα τῆς Ζωῆς; Καὶ δὲν ὑπάρχει τάχα τρόπος νὰ μεταβάλῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἄγριον κ' ἐξοντωτικὸν ἀγῶνα σ' εὐγενικὴν ἅμιλλα προόδου, βλέποντας τοὺς συνανθρώπους του ὅλους ὄχι σὰν ἐχθρούς, μ' ἀγκαλιάζοντάς τους σὰν ἀδερφοὺς καὶ συναθλητὰς τοῦ ἴδιου ἰδανικοῦ ; Μὴν εἶναι ἡ σημερινὴ μορφὴ τῆς κοινωνίας καὶ τὰ ἐθνικὰ σύνορα ποῦ καθιστοῦνε τὸν πόλεμο ἀναπόφευκτο ; Κι ἂν εἶναι νάχουν πάντα διαφορὲς μεταξύ τους οἱ ἄνθρωποι, δὲ χωρεῖ συμβιβασμὸς εἰρηνικός, λογικὴ ἀπονομὴ τοῦ δικαίου σ' ὅποιον ἀνήκει; Ὅπως ὑπάρχουνε στὰ σημερινὰ Κράτη νόμοι, δὲ θὰ μποροῦσε νὰ τεθοῦνε οἱ βάσεις καὶ οἱ νόμοι ἑνὸς ὑπερκράτους μὲ πολῖτες ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ; Ὁ ἄνθρωπος ξεκινῶντας ἀπὸ τὴν πρωτόγονη καὶ κτηνώδη κατάσταση τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ, κατόρθωσε νὰ σχηματίσῃ οἰκογένεια, πατριά, φυλή, ἔθνος, κράτος, περιορίζοντας ὁλοένα τὴν ἀνάγκη τοῦ πολέμου. Γιατὶ νὰ μὴν τὴν καταλύσῃ ὁλότελα, χρησιμοποιῶντας τὸ μαχητικό του ἔνστικτο τῆς ζωῆς σὲ σκοποὺς εὐγενικώτερους, γιὰ εἰρηνικὲς κατακτήσεις ; Ὁ ὕμνος τῆς εἰρήνης σὰν τὸ γοητευτικὸ τραγοῦδι τῶν Σειρήνων φθάνει στ' αὐτιὰ τῆς θαλασσοδαρμένης γενεᾶς μας, καλῶντάς την νὰ ποδίσῃ στ' ἀπάνεμα εἰρηνικ' ἀκρογιάλια. Ὅσοι δὲ θέλουν νὰ φράξουν μὲ κερὶ τ' αὐτιά τους, πρέπει νὰ δεθοῦν γερὰ στὴν πίστη πρὸς τὴν ἀκατάλυτην ἀρχὴ τῆς Ζωῆς. Εἶναι οὐτοπία ἡ τέλεια κατάργηση τοῦ πολέμου πάνω στὴ γῆ. Αὐτὸ ποῦ λέμε πρόοδο καὶ πολιτισμὸ τὸ οἰκοδόμησεν ὁ ἄνθρωπος σιγά-σιγά μὲ τὸν πόλεμο. Στὴν πρωτόγονη κατάσταση ἦταν ὑποχρεωμένος ν' ἀμύνεται ἐναντίον ὅλων. Κ' ἐπειδὴ ὁ καλύτερος τρόπος ἀμύνης εἶναι ἡ ἐπίθεση, ὁ μαχητικώτερος ἐπικρατοῦσεν, ὁρίζοντας τὴ θέλησή του πηγὴ δικαίου, ὑποτάζοντας μὲ τὴ βία τὴ συγκατάθεση τῶν ἄλλων. Ἀπὸ τὴν κατάστασην αὐτὴν ἐβγῆκε μὲ τὴν ὀργάνωση τοῦ πολέμου, ὑποτάζοντας τὸ ἀτομικὸ ἔνστικτο τῆς αὐτοσυντηρήσεως σὲ σκοποὺς γενικώτερους, ὁμαδικώτερους. Ἐξασφάλισεν ἔτσι τὴν εἰρήνη στοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας, τῆς πατριᾶς, τῆς φυλῆς, τοῦ ἔθνους, διοχετεύοντας πρὸς τὰ ἔξω, ἐναντίον ἄλλης οἰκογενείας, ἄλλης πατριᾶς, ἄλλης φυλῆς, ἄλλου ἔθνους, τὴν ὁρμὴ τοῦ μαχητικοῦ ἐνστίκτου τῶν μελῶν. Ὅσες φορὲς τὸ ξέσπασμα αὐτὸ δὲν ἔγινε πρὸς τὰ ἔξω, ἡ οἰκογένεια, ἡ πατριά, ἡ φυλή, τὸ ἔθνος ἀφανίστηκεν ἀπὸ ἐμφύλιο σπαραγμό, κι ὅσες κοινωνίες ἄφησαν νὰ σβύσῃ ὁλότελα τὸ πολεμικὸ ζώπυρο στὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων, ἔσβυσαν σὲ λίγο καὶ οἱ ἴδιες ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς. Τὰ σύνορα δὲν ἐγέννησαν τοὺς πολέμους. Ἐτοποθέτησαν σύνορα οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ βάλουν σὲ πλαίσια τὸν πόλεμο, διατηρῶντας τ' ἀποκτήματά του καὶ μὴν ἀφήνοντας νὰ σκορπίζεται ὅ,τι κερδήθηκε μ' ἀγῶνα καὶ μὲ αἷμα. Πλαταίνοντας τὰ σύνορα, προχωροῦν στὴν ὀργάνωση τοῦ πολέμου, τάζοντάς του ὅλο καὶ μεγαλύτερους, γενικώτερους σκοπούς. Μὰ δὲ βολεῖ νὰ λείψουν ὁλότελα, γιατὶ αὐτὸ θάφερνε τὴν ἀνθρωπότητα στὸ χάος τοῦ ἀνοργάνωτου πολέμου, ὅπου ὁ καθένας, γιὰ νὰ ζήσῃ, μάχεται ἐναντίον ὅλων. Γιὰ νὰ σταθῇ νόμος καὶ νὰ ἰσχύσῃ πρέπει νὰ δοθῇ κάποια διέξοδος στὸ μαχητικὸ ἔνστικτο. Γιὰ νὰ μὴν ἀλληπολεμοῦνται διαρκῶς οἱ ἄνθρωποι, θὰ κάνουν κάθε τόσο πολέμους τὰ Κράτη ἢ μιὰ τάξη ἐναντίον τῆς ἄλλης ἂν καταργηθοῦν τὰ Κράτη. Ἐφόσον δὲ μποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐκστρατέψουν σ' ἄλλον πλανήτη, ἡ γῆ θὰ μένῃ πάντα τὸ θέατρο τῶν πολέμων τους. Διαφορὲς δὲ θὰ πάψουν ποτὲ νάχουν οἱ ζωντανοὶ ἄνθρωποι, γιατὶ ὁ ἀγῶνας εἶναι ὁ πρωταρχικὸς νόμος καὶ ἡ οὐσιαστικώτερη ἐκδήλωση τῆς ζωῆς. Κάθε συμβιβασμὸς δὲ μπορεῖ νὰ νοηθῇ χωρὶς χωρικὰ καὶ χρονικὰ ὅρια, κι ὁ πόλεμος μένει πάντα ὁ μέγας δικαιοκρίτης. Ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα δὲν ὑπάρχει νόμος ἄλλος ἀπὸ τὸ νόμο τῆς ζωῆς : τὸν ἀγῶνα ἐπικρατήσεως. Καὶ κάθε συμφωνία δὲ μπορεῖ νὰ ἰσχύσῃ γιὰ πάντα. Σήμερα λογικὴ καὶ δίκαιη, γιατὶ ἀνταποκρίνεται σὲ μιὰ κατάσταση πραγμάτων, αὔριο θὰ καταντήσῃ ἄδικη καὶ παράλογη, δεσμευτικὴ μὲ τὴν πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος· κι ὁ πόλεμος, ὕστατη λογικὴ καὶ ὑψηλότερη ἀρχὴ δικαίου, κολυμπήθρα ζωῆς. Δίνει τὴν κυριαρχία στὴ ζωτικὴ δύναμη κι ὄχι στὸ νεκρὸν ἀριθμό. Ὅ,τι κατέχει σήμερα ὁ ἄνθρωπος τὸ ἀπόχτησε μὲ τὸν πόλεμο, μὲ τὴν ὀργανωμένη ἄσκηση τοῦ μαχητικοῦ του ἐνστίκτου· τοῦ χρειάζεται ἡ εἰρήνη καὶ μέσα στὸ φυσικὸ νόμο εἶναι νὰ τὴν ποθῇ ὅσο τοῦ ἀναγκαιοῖ ν' ἀναπαυθῇ καὶ ν' ἀναλάβῃ ἀπὸ τὸν κόπο καὶ τὴν αἱμορραγία τοῦ πολέμου, διατηρῶντας ὅμως πάντα ἀκοίμητο τὸ μαχητικό του ἔνστικτο, γιατὶ χωρὶς αὐτὸ δὲ ζῇ.

Δὲ μπορεῖ κανεὶς ν' ἀρνηθῇ πῶς ὅλοι οἱ πόλεμοι δὲν ἔγιναν στὴν ἱστορία γιὰ ζωτικὲς ἀνάγκες τῆς ἀνθρωπότητος. Φιλοδοξίες, συμφέροντα, κακοὶ ὑπολογισμοί, ἔγιναν ἀφορμὲς πολέμων φρικτῶν. Εἶν' ἀλήθεια ἐπίσης ὅτι, ὅπως καὶ στὴν Τέχνη, πολλοὶ παίρνουν τὸν πόλεμο γιὰ σκοπό, ἀντὶς γιὰ μέσο, τραβῶντας τὶς συνέπειες αὐτοῦ τοῦ δόγματος, ὡς τὴν ἄσκοπη βαρβαρότητα στὴ διεξαγωγή του. Εἶναι μοιραῖο. Σὲ κάθε ἐκδήλωση τῆς ζωῆς, μὲ τοὺς γενικούς, τοὺς ὁμαδικοὺς σκοποὺς μπλέκονται ἀξεδιάλυτα προσωπικὰ πάθη καὶ συμφέροντα καὶ πολλὲς φορὲς ἐπικρατοῦν. Ἀπὸ τὴν ἄποψην αὐτή, τὸ ἀντιπολεμικὸ κήρυγμα τοῦ καιροῦ μας ἔχει ἕναν ἀκόμα λόγο καὶ μιὰν ὠφελιμότητα : Τὴν καθοδήγηση τοῦ ἐνστίκτου ἀπὸ τὸ νοῦ, ποῦ μὲ τὴ λογική του μπορεῖ νὰ τὸ χαλιναγωγήσῃ προφυλάγοντάς το ἀπὸ παραστρατήματα καὶ βάζοντάς το νὰ δράσῃ στὸ κατάλληλο κάθε φορὰ πλαίσιο, ὑποτάζοντάς το σὲ νόμους. Ὡς αὐτὸ τὸ σημεῖο χωρεῖ συνεννόηση καὶ διαιτησία. Μπορεῖ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ παραμερίζονται παρεξηγήσεις καὶ νὰ ξεδιαλύνονται πλάνες ὅσον ἀφορᾷ τὴ σοβαρότητα τῶν προβλημάτων ποῦ παρουσιάζει ἡ ζωή. Νὰ προλαβαίνονται πόλεμοι χωρὶς ζωτικὴν ἀνάγκη, ν' ἀποφεύγεται ἡ ἀνάμιξη φιλοδόξων ταραχοποιῶν, νὰ ἐμποδίζεται ἡ ἄσκοπη αἱματοχυσία, νὰ συνεφέρνεται ὁ φιλοπόλεμος σωβινισμός, ὁ τόσον ἐπιπόλαιος καὶ κοῦφος, ὅσο κοντόφθαλμη καὶ μικρόψυχη εἶναι ἡ ἀπόλυτη εἰρηνοφιλία. Μὰ τὰ σοβαρά, τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ζωῆς τὰ λύνει πάντα ὁ πόλεμος. Χωρὶς αὐτὸν θὰ ἐβάλτωνεν ἡ ζωὴ καὶ θὰ ἐσάπιζε. Τὸ παγκόσμιο κράτος, μὲ ὑποχρέωση δικαιοσύνης πρὸς ὅλους τοὺς πολίτες του θὰ ἐκφυλιζότανε γρήγορα σὲ ἀναρχία κλείνοντας ὁλοῦθε τὴν ἔξοδο στὸ μαχητικό τους ἔνστικτο κ' ἔτσι ἀναγκαστικὰ στρέφοντας τὴν ὁρμή του πρὸς τὰ μέσα. Αὐτὸ ἐπιδιώκουν οἱ κομμουνισταὶ προπαγανδίζοντας τὴν κατάργηση τῶν συνόρων, ὄχι γιὰ νὰ ἐκλείψῃ κάθε κίνδυνος πολέμου, ἀλλὰ τοὐναντίον γιὰ ν' ἀνάψῃ παντοῦ μέσα στὰ σύνορα ὁ πόλεμος καὶ μέσ' ἀπὸ τὸ χάος τῆς ἀναρχίας νὰ δημιουργηθῇ νέα κατάσταση πραγμάτων, νέα ὀργάνωση τοῦ πολέμου σὲ πλαίσια καινούρια, βο-

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ἔρχεται ἐγκαίρως, καθ' ὃν χρόνον συζητεῖται ἐδῶ ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐξαγωγῆς Ἑλληνικῶν νωπῶν σταφυλῶν. Ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Βουλγαρία ἔχει ὀργανώσει ἀπὸ ἐτῶν τὴν ἰδικήν της ἐξαγωγὴν καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν, ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιχείρησις πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦτο τὸ γεγονός, προκειμένου νὰ ἐμφανισθῇ ὡς συναγωνιστής. Τὸ συμπέρασμα δὲ εἶνε ὅτι, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Ἑλληνικὴ ἐξαγωγὴ σταφυλῶν, πρέπει νὰ ὀργανωθῇ τοὐλάχιστον τόσον καλῶς ὅσον καὶ ἡ Βουλγαρική.

ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ Ἡ φερέοικος Δικαιοσύνη ἐπιζητεῖ τώρα νὰ γίνῃ Ἀρσακειάς. Ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρεία προσφέρει τὸ Ἀρσάκειον καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος τὸ ἐπεσκέφθη, εὗρεν ὅτι ἡ Θέμις ἠμπορεῖ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς παρθεναγωγεῖον. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τίποτε δὲν εἶνε ἀδύνατον. Ἡ Γερουσία ἐγκατεστάθη εἰς ἕνα ντάνσιγκ. Ἡ Δικαιοσύνη μεταβαίνει εἰς τὸ Ἀρσάκειον, ἀφοῦ διῆλθεν ἀπὸ κλινικάς. Ἄν, τοὐλάχιστον, ὅταν γίνῃ Ἀρσακειάς, παύσῃ νὰ τὴν παρενοχλῇ ὁ κ. Ἀβραάμ, λόγῳ κοσμιότητος...

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΡΙΣΑΝ Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναχωρεῖ ἀπόψε διὰ τὸν Βόλον, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐκεῖ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια, εἶνε δὲ ἀναμφισβήτητον πόσον τὸ κυβερνητικὸν αὐτὸ ἐνδιαφέρον εἶνε ἐνισχυτικὸν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Λάρισαν ὑπάρχουν ἀξιόλογα ἐργοστάσια ὑφαντουργίας, τὰ ὁποῖα, μάλιστα, εὑρίσκουν ἐπιτοπίως τὴν πρώτην ὕλην. Εἶνε τὰ παλαιότερον ἐν Τυρνάβῳ ὀνομαστὰ ὑφαντουργεῖα, μὲ τὰ τόσον χαρακτηριστικῶς ἑλληνικὰ προϊόντα των. Ἡ δὲ Λάρισα ἀπέχει μόλις δύο ὥρας ἀπὸ τὸν Βόλον καί, κατὰ συνέπειαν, μία μικρὰ παρέκκλισις ἕως ἐκεῖ δὲν θὰ ἦτο δύσκολος.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ Ἀναγνώστης μας παραπονεῖται δι' ἐπιστολῆς του διὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ἀστυφυλάκων εἰς τὰ κέντρα ἰδίως, ὅπου ἡ μεγάλη συρροὴ κόσμου καθιστᾷ τὴν παρουσίαν των ἀναγκαιοτάτην. Οἱ εὑρισκόμενοι εἶνε ἁπλῶς ρυθμισταὶ τῆς τροχαίας κινήσεως, δὲν ὑπάρχουν δὲ οἱ εἰδικῶς ἐντεταλμένοι τὴν ἐπίβλεψιν τῆς τάξεως. Καὶ εἰς τὰ πεζοδρόμια τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν ρίπτονται ἀπὸ ἀναισθήτους καὶ ἀναγώγους ἀνθρώπους φλοῦδες καρπῶν —θανάσιμοι παγίδες διὰ τοὺς διαβάτας, χωρὶς κανεὶς ἀστυφύλαξ νὰ συλλάβῃ ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς διὰ νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ ἓν διδακτικὸν πρόστιμον, χάριν τῆς ἀσφαλείας τοῦ κοινοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΥΦΟΥ «Ἁρμοδίως» ἀνεκοινώθη ὅτι ἀπὸ μηνὸς οὐδὲν κροῦσμα τύφου ἐσημειώθη εἰς τὸν συνοικισμὸν Νέας Ἰωνίας ἀπὸ τὸ πόσιμον ὕδωρ αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπολυμαίνεται ἤδη τακτικὰ κλπ. Ἀλλ' ἂν δὲν ἀπατώμεθα, δὲν ἔχει παρέλθει μὴν ἀφ' ὅτου ἐδημιουργήθη ὁ σχετικὸς θόρυβος εἰς τὸν Τύπον. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, ὁσονδήποτε εὐχάριστος καὶ ἂν εἶνε ἡ «ἁρμοδία» ἀνακοίνωσις, ἀποδεικνύει ἀσύγγνωστον καὶ αὐτόχρημα ἐγκληματικὴν ἀμέλειαν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ τόσον καιρὸν εἶχεν ἀφεθῆ ἄνευ ἀπολυμάνσεως τὸ πόσιμον ὕδωρ ἑνὸς μεγάλου συνοικισμοῦ, μὲ συνεπείας τὸν θάνατον πολλῶν ἀναμφιβόλως ὑπάρξεων, ἐνῷ —ὅπως βεβαιοῖ τώρα ἡ ἀνακοίνωσις— ἦτο τόσον εὔκολος ἡ πρόληψις τοῦ κακοῦ δι' ὀλίγων ἀπολυμαντικῶν μηχανημάτων. Διὰ τὴν ἀμέλειαν ταύτην νομίζομεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ζητηθοῦν καὶ ποινικαὶ ἀκόμη εὐθῦναι παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν.

ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΟΚΟΨΗ Δύο χιλιάδες καὶ πλέον αἰτήσεις συντάξεων ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου παραμένουν ἐκκρεμεῖς εἰς τὰ χρονοντούλαπα τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ διεξαγάγῃ ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν, ἐλλείψει μερικῶν ἀντιγραφέων, ὡς ἐλέχθη χθὲς εἰς τὴν Βουλήν. Φαντασθῆτε λοιπὸν ποία εἶνε ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ποὺ θυσιάσαντες ὅ,τι εἶχον διὰ τὴν Πατρίδα, περιμένουν νὰ λάβουν τὸ ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμά των, ὅταν εὑρεθοῦν μερικοὶ ἀντιγραφεῖς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς. Καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου καὶ αἱ χῆραι ποὺ ἔχασαν τὸν προστάτην των; Ἕνα Κράτος ποὺ δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ διεκπεραιώσῃ 2000 αἰτήσεις τῶν θυμάτων ποὺ ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, δὲν θὰ προκόψῃ ποτέ.

ΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ ΘΡΑΚΗΣ Ἡ ἀνεργία εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Θρᾴκης καὶ ἰδίως εἰς τὴν Δράμαν καὶ τὴν Καβάλλαν, ἐπιτείνεται κατὰ τρόπον προκαλοῦντα ἀνησυχίας, διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν. Καπνεργάται, ἀρτεργάται καὶ γενικῶς ὁλόκληρος ἡ ἐργατικὴ τάξις διέρχεται μίαν πρωτοφανῆ κρίσιν, ἐξικνουμένην μέχρι στερήσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου. Καὶ πρὸς διόρθωσιν τῆς ἐκρύθμου αὐτῆς καταστάσεως, δὲν εἶνε βέβαια, ἀρκετὰ τὰ σπασμωδικὰ μέτρα τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπαιτοῦνται μέτρα ριζικά, πάγια, ψυχολογημένα. Ἐφ' ὅσον δὲ ἐκρίθη κατ' ἀρχήν, ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἀπαραίτητος ἡ ἵδρυσις λαϊκῶν συσσιτίων, θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ τέρμα εἰς τὰς παρελκυσμένας συζητήσεις, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ λειτουργία τοῦ συσσιτίου. Αἱ πενόμεναι οἰκογένειαι τῶν ἀνέργων δὲν θὰ ἠμποροῦν νὰ ἀναμένουν ἐπ' ἄπειρον τὴν ἀντίληψιν τῶν ἁρμοδίων, μὲ κενὸν τὸν στόμαχον. Ἀφοῦ δὲ τὸ ζήτημα δὲν φαίνεται ὅτι θὰ λυθῇ συντόμως ὑπὸ τῶν ἀναλαβόντων τὴν διαχείρισίν του, ἂς ἐπέμβῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἂς δώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν πρέπουσαν λύσιν.

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΗΣ ΗΣΤΕΡΝ *Αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ ἑταιρείας Ἤστερν διὰ τὴν προμήθειαν καὶ ἐγκατάστασιν ἀσυρμάτου τηλεγράφου ἐν Ἀθήναις, ὡς καὶ διὰ τὴν ὁριστικὴν ἀποχώρησιν τῆς τελευταίας ἐξ Ἑλλάδος, εὑρίσκονται εἰς τὸ τέρμα. Μολονότι διὰ τῆς καταρτισθείσης συμβάσεως ρυθμίζονται ἅπασαι αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι, ἐν τούτοις διὰ τὴν τύχην τῶν 400 ὑπαλλήλων τῆς Ἤστερν οὐδεμία εἰσέτι ἐλήφθη φροντίς, ἢ καὶ ἐὰν ἐλήφθη τοιαύτη, οὐδεμία ἐπισήμως ἐκδήλωσις ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου ἐγένετο, πρὸς καθησύχασίν των. Ὁ κ. Λαδᾶς καὶ ὁ κ. Πενθερουδάκης νομίζομεν ὅτι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναλάβουν μετὰ ζήλου κατὰ τὰς συζητήσεις των μετὰ τῆς Ἑταιρείας τὴν προάσπισιν τῶν δικαίων τῶν Ἑλλήνων ὑπαλλήλων, ἅτινα τόσον σαφῶς καὶ ὀρθῶς ἐκτίθενται εἰς τὰ πρὸ πολλοῦ ὑποβληθέντα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν λεπτομερῆ ὑπομνήματά των.*

ΑΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ἡ «Πρωΐα» ἠσχολήθη ἐπανειλημμένως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ποδοσφαιρικῶν εἰσιτηρίων, τονίσασα ὅτι ἡ καθιερωθεῖσα τιμὴ τῶν 50 δραχμῶν διὰ τὴν παρακολούθησιν ἑνὸς ποδοσφαιρικοῦ μὰτς εἶνε ὑπερβολική. Ἤδη, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ προσεχοῦς ἀγῶνος Ὀλυμπιακοῦ—Παναθηναϊκοῦ, δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Ὡς γνωστὸν τὴν Κυριακὴν συναντῶνται εἰς τὸ Φάληρον αἱ δύο ὁμάδες καὶ τὰ ἐνδιαφερόμενα Σωματεῖα δι' ἀνακοινωθέντος των καθώρισαν τιμὴν ἠριθμημένης θέσεως εἰς δραχ. 75, καίτοι ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ὁμοσπονδία, μόλις ἤρχισε τὸ πρωτάθλημα, ἐδήλωσεν ὅτι καθώρισε μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τιμὴν δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀγῶνας, καί, ἂν καλῶς ἐνθυμούμεθα, ἡ ἠριθμημένη θέσις διετιμήθη εἰς 50 δραχμάς. Οἱ ἁρμόδιοι, ἐρωτηθέντες διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον αὐτὴν ὕψωσιν τῆς τιμῆς, ἀπήντησαν ὅτι ἠναγκάσθησαν νὰ προβοῦν εἰς τὴν ὕψωσιν διότι τὸ γήπεδον τοῦ Ποδηλατοδρομίου εἶνε μικρότερον τοῦ Παναθηναϊκοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐὰν καθορισθῇ τιμὴ 50 δραχμῶν, δὲν θὰ ἐπιτευχθοῦν ὅσαι εἰσπράξεις θὰ ἐπραγματοποιοῦντο ἐὰν τὸ μὰτς ἐγίνετο εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γήπεδον. Μὲ ἄλλα λόγια διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὰ δύο μεγάλα Σωματεῖα τὰς 276 χιλιάδας δραχμὰς— εἰς τόσον ποσὸν ἀνῆλθον αἱ εἰσπράξεις τῆς πρώτης των συναντήσεως— καὶ νὰ τὰς μοιρασθοῦν κατόπιν μεταξύ των, αὐξάνουν αὐθαιρέτως τὴν ὑπέρογκον τιμὴν τῶν 50 εἰς 75 δραχμάς, εἰς στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ διακεκριμένη θέσις ἑνὸς θεάτρου τιμᾶται 50 δραχμάς, μετὰ φόρου. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει, τέλος πάντων, κάποιος ἁρμόδιος διὰ νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἔλεγχον τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτὰς τοῦ ποδοσφαίρου, αἱ ὁποῖαι τόσον ὑποβιβάζουν τὸν ἐν Ἑλλάδι ἀθλητισμόν;

Ἀπωλέσθη καρδιά

Τὸ νέον Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ποὺ ἀνέλαβε τὴν φροντίδα τῆς συλλογῆς τῶν χαμένων ἀντικειμένων, δὲν ἔχει νὰ ἐνασχοληθῇ διόλου μὲ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου. Ἐχάθη ὁριστικῶς καὶ ἀνεπιστρεπτεὶ διὰ τὸν κύριόν του, ὅπως τοὐλάχιστον θέλει ὁ ἴδιος νὰ λέγῃ.

Ἀπωλέσθη μεταξὺ Ἀλυσίδας καὶ Πολυτεχνείου. Μᾶλλον εἰς τὸ τελευταῖον αὐτὸ σημεῖον.

— Ἐκεῖ ἐκατέβηκε!..

— Ἡ καρδιά σου, τρυφερώτατε φίλε;

— Ὄχι!... Ἐκείνη!...

Καὶ ὅταν «Ἐκείνη» κατέβαινε εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, ποὺ θέλετε νὰ κατέβῃ καὶ τὸ ἀπολεσθὲν ἀντικείμενον;

— Ὥστε «κεραυνοβολισμός»;

— Ἄχ!... ναί!

— Ἄχ; Ἠμπορεῖς ἀκόμη καὶ ἀναστενάζεις. Τὴν ἔχεις λοιπὸν τὴν καρδιάν σου, ἄθλιε.

— Ὄχι!.. Ἄπιστε Θωμᾶ!.. Ἔχω τὸ πνεῦμά της μόνον, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ βασανίζῃ τὴν παλαιάν της κατοικίαν. Ἡ καρδιά μου ἀπωλέσθη, τετέλεσται. Γράψε, λοιπόν!.. Γράψε!.. Ἴσως καὶ κάτι γίνῃ!..

Ἀπωλέσθη λοιπὸν καρδιά!.. Κάθε ἀντικείμενον ἔχει καὶ μίαν περιγραφήν. Πῶς ἄλλως;

«Ἀπωλέσθη» λοιπὸν «καρδιά, μεταχειρισμένη, ροζ, ἡλικίας εἴκοσι ἐννέα Μαΐων καὶ ἰσαρίθμων Νοεμβρίων, ἀκούουσα εἰς τὸ ὄνομα Πιστή. Ἔχει μερικὰς διαλείψεις, εἰς τὸν ἀριστερὸν κόλπον, καὶ μερικὲς ἀτονίες κατὰ βούλησιν, ταχυπαλμίες καὶ νυγμούς. Ἡ εὑροῦσα παρακαλεῖται νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μετὰ τῆς ἰδικῆς της, καὶ ἀμειφθήσεται γενναίως καὶ θερμῶς.»

«Ν. Β. Δὲν πρόκειται περὶ οἰκογενειακοῦ κειμηλίου».

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ μουσικὴ ἑβδομάς

Ἡ συναυλία τοῦ Λάππα

Ὁ Λάππας, ὁ κοσμαγάπητος Ἕλλην τενόρος ἔχει τὴν ὑπερτάτην φιλαρέσκειαν νὰ ἐμφανίζεται μόλις κάθε δύο χρόνια μιὰ φορὰ στὰς Ἀθήνας, καὶ πάντοτε ὕστερα ἀπὸ θριαμβευτικὰς περιοδείας του στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερική, τῶν ὁποίων ἡ ἠχὼ φθάνει ἕως ἐδῶ. Γι' αὐτὸ στὴ τελευταία συναυλία του τὸ θέατρο «Ὀλύμπια» ἦταν ἀσφυκτικῶς γεμάτο καὶ ἀντηχοῦσε κάθε στιγμὴ ἀπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ποθοῦσε νὰ χαρῇ τὸν τενόρο του καὶ νὰ τὸν καμαρώσῃ. Ἀπὸ τὸν ὡραῖον αὐτὸν συναγερμὸν τῶν Ὀλυμπίων δὲν μπορεῖ νὰ μὴ σημειώσω ὅτι ἔλειπαν οἱ ἐπίσημοι, ἐκτὸς μόνον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδου, ὁ ὁποῖος μολονότι δὲν συχνάζει συνήθως στὰς συναυλίας, ἔσπευσε νὰ πάῃ ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ χειροκροτήσῃ τὸν Λάππαν, ὁρμώμενος ἀπὸ τὸν ἐθνικισμὸν ποὺ τὸν διακρίνει. Σημειόνω ἐπίσης, ὁλοσδιόλου χρονογραφικῶς, ὅτι ἀπὸ τὸ ρεσιτὰλ τοῦ Φλέτα δὲν ἔλειπε κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους.

Καὶ ἀφοῦ ἔτυχε ν' ἀναφέρω ἐδῶ τὸν Φλέτα, ἂς προσθέσω,—ἂν καὶ τὸ θεωρῶ περιττὸν πλέον, μετὰ τὸ σωφρονιστικὸν κατὰ τῆς ξενομανίας μας μάθημα, ποὺ μᾶς ἔδωσε καὶ τὸ καυτηρίασμα τῶν τριακοσιοδράχμων εἰσιτηρίων— ὅτι ἀπὸ προχθές, κάθε Ἕλλην σεβόμενος τὴν ἐθνικήν του συνείδησιν, μουσικὸς ἢ ὄχι, ἀνεγνώριζε περιφανῶς τὴν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν ὑπεροχὴν τοῦ Λάππα ἀπέναντι τοῦ τόσον φημισμένου Ἰσπανοῦ συναδέλφου του.

Καὶ φωνητικῶς καὶ μουσικῶς καὶ καλλιτεχνικῶς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως σκηνικῆς ἐμφανίσεως, ὁ Λάππας στέκεται σήμερον στὸ ἴδιο ἐπίπεδον μὲ τοὺς τέσσαρας ἢ πέντε διασήμους τενόρους τῆς Εὐρώπης. Γιὰ ν' ἀντιληφθοῦν οἱ Ἕλληνες ὅλον τὸν φωνητικόν του πλοῦτον, τὴν εὐγένειαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐμφανίσεώς του, τὴν μουσικὴν καὶ μιμικὴν πραγματοποίησιν τῶν ἡρώων τῶν δραματικῶν καὶ λυρικῶν ἔργων ποὺ ἐνσαρκόνει, πρέπει νὰ τὸν ἰδοῦν καὶ δημιουργῇ αὐτοὺς τοὺς ρόλους ἐπάνω στὴ σκηνὴ τοῦ Μελοδράματος. Γι' αὐτὸ πρέπει ν' ἀπαιτήσουν δι' ἐπιτακτικοῦ δημοψηφίσματος τὴν σύστασιν καὶ τὴν στερέωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ μας Μελοδράματος. Μόνον ἐκεῖ θὰ χαροῦν τὸν καλλιτέχνη σὲ ὅλη τὴν ἔκβασι καὶ τὸν πλοῦτο τῶν μέσων ποὺ διαθέτει.

Μιὰ συναυλία εἶνε πάντα γιὰ τὸν κάθε τενόρο, μιὰ ἐπικίνδυνη περιπέτεια. Ἕνα ρεσιτὰλ εἶνε ὁ πιστὸς καθρέπτης τῆς ἐξωνυχισμένης μουσικῆς λεπτομερείας, εἶνε μιὰ ἑρμηνευτικὴ μικρογραφία καὶ μιὰ ἀνάλυσις. Εἶνε τὸ μουσικὸν σχολίασμα τῶν ἐκτελουμένων κειμένων. Εἶνε τὸ μουσικὸν στὺλ καὶ ὄχι τὸ ξέσπασμα. Γι' αὐτὸ ἔνοιωθε ὁ ἀκροατὴς τὸν Λάππαν ν' ἀσπαίρῃ σιδηροδέσμιος μέσα στοὺς φραγμοὺς τοῦ ρεσιτάλ του. Ζητοῦσε μὲ πάθος στὸ κάθε κομμάτι τῆς «ἀκοῦτες» γιὰ νὰ λυτρωθῇ καὶ νὰ ξεσπάσῃ. Ἡ «ἀκοῦτες» αὐτὲς— ἡ λυδία λίθος ποὺ δοκιμάζεται ὁ κάθε ἄξιος τοῦ ὀνόματός του τενόρος— ἰδιαιτέρως γιὰ τὸν Λάππαν εἶνε ἕνας κόσμος ὁλόκληρος... Ἡ ὑψηλές του νότες πηγαῖες, αὐθόρμητες, θερμὰ χρωματισμένες καὶ λαμπερές, θ' ἀρκοῦσαν νὰ κάμουν τὴν φήμην του. Μὰ ἡ φωνή του εἶνε πλούσια timbree καὶ σὲ ὅλη τὴν ἄλλη διαδρομὴ τοῦ «ρεζίστρ» του. Γι' αὐτὸ ἔχει μιὰ χαρακτηριστικὴ δική της «φυσιογνωμία» ἐξόχως συμπαθητική, ποὺ μεταδίδει τὴ μουσικὴ συγκίνησι σὲ ὅλο τὸν αὐθορμητισμό της. Ἁπλᾶ, ἐκφραστικὰ καὶ ὡραῖα— ἀκριβῶς ὅπως εἶνε γραμμένες ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς «πριμιτὶφ» τῶν χρυσῶν μουσικῶν καιρῶν— τραγούδησε τὴς δυὸ γνωστότατες ἄριες τοῦ Σκαρλάττη καὶ τοῦ Περγκολέζε O cessate di piagarmi καὶ «Tre giorni». Ἡ φωνὴ τοῦ Λάππα ἔχει μέσα της συμφυᾶ τὸ μουσικὸ λυγμὸ τῆς συγκινήσεως, γι' αὐτὸ ὁ καλλιτέχνης δὲν ἔχει ἀνάγκη καὶ καταφεύγῃ στὰ μελετημένα καὶ ὑπολογισμένα φωνητικὰ τεχνάσματα γιὰ νὰ τὸν ἀποδώσῃ.

Στὴν δραματικώτατη ἄρια ἀπὸ τὴν ὄπερα Isabeau τοῦ Μασκάνη ποὺ ἀκούσαμε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ στὴν περίφημη ἄρια τῆς Κάρμεν la fleur que tu m' avais donne» ὅπως καὶ στὴν ἐξίσου περίφημη ἄρια τοῦ «Παληάτσου», ὁ Λάππας βρέθηκε στὸ ἀληθινό στοιχεῖο του καὶ προεκάλεσε ἐκρήξεις ἐνθουσιασμοῦ. Ἀπὸ τὰ ἄλλα τραγούδια τοῦ προγράμματος ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἔκαμεν ἡ ballade τοῦ Borodine «La Mer» ἀποδοθεῖσα μὲ τὸ τρικυμισμένο πάθος ποὺ τὴν διαπνέει. Τὰ τραγούδια τοῦ Ρίχαρδ Στράους δὲν ταιριάζουν οὔτε στὴ φωνὴ οὔτε στὴν μουσικὴ ἰδιοσυγκρασία τοῦ Λάππα, ποὺ εἶνε ἀδύνατον νὰ περιορισθῇ στὸ στενὸ πλαίσιο ἑνὸς lied. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ Λάππα τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, τὸν ἀναδεικνύει ἀσφαλῶς ἕνα δυνατὸν δραματικὸν ὀξύφωνον, ἕνα «Heldentenor» ὅπως λέγουν οἱ Γερμανοί, προωρισμένον νὰ διακριθῇ καὶ στὰς μεγάλας Βαγνερικὰς δημιουργίας. Ἂς εὐχηθῶμεν νὰ τὸν χειροκροτήσωμε πολὺ σύντομα στὰς Ἀθήνας ὡς «Λόεγκριν» ἕνα ἔργον πολὺ προσιτὸν γιὰ τὰ μέσα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ διαθέσῃ τὸ Ἐθνικόν μας μελόδραμα, ἂν ἦλθεν ἐπὶ τέλους καὶ γι' αὐτὸ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

῾Εμεῖς τὰ ζῷα„

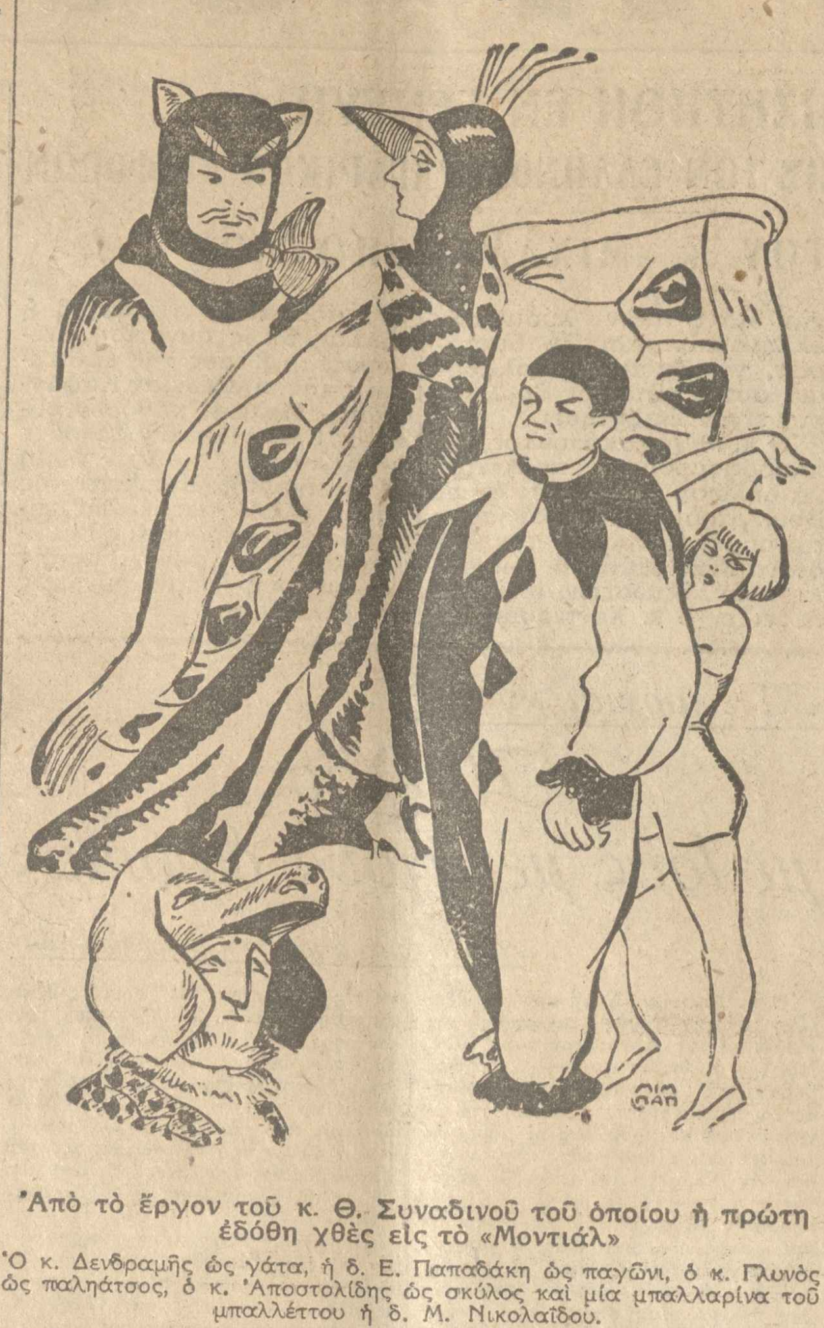

Ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ κ. Θ. Συναδινοῦ τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη ἐδόθη χθὲς εἰς τὸ «Μοντιάλ»

Ὁ κ. Δενδραμῆς ὡς γάτα, ἡ δ. Ε. Παπαδάκη ὡς παγῶνι, ὁ κ. Γλυνὸς ὡς παληάτσος, ὁ κ. Ἀποστολίδης ὡς σκύλος καὶ μία μπαλλαρίνα τοῦ μπαλλέττου ἡ δ. Μ. Νικολαΐδου.

Τὰ παραμύθια τοῦ Ὄφφμαν

Σήμερον καὶ ὥραν 9 ¾ μ. μ. δίδεται ὑπὸ τῆς Μελοδραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» τὸ ἀριστούργημα τοῦ Ὄφφενμπαχ «Τὰ παραμύθια τοῦ Ὄφμαν», κατὰ διδασκαλίαν καὶ ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Κίμ. Τριανταφύλλου. Τὴν ὀρχήστραν ἐκ 40 ὀργάνων θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Δ. Μητρόπουλος. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου θὰ εἶνε πρωτοφανὴς τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτελέσεως ὅσον καὶ σκηνικοῦ πλούτου.

Θεατρικά

Ἡ ἀφιχθεῖσα ἐκ Κων)πόλεως ὀπερέττα Καντιώτη ἐγκαθίσταται τὸ καλοκαῖρι εἰς τὸ νεόκτιστον ἐν Νέῳ Φαλήρῳ θέατρον «Μὸν Μπεγκέν» καὶ κάνει ἔναρξιν τὴν προσεχῆ Τετάρτην. Εἰς τὸν θίασον συμμετέχουν αἱ κ.κ. Ἑλ. Πιέρρη, Ξένη Δαμάσκου, Πόπη Μέγγουλα καὶ οἱ κ.κ. Κωνσταντίνου, Καντιώτης, Λάμπρου, Πλεμενίδης καὶ Δοῦκας.

— Διερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ὁ παγκοσμίου φήμης θίασος Βαριετὲ Ρίτας Τσίνι θὰ δώσῃ 3 μόνον παραστάσεις εἰς τὸ θέατρον «Ἀθήναιον». Ἡ ἔναρξις θὰ γίνῃ ἀπόψε μὲ ἕνα πρωτότυπον πρόγραμμα ἀπὸ ἐκλεκτὰ ἀκροβατικὰ νούμερα, χορούς, μπαλέττα, κωμῳδίας καὶ διάφορα πρωτοφανῆ ἀτραξιόν.

— Σήμερον ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του τὸ Λαϊκὸ Θέατρο στὸ Παγκράτι μὲ τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Ἰωνικοῦ «Ἰσταμπολντά».

— Εἶνε μιὰ δυνατὴ δραματικὴ ἠθογραφία ποὺ παίζεται ἐν Κωνσταντινουπόλει.

— Τοὺς κυριωτέρους ρόλους ὑποδύονται αἱ κ. κ. Γεωργία Βασιλειάδου, Ρίτα Μυράτ, Μαρία Βάνδη, Νέλλη Μαρσέλλου, Σαπφὼ Νοταρᾶ καὶ οἱ κ.κ. Β. Ρώτας, Ν. Ζωγράφος, Φ. Ταλάνος, Φ. Δῆμος, Κ. Καλλίδης καὶ Ι. Μαρινάκης.

— Σήμερον τὸ ἀπόγευμα (6.30 μ.μ.) εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν θὰ δοθῇ ὑπὸ τῆς Δραματικῆς Σχολῆς αὐτοῦ τὸ «Κουρέλι» τοῦ Δ. Νικοντέμι κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Μ. Κουνελάκη.

Ἡ σύμπραξις τοῦ Βολωνίνη στὴν ὡραία αὐτὴ συναυλία μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία ν' ἀκούσωμε τὸν διαπρεπῆ βιολιστήν μας σ' ἕνα ὁλόκληρο πρόγραμμα ρεσιτὰλ ἐκλεκτικώτατον μὲ τὰς μεγαλυτέρας καλλιτεχνικὰς ἀξιώσεις.

Ὁ Μητρόπουλος συνώδευσε στὸ πιάνο μὲ τὴν Πρωτεϊκή του ἰδιοφυΐα τὴν μοναδικὴ καὶ ἀσύγκριτη, ποὺ πειθαναγκάζει καὶ τὸν πλέον δυσήνιον μουσικὸν ἀκροατὴν νὰ θεωρήσῃ καὶ τὸ «Ἐπίστεψα» τοῦ Ναπολέοντος Λαμπελέτ, ὡς μίαν μνημειώδη δημιουργίαν τοῦ «εἴδους»....

ΣΟΦΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Συνέδριον τυφλῶν

Τὴν 14 Ἀπριλίου συνεκροτήθη ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διεθνὲς συνέδριον τυφλῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀντεπροσωπεύθησαν 37 ἔθνη. Εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων κυριωτέρα ὁμιλήτρια ὑπῆρξεν ἡ κωφὴ καὶ τυφλὴ Ἕλλεν Κέλλερ. Χαρακτηριστικὴ ὁμιλία εἶνε τοῦ κ. Κάρτερουντ, ὅστις ἐπίσης εἶπεν ὅτι ὅστις ἐγεννήθη τυφλὸς καὶ οὐδέποτε ᾐσθάνθη τὴν μικροτέραν αἴσθησιν ὁράσεως, δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν ὁράσεως στὸ μυαλό του καὶ δι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχει φῶς, οὔτε σκότος, οὔτε ἀστεροφεγγὴς νύξ, οὔτε ἡ λάμψις τῶν χρωματισμῶν.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ συνεδρίου ἐγένοντο ἐκδρομαί, δεξιώσεις καὶ γεύματα.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ τὸ τρίτον τεῦχος τοῦ ἑβδομαδιαίου κινηματογραφικοῦ περιοδικοῦ «Παρλάν» μὲ θαυμασίαν ὀκτάχρωμον εἰκόνα τῆς Μπριγκίττε Χέλμ. Ἡ σειρὰ τῶν εἰκόνων αὐτῶν — ἐδημοσιεύθησαν ἤδη τῆς Λίλιαν Χάρβεϋ καὶ τοῦ Ραμὸν Νοβάρρο — ἀποτελεῖ τὴν ὡραιοτέραν συλλογὴν δι' ὅλους τοὺς φίλους τοῦ κινηματογράφου. Τὸ περιεχόμενον τοῦ τρίτου τεύχους εἶνε πλουσιώτερον τῶν προηγουμένων.

Θέατρα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Βαριετὲ Ρίτας Τσίνι.
ΙΝΤΕΑΛ. «Μελό».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Ἀργυροπούλου. «Ἔρως ἐπὶ πιστώσει».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Βενζίνα παρακαλῶ»
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Θίασος Βεάκη). «Πόθοι ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὶς λεῦκες».
ΛΑΪΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ (Παγκράτι). «Ἰσταμπολντά».
ΜΟΝΤΙΑΛ. Ἐπιχείρ. Α. Μακέδου. «Ἐμεῖς τὰ ζῷα» τοῦ κ. Συνοδινοῦ.
ΤΡΙΑΝΟΝ. (Ἐπιχείρησις Μακέδου) «Σατανερί».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μιὰ βουτιὰ στὴν εὐτυχία».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ὅπως ἡ Μοῖρα προστάζει» μὲ τὴν Ντολορὲς Ντὲλ Ρίο.
ΠΑΝΘΕΟΝ «Κατηγορουμένη ἐγέρθητι».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ φίλος μου Βίκτωρ καὶ λησμονημένα πρόσωπα».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. Δύο νέα ἔργα.
ΑΡΗΣ. «Οἱ προικοθῆραι».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ Δίψα τοῦ Χρυσοῦ».
ΕΛΛΑΣ. «4 Διάβολοι».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἀνθρώπινα ράκη».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Δυὸ καρδιὲς σ' ἕνα βάλς».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἡ στρίγγλα».

Πειραιεύς

ΧΑΪ—ΛΑΪΦ (Πειραιῶς). «Ἡ ὑπεράσπισις ἔχει τὸν λόγον».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἐρωτικὸ Βάλς».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἕνα βράδυ στὸ μέτωπο».

Διαλέξεις

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις Νέων Ν. Φιλαδελφείας ὀργανώνει ἐν τῷ κινηματογράφῳ «Λοὺξ» διάλεξιν μὲ ὁμιλητὴν τὸν δικηγόρον κ. Κίμ. Εὐαγγελᾶτον μὲ θέμα «Ἱστορία τῆς Ἐλευθεροτυπίας καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ Τύπου». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Σήμερον εἰς τὰς 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Πολυτεχνείου ὁ Γερμανὸς κ. Ἔρικ Μένδελσον μὲ θέμα: «Εὐρώπη—Ἀμερική, ἓν ἀρχιτεκτονικὸν σχεδιάγραμμα».

— Κυριακὴν 17ην καὶ Τρίτην 19ην τρέχοντος ὥρα 7 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας δύο διαλέξεις τοῦ κ. Σίμωνος Καρᾶ, διὰ τὸν Σύλλογον τῶν Μεσαιωνικῶν Γραμμάτων «περὶ τῆς μουσικῆς παρασημαντικῆς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Μεσαίωνα».

Φωτειναὶ προβολαὶ ἐκ παλαιῶν μουσικῶν χειρογράφων. Ἐκτέλεσις ὑπὸ χορῳδίας τοῦ Συλλόγου Ἐθνικῆς Μουσικῆς διαφόρων ἀρχαίων καὶ βυζαντινῶν μελῶν μεθ' ἁρμονικῆς ἀπηχήσεως. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Δημοτικὰ τραγούδια

Ἐξεδόθη ὑπὸ Ἰωάννου Πετσῆ «Συλλογὴ ἀνεκδότων δημοτικῶν ᾀσμάτων Μακεδονίας—Χαλκιδικῆς—Θρᾴκης», περιέχουσα μακεδονικὰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παραλλαγὰς γνωστῶν δημοτικῶν ᾀσμάτων. Τὴν συλλογὴν ταύτην, ὡς ἐκ τοῦ προλόγου καταφαίνεται, θεωροῦν ἀξιολογωτάτην οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ.κ. Στίλπων Κυριακίδης καὶ Ι. Ἀποστολάκης, οἵτινες καὶ παρώτρυναν τὸν κ. Ι. Πετσῆν εἰς τὴν ἔκδοσίν της.

Ἡ «Ἐργασία»

Εἰς τὴν σημερινὴν «Ἐργασίαν» (σελ. 28 δρ. 3) ἄρθρα τῶν κ. κ. Ἀνδρ. Μιχαλακοπούλου, Ἀλ. Διομήδη, Στυλ. Γονατᾶ, Ἐπαμ. Χαριλάου, Π. Θηβαίου, Γ. Διοβουνιώτη, Ν. Ι. Σβορώνου, Λ. Μακκᾶ, Α. Καμπάνη, Κ. Μιχάλη κλπ.

ΤΗΝΟΣ
ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΜΕΡΕΙΟΝ
(τέως Βυριδάκειον)
Μὲ νέαν διεύθυνσιν, ἀνακαινισθὲν τελείως, τροφὴ ἀ λὰ κὰρτ μὲ τιμὰς λαϊκάς, μὲ θερμὰ θαλάσσια λουτρὰ ἐντός. Ἡ εὐθηνοτέρα θερινὴ διαμονή. Συγκοινωνία καθ' ἑκάστην μὲ τὰ μεγαλύτερα ἀτμόπλοια.

ΤΡΙΑΝΟΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Α. ΜΑΚΕΔΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ
ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ
ΜΟΥΣΙΚΟΥ
ΘΙΑΣΟΥ
ΜΕ ΤΗΝ
ΡΕΒΥ-ΟΠΕΡΕΤΤΑ
ΣΑΤΑΝΕΡΙ
ΤΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ

Οἱ Δήμαρχοι διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ κ. Δ. Κοκκίνου

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Συνεδρίου τῶν Πόλεων, ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Σπῦρος Μερκούρης συνέστησεν εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δημάρχων τὴν ἐκδιδομένην Ἱστορίαν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου, μέρους τῆς ὁποίας ἔλαβε γνῶσιν ἐκ τῆς γινομένης δημοσιεύσεως εἰς τὴν «Πρωΐαν», τονίσας τὴν ἐθνικὴν σημασίαν τοῦ ἔργου, ἐνδιαφέροντος λόγῳ τῶν λεπτομερειῶν τῶν κατὰ τόπους γεγονότων τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅλους τοὺς Δήμους τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ταῦτα ὁ κ. Εὐαγγελᾶτος, δήμαρχος Μεσολογγίου ἀπήντησεν ὅτι ὁ κ. Διονύσιος Κόκκινος, ἕνας ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων μας δημοσιογράφων καὶ συγγραφέων προσέφερε διὰ τῆς Ἱστορίας του εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἔργον πολύτιμον, ποὺ πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων τῶν Δήμων.

Ὁ κ. Μακρόπουλος, Δήμαρχος Λαμίας ἐπρόσθεσεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦ κ. Κοκκίνου εἶναι γνωστότατον. Εἶνε, εἶπε, ἡ ἀκριβεστέρα καὶ λεπτομερεστέρα ἱστορία ἐκ τῶν γραφεισῶν μέχρι σήμερον, καὶ συνέστησε τὴν ἔνθερμον ὑποστήριξιν τοῦ ἔργου ὑπὸ τῶν Δημάρχων.

Ὁλόκληρον τὸ Συνέδριον ἐξεδήλωσε τὴν συμφωνίαν του μὲ τὰς ἀναφερθείσας γνώμας.

Γενικὴ Συνέλευσις λογοτεχνῶν

Καλοῦνται δι' αὔριον 11 π.μ. εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὰ μέλη τῆς «Ἑνώσεως Ἑλλήνων λογοτεχνῶν» εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου «Μπάγκειον», πλατεῖα Ὁμονοίας. Θέματα συζητήσεως: Ἀναθεώρησις Καταστατικοῦ. Ἐκλογὴ νέων μελῶν.

Ἔκθεσις Ἀραβαντινοῦ

Αὔριον Κυριακήν, 17 τρέχ. ἡ εἴσοδος ἐξαιρετικῶς ὡρίσθη εἰς δραχμὰς πέντε (δρ. 5). Ὧραι ἐπισκέψεως 11—1 π.μ. καὶ 4—8 μ.μ.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ
Αἱ «ΠΗΓΑΙ» εἶνε τὸ κοσμικὸν ξενοδοχεῖον, μὲ νερὰ στὰ δωμάτια, μὲ πατώματα πὶτς-παΐν, μὲ νέα ἔπιπλα, μὲ κουζίνα ἐκλεκτὴ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ Παχούλη, μὲ μουσικὴν μὲ βεράντες ἐπάνω στὴ θάλασσα.

ΤΟ 3ΟΝ ΤΕΥΧΟΣ
ΤΟΥ
„ΠΑΡΛΑΝ"
Ποὺ κυκλοφορεῖ σήμερον ἔχει μίαν πολύχρωμον εἰκόνα τῆς
ΜΠΡΙΚΙΤΤΕ ΧΕΛΜ
καὶ ἄφθονον κινηματογραφικὴν ὕλην.
Σπεύσατε νὰ τὸ ἀγοράσετε ἀπὸ τὰ περίπτερα πρὶν ἐξαντληθῇ.

Λαΐς
Ἡ μόνη κάλτσα ἀπὸ Ἑλληνικὸ φυσικὸ μετάξι
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΡΜΟΥ 11α

ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ, ἐκ χιλίων πήχεων, εὑρισκόμενον εἰς τὸν Ποδονύφτην, καὶ παραπλεύρως τοῦ Ζυθεστιατορίου «Ἄρης», πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμήν. Ζητήσατε πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. Βρεττοῦ, Πανεπιστημίου 50.

ΙΣΤΑΜΠΟΛΝΤΑ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΣΤΟ ΛΑΪΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΕΞΟΧΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Γερμανίδος Παιδαγωγοῦ Καίτης Πέλτ.
Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην, Σύρου 17 (Στάσις Λεβίδου). Δεκτὰ Παιδιὰ 4—12 ἐτῶν. Τιμαὶ προσιταί.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Ἐπαμ. Ι. Παπαγεωργ τρὸς καὶ ἡ Δνὶς Καλλιρρόη Α. δικα, ἠρραβωνίσθησαν.

—Τάσος Σ. Κώνστας, Μαρία Περράκη, ἠρραβωνίσθησαν.

Ἰατροί

ΧΡ.Ν.ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ἰατρὸς ματικῶν καὶ Ἀφροδισίων, τ. τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγρ ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις ἐκ θείς. Δέχεται ὁδὸς Σατωβριάνδ (Ὀμόνοια). Ὧραι 10—1 π. μ. 6—8 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

Ὁ Διευθυντὴς Χειρουργὸς «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Ν. Σ ΡΟΥΝΗΣ ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ εἰς τὴν κατοικίαν του, ὁδὸς ἐξώτου 12 καθ' ἑκάστην μ.μ. Τηλ. 7.89.

Δικηγόροι

ΧΑΡ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, ρος Ποινικολόγος. Γραφεῖα ταρᾶ 60, ὄπισθεν Δημοτικοῦ ἐν Πειραιεῖ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, ρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον ΠΕΤΡΟΝ ΙΩΑΝ. ΓΟΥΛΑΝΔΡ θανόντα ἐν Ἀθήναις κηδεύομ ριον Κυριακὴν πρὸ μεσημβρίας Ἄνδρον.

Ἡ μεταφορὰ τῆς σοροῦ θὰ σήμερον ὥραν 5ην μ. μ. ἐκ τοῦ τοῦ θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμ

Ἡ σύζυγος: Χρυσῆ Π. Γουλ Τὰ τέκνα: Ἰωάννης, Γε Νικόλαος, Βασίλειος, Κωνσ νος καὶ Μαριγκούλα. Οἱ ἀδ Βασίλειος καὶ Φραγκούλα λανδρῆ, Νικόλαος καὶ Βι Γουλανδρῆ, Λεωνίδας καὶ Μ σχα Γουλανδρῆ, Λέανδρος καὶ ρουσιῶ Λογοθέτη, Κωνστ καὶ Εὐθαλία Κουμαριανοῦ, τερίνη Μιχ. Γουλανδρῆ, Ν Θ. Βούλγαρης, Γεώργιος καὶ τρα Ι. Δάμπαση, Λεωνίδας Εὐφροσύνη Ι. Δάμπαση, Δημ νης καὶ Ἑλένη Ι. Δάμπαση, σχα Α. Δάμπαση, Σοφία Ν. πασῃ. Οἱ ἀνεψιοί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε σαντας τὴν συμπάθειάν των τὴν σκληρὰν ἀπώλειαν τοῦ προσφ λοῦς μας πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ Ι. Παπαϊωάννου, καλλιτέχνου, εὐχαρ στοῦμεν θερμῶς.

Οἰκογένειαι Τριφύλλη-Παπαϊωάννου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΝΤΑ ΒΑΡΗΣ χειροῦργος ὀδοντίατρος Δέχεται ἐν τῷ ὀδοντιατρείῳ τοῦ κ. Γεωργίου Μπρέλλη, Κωνσταντίνου 4 (Πλατεία Ὁμονοίας), Τετάρτην 10—1 μ.μ., Σάββατον 4—8 μ.μ., Κυριακὴν 10 μ.μ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οἱ ὑποβαλόντες αἰτήσεις πρὸς κατάταξιν ὡς λιμενοφύλακες, γεννηθέντες τὸ 1912 ἐκλήθησαν πως παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ Ἐπιμεναρχεῖον Πειραιῶς ἀπὸ 20 μέχρι 25 Μαΐου.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ)

LAURA
ATELIER
DE
HAUTE COUTURE
MODÈLES PARISIENS
45 ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 45

ΠΟΤΗΡΙΚΑ
JOSEPHINENHÜTTE
Νέαι ἀφίξεις
εἰς μεγάλον πλοῦτον.
ΔΙΟΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
23 Φιλελλήνων. Τηλέφ. 74-

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Παπποῦ).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως πλησίον Σταθμοῦ, στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιᾶ.

Γαλλικὰ - Γερμ. - Λογιστικὰ - Ἀγγλ. - Μαθημ. - Groupes διὰ δι' ἀρχαρίους. Ἀνάπτυξις Γαλλικὴ Ἀκαδημία διδασκομένη Littérature. Conversation. Divers Παρὰ Καθηγητρίας Σχολῆς Παρισίων. Μεταφράσεις-διάφοροι.—Καποδιστρίου ἀρ. 16.

λικώτερα, κατὰ τὴν ἀντίληψή τους, γιὰ τὴν πάλη τῶν τάξεων. Ψεύδονται συνειδητὰ φωνάζοντες κατὰ τοῦ πολέμου. Ψεύδονται συνειδητὰ καὶ οἱ κερδισμένοι τοῦ πολέμου, μὴν πιστεύοντας στὸ ἀπόλυτο ἰδανικὸ τῆς εἰρήνης, μὰ νοιώθοντας ἁπλῶς, σὰν τὰ χορτασμένα φείδια, τὴν ἀνάγκη τῆς ἡσυχίας, γιὰ νὰ χωνέψουν ἀνενόχλητα τὰ λεία τους. Ψεύδονται ἐπίσης καὶ οἱ δημοκόποι, νανουρίζοντας μὲ τὰ γλυκόλογα τῆς εἰρήνης τὸ φυσικὸ κάματο τῶν λαῶν, μετὰ τὴν πολεμικὴν ὑπερέντασιν. Ψεύδονται ἀσυνείδητα ἄλλοι ἀπὸ διανοητικὸ σνομπισμό, γιατ' ἡ εἰρηνοφιλία εἶναι τῆς μόδας. Κι ἂν μερικῶν, πολὺ λίγων ἡ πραγματικὴ πίστη στὸ ἰδανικὸ τῆς εἰρήνης ἐξηγεῖται σὰν ἕνα μεταπολεμικὸ σύμπτωμα, δὲ μπορεῖ νἄχει ἀπόλυτη ἀξία ὅπως οὔτε κ' ἡ μεταπολεμικὴ λογοτεχνία σημασίαν ἄλλη πέρ' ἀπὸ τὴν διερμήνευση τοῦ φυσικοῦ καμάτου τῆς γενεᾶς μας. Ἂν ὑπάρχουν ἀξίες αἰώνιες καὶ ἰδανικὰ ἀπόλυτα, αὐτὰ δὲ βγαίνουν ἀπὸ ψυχὲς ποῦ τὶς λυγίζει ὁ κάματος καὶ ἡ τρομάρα. Ζοῦνε καὶ προκόβουν ὅσοι ἀντιμετωπίζουν ἄφοβα τὴ ζωή. Ὅσο φριχτὸς κι ἂν εἶναι ὁ πόλεμος, ὅ,τι καταστροφὲς κι ἂν φέρνει, δὲ μπορεῖ νὰ ἐκλείψη, ὅποια μορφὴ κι ἂν πάρη ἡ ἀνθρωπότης, παρ' ἂν καταλύσουν μέσα τους οἱ ἄνθρωποι τὸ μαχητικό τους ἔνστικτο, ποῦναι τὸ ζωτικώτερο στοιχεῖο τῆς ζωῆς. Ἡ πίστη στὴν αἰώνια εἰρήνη, εἶναι ὅταν δὲν εἶναι λιποψυχία, ὑπεκφυγὴ ὑποχρεώσεων, ὑπνηλία ἢ πλάνη, εἶναι κάλεσμα τοῦ θανάτου. Μόνον οἱ νεκροὶ γλυτώνουν μιὰ καὶ καλή, ἀπὸ τὸ χρέος τοῦ πολέμου, ποῦναι ἡ μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου πάνω στὴ γῆ.

Κ. Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ
„ΕΡΓΑΣΙΑΝ" (ΣΕΛ. 28, ΔΡΧ. 3)
Μεταξὺ ἄλλων ἄρθρα τῶν κ. κ.
Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἐν Ἑλλάδι. ΑΛ. ΔΙΟΜΗΔΗ: Ἡ ἰσορρόπησις εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς. ΣΤΥΛ. ΓΟΝΑΤΑ: Τὰ ζητήματα τῆς Μακεδονίας. ΕΠ. ΧΑΡΙΛΑΟΥ: Τὰ πορίσματα τοῦ συνεδρίου τῶν οἴνων. Π. ΘΗΒΑΙΟΥ καὶ Γ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗ: Διὰ τὴν ταχεῖαν ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης. Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΥ: Ἡ στατιστικὴ τῶν ἐκλογῶν 1926, 1928 καὶ 1929.
Διευθυντής: ΑΝΤ. Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΞΕΣΚΟΝΙΣΜΑ ΠΛΥΣΙΜΟ — ΤΑΠΗΤΩΝ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ „ΜΕΛΙΣΣΑ"
Αἱ πρῶται μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ δι' ἀκίνδυνον ξεσκόνισμα καὶ πλύσιμο ταπήτων. ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ καὶ διὰ τάπητας ἄνω τῶν 60 τετραγ. μέτρων. Ζητήσατε τὸν ἀντιπρόσωπόν μας διὰ νὰ συνεννοηθῆτε. Παραλαβὴ καὶ παράδοσις δι' αὐτοκινήτων μας.
Ἀριθ. τηλεφ. 74—08
Ἁγίου Κωνσταντίνου 11 Γ.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: Πάρνηθος καὶ Λέσβου. Στάσις Καλλιφρονᾶ.
Ἱπποκράτους 38.
ΔΕΟ

5-6-31
6-6-31

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΞΑΜΗΝΟΣ „ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
	ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ	
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Αἱ τέρψεις τῆς ἐξορίας

Ὁ ἄλλοτε πανίσχυρος Κάιζερ, ποζάρων μὲ ἔκφρασιν ἱλαρότητος εἰς τὸ πάρκον τοῦ πύργου τοῦ Ντόορν.

Ὁ ἄλλοτε πανίσχυρος Ἐρυθρὸς δικτάτωρ Τρότσκυ κρατῶν ἕνα ἀξιόλογον καρπὸν τῆς ἐπιδόσεώς του εἰς τὴν ἁλιείαν, εἰς τὴν Πρίγκηπον.

Τὰ "Παραμύθια τοῦ Ὄφφμαν„

Τὸ μπαλέττο μαθητριῶν τῆς Μελοδραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου ποὺ θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἀποψινὴν παράστασιν τῶν «Παραμυθιῶν τοῦ Ὄφμαν».

Αὔριον βράδυ εἰς τὰ "Ὀλύμπια„

Οἱ ἐρασιτέχναι τῆς «Ἐθνικῆς Στέγης» οἱ ὁποῖοι θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν αὐριανὴν ἐν τῷ θεάτρῳ «Ὀλύμπια» παράστασιν. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: ὁ κ. Μ. Παπαθεοδώρου, κυρία Στ. Πεσμαζόγλου, δ. Λ. Φαρμάκη, δ. Ν. Ἰσαΐα, ὁ κ. Λ. Δεσύλλας, δ. Κ. Ταμπακοπούλου, δ. Ποσειδῶνος, ὁ κ. Μ. Μεταξᾶς, δ. Λ. Μπέμπη, ὁ κ. Σ. Θεοχάρης. Μίκι-Μάους: ὁ κ. Π. Ἀναστασιάδης, δ. Νινὲτ Τύρκ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος τοῦ Ἠλία Μαυρομιχάλη

Ὁ Μαυρομιχάλης καὶ ἄλλοι ἑπτὰ Μανιᾶται κλείονται εἰς τὸν Κοκκινόμυλον.—Ἡ ἐπικὴ ἀντίστασις τοῦ ἥρωος.—Τὸ δραματικὸν τέλος του.—Τὸ κεφάλι του στέλλεται εἰς τὸν Σουλτάνον.—Ὁ Ἀνδροῦτσος φθάνει εἰς τὸ Ἀλιβέρι.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ἑπτὰ μόνον ἀπὸ ὅλους ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους ἦλθεν ὁ Ἠλίας Μαυρομιχάλης εἰς τὴν Εὔβοιαν, ἐκλείσθησαν μαζί του εἰς τὸν μύλον. Ἑπτὰ ἥρωες ἀποφασισμένοι ν' ἀποθάνουν μαζὶ μὲ τὸν ἀρχηγόν των. Ἄλλοι ἑπτὰ σύντροφοί του πρὸ ὀλίγου κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν ἀπελπιστικὴν ἔφοδον εἶχαν φονευθῆ.

Τότε ὁ Ἠλίας Μαυρομιχάλης ἔδεσεν ἕνα ἄσπρο μαντῦλι εἰς τὸ κεφάλι, ἴσως διὰ νὰ μὴ ἐνοχλῆται κατὰ τὰς κινήσεις του ἀπὸ μακρυὰ ὡραῖα μαλλιά του ποὺ κατέπιπταν μέχρι τῶν ὤμων, καὶ ἤρχισε νὰ βάλλῃ κατὰ τῶν Τούρκων. Πλήθη ἱππέων καὶ πεζῶν μαίνονται ὁλόγυρα ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς Μανιάτας. Θέλουν νὰ εἰσπηδήσουν εἰς τὸν ἀνεμόμυλον, ἀλλὰ θερίζονται ἀπὸ τὰ πυρὰ τῶν ἐμπείρων πολεμιστῶν. Πυκνὴ ὁλόκληρος ζώνη Τούρκων σχηματίζεται περὶ τὸν μύλον. Ἐπὶ δύο ὥρας οἱ Μανιᾶται ἀμύνοντο, ἐλαττούμενοι διαρκῶς. Οἱ περισσότεροι ἔχουν πλέον φονευθῆ. Ὁ Ἠλίας εἶνε τραυματισμένος. Καὶ ἐπὶ τέλους αἱ πυριτοβολαὶ τῶν ἀμυνομένων ἐξαντλοῦνται. Τότε οἱ ἀπομείναντες Μανιᾶται ἀρχίζουν νὰ λιθοβολοῦν τοὺς Τούρκους, καὶ ἐκεῖνοι μεταχειρίζονται τὸ ἴδιον πρωτόγονον ὅπλον ἐναντίον των. Ὁ ἀνεμόμυλος καταλύεται ἀπὸ τὴν βροχὴν τῶν πετρῶν. Ἡ ἄμυνα σταματᾷ. Τὴν λυσσασμένην ἐπίθεσιν τῶν Τούρκων δὲν ἀπαντᾷ ἀπὸ τὸν μύλον οὔτε μία πέτρα. Τότε ἐκεῖνοι εἰσορμοῦν. Ἕνας μόνον Μανιάτης κατώρθωσε νὰ πηδήσῃ ἀπὸ ἕνα μικρὸν παράθυρον καὶ νὰ διαφύγῃ τρέχων πρὸς τὴν ἀκτήν. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶνε νεκροί. Ὁ ἀρχηγός των καταπληγωμένος, μὲ τὸ πρόσωπον αἱματωμένον, εἶνε μισοσκεπασμένος ἀπὸ τὰς πέτρας. Δὲν φανερώνει σημεῖα ζωῆς. Οἱ Τοῦρκοι τὸν ξεχώνουν καὶ τότε ἐκεῖνος, ὡσὰν νὰ ἐπανῆλθεν ἐξαφνα ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ἀναπηδᾷ, σφίγγει τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, ὁρμᾷ κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τραυματίζει τὸν Τοῦρκον Καρυστινὸν Κούκην. Οἱ ἄλλοι σαρκάζουν τὸν Κούκην. Τοῦ λέγουν ὅτι τὸν ἐπλήγωσεν ἕνας νεκρός. Καὶ ρίπτονται ὅλοι κατὰ τοῦ ἥρωος. Ὁ Ἠλίας Μαυρομιχάλης ἔπεσεν ἐπὶ τέλους καὶ ὁ σημαιοφόρος Τοῦρκος Μερτάνης τοῦ ἔκοψε τὸ κεφάλι καὶ ἐπῆρεν ὡς λάφυρον τὸ σπαθί του. Ὁ Ἀχμὲτ Κελέσης ἐπῆρε τὸ ὅπλον του καὶ οἱ ἄλλοι ἐμοιράσθησαν τὰ κοσμήματά του, ἕνα μεγάλον ἀσημένιον σταυρὸν καὶ τὴν μεταξωτὴν ζώνην του ποὺ ἦτο τρυπημένη ἀπὸ τρεῖς σφαίρας. Δὲν τὸν ἀνεγνώρισαν ἀμέσως. Ἀπὸ τὰ γένεια του, τὰ μαλλιά του καὶ τὰ λεπτὰ καὶ εὐγενῆ χαρακτηριστικά του ἐνόμισαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἐπισκόπου Νεοφύτου. Ὀλίγον ἀργότερα ἕνας αἰχμάλωτος Μανιάτης τοὺς ἐπληροφόρησεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ Μαυρομιχάλη. Τὸ κεφάλι μετεφέρθη πρὸ τοῦ Ὀμὲρ μπεη καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ θαυμασμὸν πρὸς τὴν ὡραιότητα του καὶ τὸν ἡρωϊσμόν του εἶπε:

—Κρῖμα στὸν ἄνθρωπο.

Τὰ κεφάλια τῶν ἡρωϊκῶν ἐκείνων Μανιατῶν ἔγιναν τρόπαιον τῆς νίκης τῶν Τούρκων. Τὰ ἐκάρφωσαν εἰς πασσάλους, καὶ τὰ ἔστησαν ἔξω ἀπὸ τὸν ὀντᾶν τῆς κοινότητος τῶν Στύρων μὲ τὸ κεφάλι τοῦ Ἠλία εἰς τὸ μέσον. Ἔπειτα ὁ Ὀμὲρ μπεης διὰ νὰ φθάσῃ ἡ φήμη τῶν νικῶν του εἰς τὸ κέντρον ἔστειλε τὸ κεφάλι τοῦ Ἕλληνος ἀρχηγοῦ εἰς τὸν σουλτάνον, ἀφοῦ τὸ συνετήρησε μὲ τὸν τρόπον ποὺ συνήθιζαν ἕως τότε. Ἡ περιωπὴ τοῦ φονευθέντος ἐδικαιολόγει τὴν ἐπίδειξιν. Ὁ Ἠλίας ἦτο μπεηζάδες.

Ὁ Παπαρρηγόπουλος γράφει ὅτι ὁ Ἠλίας Μαυρομιχάλης ἀφοῦ περιεκυκλώθη, ὥρμησε κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ηὐτοκτόνησεν, ἐμπήξας τὸ σπαθί του εἰς τὸ στῆθος, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς τὰ χέρια των ζωντανός. Τὸ γεγονὸς ὅμως συνέβη ὅπως τὸ περιεγράψαμεν σύμφωνα πρὸς τὰς ἀφηγήσεις ἐντοπίων συγχρόνων πρὸς τὰ γεγονότα, ὅπως ὁ ἀρχιμανδρίτης Ναθαναὴλ Ἰωάννου καὶ ὁ Κεντιστός, τὸν ὁποῖον ἔχει ὑπ' ὄψει του εἰς τὴν σχετικὴν μονογραφίαν του ὁ Κ. Γουναρόπουλος. Ἀλλ' ἡ πρᾶξις τοῦ Μαυρομιχάλη εἶχε βέβαια τὸν χαρακτῆρα τῆς ἡρωϊκῆς αὐτοκτονίας. Ὁ γενναῖος Μανιάτης ἐκλείσθη εἰς τὸν Κοκκινόμυλον, μολονότι ἡ ἄφευκτος ἐκεῖ καταστροφή του ἦτο προφανής, διότι δὲν ἤθελε νὰ ὑποχωρήσῃ.

Εἰκοσιεπτὰ Τοῦρκοι ἐφονεύθησαν εἰς τὴν μάχην ἐκείνην καὶ Ἕλληνες περισσότεροι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Μανιάτης ἀξιωματικὸς Βασίλης Δ. Παπαδάκης. Οἱ τραυματίαι τῶν τελευταίων, ποὺ ἦσαν πολλοὶ μετεφέρθησαν εἰς τὸ Ἀλιβέρι πρὸς περίθαλψιν.

Ὁ Κυριακούλης διαμένων εἰς τὰ Κάψαλα, μετέβη κατὰ τὸ δειλινὸ τῆς ἑπομένης εἰς τοὺς Καγκαδαίους ὁδηγούμενος ἀπὸ τὸν Στυριανὸν Νικόλαον Δράκον καὶ ἐκεῖ ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ Ἠλία. Ἡ θλίψις του ἦτο ἀπερίγραπτος. Ἐκεῖθεν ἀργὰ κατὰ τὴν νύκτα ὡδηγήθη εἰς τὴν ἀκτήν, ἐπεβιβάσθη εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ἀγκυροβολημένα ἐκεῖ πλοῖα μὲ τοὺς Μανιάτας ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσαν καὶ συνηντήθη μὲ τὸν διάκον τοῦ ἐπισκόπου Γεννάδιον Εὐσταθίου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐζήτησε νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν παρὰ τὴν Εὔβοιαν εὑρισκόμενον Ὀδυσσέαν Ἀνδροῦτσον. Μὲ τὸ γράμμα ἐκεῖνο ἐζήτει ἀπὸ τὸν Ἀνδροῦτσον νὰ ἔλθῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Εὔβοιαν. Δὲν ἤθελε νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ κτυπήσῃ ἐκείνους ποὺ ἐκτύπησαν τὸν ἀνεψιόν του, τὸν καλύτερον ἀπὸ τοὺς Μαυρομιχαλαίους.

Ὁ ἐπίσκοπος Νεόφυτος παρακολουθῶν μὲ τοὺς ἐφόρους τὸν στρατὸν ἀπὸ τὰ Μεσοχώρια, μόλις ἐπληροφορήθη τὴν καταστροφὴν κατέφυγεν εἰς τὸ χωριὸ Καραλίδες, ὅπου διανυκτερεύσας εἰς ἕνα νερόμυλον καὶ τὴν ἑπομένην ἐξακριβώσας ὅτι ὁ Ὀμὲρ μπεης δὲν εἶχε στραφῆ πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἐπέστρεψεν εἰς τὰ Μεσοχώρια ὅπου συνήντησε τὸν Βάσσον καὶ τὸν Κριεζώτην καὶ ἔμαθε τὰς θλιβερὰς λεπτομερείας τῆς ἀτυχοῦς μάχης.

Ὁ Ὀμὲρ μπεης ἐξηκολούθει νὰ μένῃ ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς μάχης εἰς τὰ Στύρα. Ἐφόνευσεν ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους, ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς στρατιώτας του κάθε διαρπαγὴν καὶ ἔχυσεν ὅλα τὰ λάδια ποὺ εὑρίσκοντο εἰς τὰ πιθάρια τοῦ ὀντᾶ, ποὺ ἦσαν τόσον πολλά, ὥστε διεπότισαν τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πολὺν καιρὸν δὲν ἐφύτρωνε χορτάρι εἰς ἀρκετὴν ἔκτασιν.

Τὴν 14ην Ἰανουαρίου ἔφθασεν εἰς τὸ Ἀλιβέρι ὁ προσκληθεὶς Ἀνδροῦτσας καὶ ἔσπευσαν πρὸς συνάντησίν του ὅλοι οἱ ὁπλαρχηγοὶ τοῦ σώματος τῆς ἐκστρατείας τῆς Καρυστίας. Ἡ ἄφιξις τοῦ Ἕλληνος στρατηγοῦ ἐφόβισε τὸν Ὀμὲρ μπεην, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Κάρυστον.

Ἡ ἀγγελία τοῦ θανάτου τοῦ Ἠλία Μαυρομιχάλη κατελύπησεν ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ὅταν ἡ εἴδησις ἔφθασεν εἰς τὴν Κόρινθον, ὅπου εὑρίσκετο τότε ἡ Γερουσία, οἱ κορυφαῖοι τῶν συγκεντρωμένων ἐκεῖ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐπῆγαν εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρὸς τοῦ ἥρωος, ποὺ ἀγνοοῦσεν ἀκόμη τὸ θλιβερὸν γεγονός. Ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης ἐκάθησε κοντὰ εἰς τὸν Πετρόμπεην προσπαθῶν νὰ εὕρῃ τρόπον διὰ νὰ τὸν προδιαθέσῃ διὰ τὸ σκληρὸν ἄγγελμα.

—Μπέη μου, τοῦ εἶπε, εἶσαι Σπαρτιάτης καὶ γνωρίζεις πόσον οἱ πρόγονοί σου ἐφαίνοντο γενναῖοι καὶ ἔχαιραν μάλιστα ὅταν ἤκουαν ὅτι τὰ παιδιά τους ἔπεφταν εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Ὁ Πετρόμπεης ὑπωπτεύθη τὸ κακὸν καὶ ἠρώτησε συγκινημένος:

—Ἐσκοτώθη ὁ Ἠλίας μου;

Ὅλοι τότε ἐσηκώθησαν καὶ τὸν περιεστοίχισαν καὶ τοῦ ἔλεγαν παρηγορητικὰ λόγια.

—Μὴ μὲ συλλυπεῖσθε, τοὺς ἀπήντησε προσπαθῶν νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πατρικοῦ του πόνου. Ἔκαμα γυιὸν στρατιώτην. Τὸ χρέος του ἔκαμε πρὸς τὴν πατρίδα.

Μὲ τὴν μάχην αὐτὴν κλείουν τὰ πολεμικὰ γεγονότα τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐπαναστάσεως. Ἦτο μία ἀτυχία ὀφειλομένη εἰς τὴν ἔλλειψιν συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν, εἰς τὴν ἀπειθαρχίαν τοῦ στρατοῦ καὶ εἰς τὰς ἀντιζηλίας ποὺ δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὸν Ἀνδροῦτσον, ποὺ τὸν ἔτρεμαν οἱ Τοῦρκοι τῆς Εὐβοίας, νὰ συμμετάσχῃ τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἀλλὰ τὸ χυθὲν εἰς αὐτὴν αἷμα τοῦ ὡραίου ἐκείνου ἥρωος καὶ τῶν γενναίων συντρόφων του ἦτο μία ἀκόμη γόνιμος προσφορὰ διὰ τὸν μεγάλον ἀγῶνα.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ „ΟΛΥΜΠΙΑ„
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΜΑΪΟΥ ΩΡΑ 9 3)4 Μ.Μ.
ΤΡΙΤΗ 19 » » 6 3)4 Μ.Μ.
„ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΦΦΜΑΝ"
Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Καλλιτεχνικὴ διεύθυνσις καὶ σκηνικὴ διδασκαλία
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
Τιμαὶ 125, 100, 70, 40.
ΗΧΩ

Εἰς τὴν Οὐράνιον Αὐτοκρατορίαν

ΓΕ-ΧΟ-ΝΟ-ΛΑ

Ἡ γυναῖκα ποῦ ἐκυβέρνησε πεντακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων

Μία ἀληθινὴ ἱστορία τῆς ἐποχῆς μας σὰν παραμύθι τοῦ παληοῦ καιροῦ

16ον

Πρὸς τοῦτο, παρεκάλεσαν ἐπανειλημμένως, καὶ μὲ ἰδιαιτέραν εὐγένειαν τὰς δύο Ἡγεμονίδας, νὰ προηγηθοῦν κατὰ τὴν εἰς Πεκῖνον μετάβασιν, διὰ νὰ προπαρασκευάσουν συμφώνως πρὸς τὰ ἔθιμα, τὴν νεκρικὴν εἴσοδον τοῦ μακαρίτου Χιὲν-Φοὺγκ εἰς τὴν πρωτεύουσάν του. Τοῦτο, ἦτο τόσον σύμφωνον πρὸς τὰς πλέον ἀρχαίας παραδόσεις, ὥστε αἱ δύο γυναῖκες, χωρὶς νὰ ὑποπτευθοῦν τίποτε, προσεχώρησαν εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτήν.

Οἱ τρεῖς Ἀντιβασιλεῖς τὰς ἐχαιρέτισαν ἐπισημότατα κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των, εὐχόμενοι εἰς αὐτὰς καλὸ ταξεῖδι, ἀλλά, προδοτικώτατα, ἐφρόντισαν νὰ τοποθετήσουν εἰς τὸ περίφημον στενὸν τοῦ Κού-Πὲ-Κέου ὁλόκληρον σῶμα δολοφόνων, οἱ ὁποῖοι, παρουσιαζόμενοι εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀμυήτων ὡς κοινοὶ λησταὶ τῆς ὑπαίθρου, θὰ ἐπετίθεντο κατὰ τῶν ὑψηλῶν ταξειδιωτισσῶν μὲ σκοπὸν νὰ τὰς ληστεύσουν καὶ νὰ τὰς φονεύσουν. Ἔτσι, διὰ τοῦ τεχνάσματος αὐτοῦ, οἱ Ἀντιβασιλεῖς, χωρὶς σκάνδαλα καὶ ἐντελῶς κρυφά, θὰ ἔπαιρνον εἰς τὴν κατοχήν των τὴν περίφημον σφραγῖδα τῆς νομίμως μεταβιβαζομένης ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἐξηκολούθει πάντοτε νὰ κρατῇ ἡ Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λά, κρυμμένην εἰς τὰ στήθη της.

Φυσικά, μετὰ τὴν δολοφονίαν, οἱ τρεῖς συνένοχοι ἐσκέπτοντο νὰ ρήξουν κραυγὰς ἀπελπισίας καὶ μάλιστα νὰ διατάξουν νὰ γίνουν περίφημοι κηδεῖαι εἰς τὰ θύματα των, ἵνα διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀπαλλαγοῦν πάσης ὑποψηφίας.

Ὁ Σοὺ-Σουὲν ἐκάγχαζε:

—Αὐτὴ ἡ δουλειὰ θ' ἀνοίξῃ νέαν ρωγμὴν εἰς τὴν ἀτομικήν του περιουσίαν, ἀλλὰ ἀνάγκη νὰ κάμνῃ κανεὶς μερικὰς θυσίας εἰς τὴν ζωήν, ὅπως διατηρῇ τὴν θέσιν του.

Καὶ οἱ δύο ἄλλοι Ἀντιβασιλεῖς εὑρίσκον ὅτι ὁ συνάδελφός των ἦτο πολὺ πνευματώδης.

Ἀφοῦ ἀνεχώρησαν αἱ δύο γυναῖκες ἀπὸ τὸ Γεχόλ, οἱ φρεῖοι ἐκεῖνοι μὲ ἀπόλυτον γαλήνην ψυχῆς, ἠκολούθησαν ἀξιοπρεπέστατα τὸν τεράστιον βωμόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐναποτεθῆ τὸ φέρετρον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρός, καὶ τὸν ὁποῖον μετέφερον μὲ τὰ δυσκολίας ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἑκατὸν εἴκοσι βαστάζοι.

Ὁ δυστυχὴς μικρός, ὁ νέος Ἅγιος Ἀνδρας, ἠκολούθει, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς τρεῖς Ἀντιβασιλεῖς, μὲ σοβαρότητα ἀπάδουσαν εἰς τὴν πενταετῆ ἡλικίαν του, τὸ λείψανον τοῦ προκατόχου του.

Ἡ νεκρικὴ πομπὴ ἐπροχώρει ἀργὰ μέσα ἀπὸ τὰ πενθοῦντα χωριά, καὶ θὰ ἐχρειάζετο εἰς τοὐλάχιστον σεληνιακὸς μὴν ἕως ὅτου ἀντικρύσουν ἀπὸ μακρυὰ τὰ ὑψηλὰ τείχη τοῦ Πεκίνου. Ἀλλὰ τί σημασίαν εἶχε αὐτό; Ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην, οἱ τρεῖς Ἀντιβασιλεῖς θὰ εὑρίσκον χρόνον ἀρκετόν, ὅπως ἐπιθέσουν ἐπὶ τοῦ διατάγματος τοῦ μακαρίτου Χιὲν-Φοὺγκ, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνετίθετο εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξουσία, τὴν σφραγῖδα τῆς νομίμως μεταβιβαζομένης ἐξουσίας, ποὺ θὰ τὴν ἀνεκάλυπτον ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λά. Ποῖος θὰ ἠδύνατο τότε ν' ἀντιδράσῃ κατὰ τῆς Ἀντιβασιλείας των, ἥτις θὰ ἐγίνετο ἀπολύτως νόμιμος; Ἴσως οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἀποθανόντος αὐτοκράτορος Χιὲν-Φοὺγκ, οἱ πρίγκηπες Κουὸγκ καὶ Τσουέν; Ἀλλ' οἱ Ἀντιβασιλεῖς θὰ κατώρθωνον ταχύτατα νὰ καταπνίξουν τὴν ἀντίδρασίν των, εἶχον λάβει μάλιστα ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀπόφασιν, νὰ τοὺς θανατώσουν καὶ αὐτούς, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξεγείροντο τυχὸν ἐναντίον των.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, ὁ Μέγας Εὐνοῦχος Νγκὰν - Τὲ-Χάϊ, ὁ ὁποῖος ἠγρύπνει πάντοτε μετὰ ζήλου ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λά, κάτι ἐμυρίσθηκε ἀπὸ τὴν συνωμοσίαν αὐτήν. Μερικαὶ φράσεις ἀπὸ κουβέντες, ποὺ ἤκουσεν εἰς Γεχόλ, τὸν ἔκαμαν νὰ ὑποπτευθῇ κάτι δυσάρεστον, καὶ τότε, παρακολουθῶν ὑπομονητικὰ ὅλα τὰ κινήματα καὶ ὅλους τοὺς λόγους τῶν συνωμοτῶν, κατώρθωσε νὰ πληροφορηθῇ ὅλην τὴν φρικώδη ἀλήθειαν.

Ἀμέσως, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ κανένα, ἐγκατέλειψε δρομαῖος τὴν θέσιν του ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κοπαδιοῦ τῶν παλακίδων, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐπίσημοι μοιρολογίστρες, ἠκολούθουν ὡσαύτως τὸ φέρετρον τοῦ μακαρίτου Αὐθέντου των, καὶ τρέχων ἀπνευστὶ ἐν καλπασμῷ, κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκετο ὁ στρατηγὸς Γιόγκ-Λού.

Ὁ στρατηγός, ἀφ' ὅτου οἱ ἔρωτές του μετὰ τῆς Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λὰ κατηγγέλθησαν προδοτικῶς εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Χιὲν Φούγκ, εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ Γεχὸλ καὶ εὑρίσκετο εἰς τὰς μαντζουριανὰς ἐπαρχίας, ὅπως συναθροίσει γύρω του τοὺς παλαιοὺς συμπολεμιστάς του.

Εἶχε κατορθώσει ν' ἀνασυντάξῃ ἤδη ὑπὸ τὰς διαταγάς του σημαντικὴν στρατιάν, ὅταν τὸν συνήντησεν ὁ Μέγας Εὐνοῦχος, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νὰ τὸν καταστήσῃ κοινωνὸν τῶν τεκταινομένων.

Ἀμέσως, ὁ Γιόγκ - Λού, ἀνεχώρησεν ἐν καλπασμῷ, ἀκολουθούμενος ἀπὸ ὅλους τοὺς πιστούς του Μαντζουριανοὺς ἱππεῖς, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ στενωποῦ τοῦ Κού-Πέ-Κέου, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ συντελεσθῇ ἡ ἄνανδρος δολοφονία τῆς ἀγαπημένης του. Ἰσχυρὰ συγκίνησις τὸν εἶχε καταλάβει, διότι ὑπελόγιζεν, ὅτι μόλις καὶ μετὰ βίας θὰ κατώρθωνε νὰ φθάσῃ ἐγκαίρως εἰς τὸ Κού-Πὲ-Κέου, ὅπως παρεμποδίσῃ τὴν φρικώδη ἀπόπειραν.

Τί καλπασμὸς φρενήρης, ἐπάνω ἀπὸ βουνὰ καὶ κοιλάδες! Οἱ χωρικοί, περίτρομοι, ἔβλεπον νὰ περνοῦν ὡς σίφων οἱ μαχηταὶ ἐκεῖνοι, μὲ τὰ ἀγριεμένα πρόσωπα, ἐκβάλλοντες ἰσχυρὰς κραυγάς, ὅπως κεντρίζουν ἀκόμη περισσότερον τὰ ἄλογά των, ποὺ αἱμάτωναν κάτω ἀπὸ τὰ σπιρούνια των.

Καὶ πράγματι, ὀλίγα δευτερόλεπτα ἂν ἔφθανον ἀργότερα, ἡ ἱστορία τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς θὰ μετεβάλλετο ἄρδην!

Ἤδη, ἡ σπεῖρα τῶν δολοφόνων, τοὺς ὁποίους εἶχον ἀποστείλει ἐκεῖ οἱ τρεῖς Ἀντιβασιλεῖς, εἶχον ὁρμήσει κατὰ τῆς ἀσθενοῦς φρουρᾶς, ἡ ὁποία συνώδευε τὴν Αὐτοκράτειραν καὶ τὴν Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λά, καὶ κατέσφαζεν ἀνηλεῶς τοὺς ὀλίγους μοναχικοὺς ὑπερασπιστάς, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύοντο μαχόμενοι ἐπὶ τόπου, ὅταν, ὡς ἐκ θαύματος, κατέφθασαν ὁρμητικοὶ οἱ Μαντζουριανοὶ ἱππεῖς. Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, σπαθίζοντες ὁλόγυρα των τοὺς ἀθλίους δολοφόνους, ἤνοιξαν δρόμον γύρω ἀπὸ τὰ ἁμάξια τῶν Ἡγεμονίδων, αἱ ὁποῖαι ἀνέμενον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸν θάνατον. Ὁ Γιόγκ-Λοὺ ἔτρεξε πρὸς τὸ ἁμάξι τῆς Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λά, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ἦτο σώα καὶ ἀβλαβής.

Ἀλλὰ ἡ σύνευνος τοῦ Αὐτοκράτορος, μὲ θαυμαστὴν ψυχραιμίαν, εἶχε κατέλθει ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ὀχήματός της καὶ ἐχαιρέτα σοβαρώτατα, συμφώνως πρὸς τὴν ἐθιμοτυπίαν, τὸν ἐπίσημον λυτρωτήν της, ἐνῷ εἰς τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς της εὐχαριστοῦσε μυστικὰ τὸν πιστὸν ἐρωμένον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ 1922

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΕΞ

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ-15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1922

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Η. ΜΑΛΛΩΣΗ
(ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ)

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ, Η ΣΤΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ Μ. ΑΣΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπαν. Ἐπιτροπῆς). Μίαν ἐρώτησιν, παρακαλῶ, κ. ἀντιστράτηγε: Ἐλάβατε τὴν 28 Ἰανουαρίου ἀπὸ τὸ Κέντρον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κανὲν ἔγγραφον; Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ εὑρέθησαν εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἁρμοστείας καὶ ἀπευθύνονται πρὸς ὑμᾶς.

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Παρακαλῶ νὰ ἀκούσω, κ. Ἐπίτροπε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπ.) Τὸ προεδρεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Κων)πόλεως σᾶς ἔστειλε κανὲν ἔγγραφον; Τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ἀπευθύνεται πρὸς ὑμᾶς.

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Ποῖον ἔγγραφον;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. Ὁμιλῶ περὶ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Προεδρείου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἀπευθυνθέντος πρὸς ὑμᾶς.

(Σημ. «Πρωΐας».— Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν Τ. Σταυρίδου, Γ. Τζιώτη, Λ. Ἰασωνίδου, Π. Μπεκὲ, Λ. Καζανόβα καὶ Α. Ἀντύπα. Διὰ τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀμύνης Κωνσταντινουπόλεως ἐποιεῖτο ἔκκλησιν πρὸς τὸν πατριωτισμὸν τοῦ κ. Παπούλα, ἵνα ἀνελάμβανεν οὗτος τὴν ἡγεσίαν χωριστικοῦ κινήματος μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν Αὐτονομίαν τῆς Μ. Ἀσίας. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἔχει δημοσιευθῆ εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον καὶ εἰς τὰ διάφορα βιβλία).

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Θέλετε νὰ σᾶς εἴπω τὴν ἱστορίαν αὐτήν;

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Κύριε Πρόεδρε, μὲ συγχωρεῖτε, μοῦ δίδετε τὸν λόγον; Βλέπομεν ὅτι κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν προσάγονται ἔγγραφα τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν εἰς τὴν δικογραφίαν. Ἐζητήσαμεν ἐν κουστωδίᾳ νὰ ὑπάγωμεν νὰ λάβωμεν γνῶσιν τῆς δικογραφίας καὶ ἀντὶ τούτου μᾶς ἐστάλη ἡ δικογραφία εἰς τὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ καὶ οὐδὲν τῶν ἐγγράφων τούτων ὑπῆρχε. Ταῦτα λέγω χωρὶς νὰ μὲ ἐνδιαφέρῃ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ὡς κατηγορουμένου, ἀλλ' αὐτὸ εἶνε μία ἀταξία διαδικαστική.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. (Ἐπ.) Θὰ ἀπαντήσω, δὲν εἶνε διόλου ἐν ἀταξίᾳ.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ἀφοῦ γίνεται τοῦτο νὰ τεθοῦν τοὐλάχιστον εἰς τὴν διάθεσιν μας κατὰ τὴν διακοπὴν διὰ νὰ λάβωμεν γνῶσιν τῶν νέων προσαγομένων ἐγγράφων.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπ.) Βεβαίως δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, κύριε Πρόεδρε, κατὰ τὴν δικονομίαν καὶ τὴν καθιερωθεῖσαν πρακτικήν, ἂν οἱ κατηγορούμενοι, ὡς ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ προσάγωσι μάρτυρας τὸ πρῶτον καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου ἔχουσι καὶ τὸ δικαίωμα νὰ προσαγάγωσι καὶ πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον καὶ ἡ κατηγορία ἔχει τὸ δικαίωμα καθ' οἱανδήποτε στάσιν τῆς δίκης ἐπ' ἀκροατηρίου νὰ προσαγάγῃ οἱονδήποτε ἔγγραφον πλὴν μαρτύρων, ἡ δὲ ὑπεράσπισις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγξῃ τὸ γνήσιον τῶν ἐγγράφων ἅπαξ δὲ γίνῃ χρῆσις τῶν ἐγγράφων αὐτῶν, βεβαίως τὰ ἔγγραφα θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κατηγορουμένων, διὰ νὰ ἀπαντήσουν ἐν καιρῷ. Ἐπομένως ἡ παρατήρησις τοῦ κατηγορουμένου δὲν εἶνε ὀρθή.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὄχι, δὲν σᾶς ἐπιτρέπω, κατόπιν.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Ἠγέρθην διὰ νὰ σᾶς ζητήσω τὴν ἄδειαν ἀκριβῶς, ἐφ' ὅσον δὲν τὴν δίδετε ἡμεῖς σιωπῶμεν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Θὰ σᾶς δοθοῦν τὰ ἔγγραφα.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Ἀλλ' ἂν ἐπιτρέπετε, κ. Πρόεδρε, νὰ κάμω μίαν ὑπόμνησιν μόνον ἂν μοὶ δίδετε τὴν ἄδειαν. Τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς ἐμφανίσεως ἐγγράφων ὑπὸ τῆς κατηγορίας, μὴ ὑπαρχόντων ἐν τῇ δικογραφίᾳ, καθ' ὃν χρόνον ἡ ὑπεράσπισις δὲν ἔχει τὰ μέσα ἀμέσου ἀνταποδείξεως, τὸ σύστημα τοῦτο τῆς δημιουργίας ἐντυπώσεων δι' ἐρωτήσεων πρὸς τὸν μάρτυρα ἐπὶ ἐγγράφων νέων τὸ πρῶτον προσαγομένων, τὸ σύστημα τοῦτο ἐφηρμόσθη, κ. Πρόεδρε, ἐν Γαλλίᾳ εἰς τὴν δίκην Δρέϋφους καὶ ἤγειρε μέγαν σάλον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπιτρ.) Ἀφήσατε τοὺς Δρέϋφους εἶνε δικαίωμα τῆς κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως νὰ προσαγάγῃ ἔγγραφα καὶ τὸ πρῶτον εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Μᾶς ἐστείλατε τὴν δικογραφίαν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ὑπῆρχον αὐτὰ τὰ ἔγγραφα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπ.) Αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ἦλθον μεταγενεστέρως, ἐμμέθα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς διαδικασίας.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Ἔπρεπε νὰ τὰ γνωστοποιήσητε καὶ εἰς ἡμᾶς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρακαλῶ νὰ μὴ λησμονῆτε τὰ σχετικὰ ἄρθρα τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας καὶ νὰ μὴ φέρετε τὸ δικαστήριον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς τὰ ὑπενθυμίζῃ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. Κύριε Πρόεδρε, οἱ κατηγορούμενοι ὄπισθεν των ἔχουν συνηγόρους, τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ ἐρωτήσουν ἂν εἶνε νόμιμος ἡ ἐνέργειά μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν δι' ἐρωτήσεων δὲν θὰ ἐπιτρέψω, θὰ ἐξαντλῆται κατὰ σειρὰν ἕκαστος καὶ θὰ ἔλθῃ κατόπιν καὶ ἡ σειρά σας. Θὰ σᾶς δώσωμεν τὰ ἔγγραφα νὰ τὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ τῶν ἰδικῶν σας ἐρωτήσεων.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Πότε θὰ ἐπιτρέψητε καὶ μίαν μικρὰν διακοπήν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Βεβαίως. Ὁρίσατε, κ. Ἐπίτροπε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπ.) Λοιπὸν θὰ σᾶς δώσω τὸ ἔγγραφον αὐτό, στρατηγέ.

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη. Θέλετε νὰ σᾶς ἀπαντήσω εἰς αὐτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (πρὸς τὸν Ἐπίτροπον). Περιμένετε ἀπάντησιν;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπ.) Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀπαντήσατε, στρατηγέ.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΣΙΩΤΗ

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Ὁ κ. Σιώτης ἦτο μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀμύνης ἐν Κων)πόλει. Κατὰ μῆνα

Τὸ Νέο Ἐξαιρετικὸ Σιγαρέττο τῆς
„ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ Δ. ΦΟΥΚΑ Α. Ε."
Ποὺ τώρα τελευταίως κάθε καλὸς καπνιστὴς ζητεῖ ἀπὸ τὸν καπνοπώλην του.

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
22 ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ 22
Δ. ΦΟΥΚΑ
ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Μόνον δραχμὰς 11 τὸ κουτίον.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΜΟΥΡΤΖΟΥΚΟΥ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ: ΤΗΛΕΦ. 55-76—ΟΔΟΣ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 15
ΜΙΝΩΣ Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ Α. Ε.

ημερινή 5-6-31
6-6-31

Φεβρουάριον 1922 ἦλθεν εἰς τὴν Σμύρνην καὶ παρεκάλεσε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μου. Ἦλθε καὶ παρουσιάσθη· μοῦ λέγει: «Στρατηγέ, γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων θὰ εἶνε δυσμενής, δυσμενεστάτη, καὶ ὅτι θὰ ἐκκενώσωμεν τὴν Μ. Ἀσίαν. Δὲν φοβεῖτε ὅτι κατόπιν τόσων θυσιῶν, κατόπιν τόσου αἵματος, πρέπει νὰ κηρύξωμεν τοὐλάχιστον μίαν αὐτονομίαν καὶ νὰ σώσωμεν τοὺς πληθυσμούς; Καὶ ἐν Κων)πόλει καθὼς καὶ ἐν Σμύρνῃ καί, ὡς ἀντιλαμβάνομαι, ὁ στρατὸς ἔχουν πεποίθησιν πρὸς ὑμᾶς». Ἀπαντῶ: «Δὲν ἀποκρούω αὐτὴν τὴν σκέψιν, αὐτὴν τὴν ἐργασίαν σας· εἶμαι σύμφωνος. Ἀλλά, διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο, διὰ νὰ κηρύξωμεν αὐτονομίαν, πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ τὴν ἔμμεσον ὑποστήριξιν τῆς Κυβερνήσεως. Θὰ σᾶς παρακαλέσω πολὺ νὰ ὑπάγετε καὶ εἰς τὸν ἁρμοστὴν νὰ ἴδητε τί θὰ σᾶς εἴπῃ καὶ αὐτὸς καὶ κατόπιν ἔρχεσθε πάλιν». Ἐπῆγε καὶ εἰς τὸν ἁρμοστὴν καὶ τὰ εἶπεν.

Ὁ κ. Στεργιάδης τοῦ λέγει: «Τί σᾶς εἶπεν ὁ στρατηγός;» «Ὁ στρατηγὸς μᾶς εἶπεν ὅτι τὰ ἐγκρίνει, ἀλλὰ μᾶς εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃ ἐμμέσως καὶ ἡ Κυβέρνησις». «Καλὰ σᾶς εἶπεν ὁ στρατηγός, ἀλλὰ δὲν ἀφίνετε τὰ κάρβουνα στὴ φωτιὰ νὰ τὰ βγάλῃ ἡ Κυβέρνησις; Δὲν τὰ ἀφίνετε αὐτά;» Νομίζω ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ φράσις τοῦ κ. Στεργιάδου. Ὁ κ. Σιώτης εἶνε ὑπουργός, δύναται νὰ κληθῇ νὰ τὰ δηλώσῃ.

Βεβαίως ὁ κ. Σιώτης ἐξεπλάγη, δὲν τοῦ ἀπήντησε τίποτε καὶ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς ἐμὲ ἀμέσως. Μάλιστα μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν διατί ἦλθεν ἀμέσως πρὶν ἀκόμη βγῶ ἀπὸ τὸ σπίτι. Λέγει: «Στρατηγέ μου, αὐτὰ καὶ αὐτὰ μοῦ εἶπεν ὁ κ. Στεργιάδης καὶ εὑρίσκομαι εἰς μεγάλην στενοχωρίαν». Λέγω πρὸς αὐτόν: «Δύναμαι νὰ κάμω χρῆσιν αὐτῆς τῆς ὁμιλίας, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐκάματε;» Μοὶ ἀπαντᾷ: «Μάλιστα, καὶ ἂν θέλετε σᾶς δίδω καὶ ἐπιστολήν». Τοῦ λέγω: «Εὐχαριστῶ πολύ, δὲν ἔχω ἀνάγκην ἐπιστολῆς, διότι σας θεωρῶ ἄνθρωπον τίμιον καὶ ὁ λόγος σας μοῦ εἶνε ἀρκετός». Λέγω ἐπίσης εἰς τὸν κ. Σιώτην: «Θέλω νὰ ἔχω ὁριστικὴν ἀπάντησιν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὡρισμένας αὐτῆς ἀντιλήψεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκεῖ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐδῶ. Δι' αὐτὸ θὰ στείλω τὸν κ. Σαρρηγιάννην καὶ τὸν κ. Σκυλακάκην νὰ ὑπάγουν μαζί σας ἐκεῖ καὶ νὰ ἔλθουν ἐδῶ νὰ με βεβαιώσουν δι' ἑνὸς ὑπομνήματος, τὸ ὁποῖον νὰ διακανονίζῃ τὰ αἰτήματά σας».

Πράγματι ἐπῆγαν ὁ Σιώτης, ὁ Σαρρηγιάννης καὶ ὁ Σκυλακάκης καὶ παρουσιάσθησαν εἰς τὴν ἐκεῖ ἐπιτροπήν, διεκανόνισαν μερικὰ ζητήματα καὶ δὴ στρατιωτικὰ ζητήματα. Ἦλθαν αὐτοὶ καὶ μοῦ τὰ εἶπαν. Τότε λέγω: «Νὰ μεταβῆτε, κ. Σιώτη, εἰς τὴν Κυβέρνησιν μαζὶ μὲ τὴν ἐπιτροπήν, νὰ τῆς γνωστοποιήσητε αὐτὰ καὶ ὅ,τι ἀποφασίσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐγὼ εἶμαι πρόθυμος νὰ τὸ ἐκτελέσω». Ἦλθεν ὁ κ. Σιώτης ἐδῶ, ὁ ὁποῖος δὲν παρουσιάσθη ἀμέσως, διότι παρουσιάσθη κάποια κρίσις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, νομίζω.

ΠΕΡΙ ΕΚΚΕΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

Ἦτο κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα— ὁπότε ἐκλήθην καὶ ἐγὼ ἐδῶ. Μάλιστα ὁ κ. Σαρρηγιάννης μοὶ εἶπεν ἐκεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔδειξεν ἐνδιαφέρον ὥστε ν' ἀκούσῃ τὸν κ. Σιώτην μετὰ προσοχῆς. Ἐδῶ ἐλθὼν εὗρηκα τὸν κ. Σιώτην καὶ ἐπήγαμε μαζὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπου ἦλθε καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, καὶ ἀνέπτυξεν ὁ κ. Σιώτης τὰ περὶ τῆς αὐτονομίας. Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ εἶπε: «Νομίζω ὅτι ἡ στάσις τῆς Εὐρώπης δὲν μετεβλήθη ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον, ὅτι ἡ πολιτικὴ στηρίζεται ἐπὶ τῶν συμφερόντων καὶ οὐχὶ ἐπὶ αἰσθημάτων καὶ ὅτι ἡ διάστασις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας διὰ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα ἦτο ἀνέκαθεν». Κατόπιν ὡμίλησε περὶ τῶν οἰκονομικῶν πόρων καὶ κατόπιν κατέληξε νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν κ. Σιώτην ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Μ. Ἀσίαν, «ἀλλὰ καὶ σεῖς θὰ ἐργασθῆτε νὰ προσφέρητε καὶ ἄνδρας καὶ χρῆμα». Ἐσηκώθη ὁ κ. Σιώτης καὶ ἔφυγεν, ἔφυγα δὲ καὶ ἐγὼ μαζί του.

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν ἐπεδόθη ἡ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων, διὰ τῆς ὁποίας ὡρίζετο ἡ ἐκκένωσις τῆς Μ. Ἀσίας. Μὲ ἐκάλεσε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ δηλώσω περὶ τῆς ἐκκενώσεως ἢ μή. Ἐδήλωσα ἐγγράφως ὅτι, κατόπιν τῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστημεν ἐν Μ. Ἀσίᾳ, καὶ κατόπιν τοῦ αἵματος, μὲ τὸ ὁποῖον ἐποτίσαμεν αὐτήν, δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ ἐγκαταλείψω τὴν Μ. Ἀσίαν. «Ἐὰν θέλετε νὰ ἐκπληρώσητε αὐτὴν τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἔχετε ἀπὸ τὰς Δυνάμεις, τότε ἀφήσατέ με ν' ἀνακηρύξω τὴν αὐτονομίαν. Ἐὰν ὅμως καὶ εἰς τοῦτο δὲν συμφωνῆτε, τότε νὰ μὲ ἀπαλλάξετε ἀπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Στρατιᾶς, διότι ἐγὼ δὲν ἐννοῶ νὰ μείνω ἐκεῖ καὶ νὰ βλέπω τὴν κατάστασιν αὐτήν, διότι τότε δὲν θὰ λειτουργήσῃ ὁ νοῦς, ἀλλὰ ἡ καρδία».

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπ.). Σᾶς ἐτόνισαν ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ Πατριαρχείου, ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ ἀπώλεια τῆς Μ. Ἀσίας θὰ συνεπιφέρῃ καὶ τὴν ἀπώλειαν τῆς Θράκης;

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Μάλιστα, τὴν καταστροφήν. Αὐτὰ ἦσαν κατὰ Μάρτιον. Μετὰ δύο ἡμέρας, διότι ἐγὼ ἤμην ὑπὸ παραίτησιν ἀφοῦ δὲν ἐνέκριναν τὴν γνώμην μου...

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Ἄλλην φοράν;

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Κατὰ Μάρτιον, σᾶς ἔδωκα τὴν ἔγγραφον δήλωσιν μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπ.). Ἠξεύρετε ἂν εἶπεν ὁ κ. Στεργιάδης εἰς τὸν κ. Σιώτην: «Τί τὰ θέλετε αὐτά, ἡ Μ. Ἀσία θὰ ἐκκενωθῇ»!

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Τὸ εἶπον προηγουμένως. Αὐτὰ μοῦ τὰ εἶπεν ὁ κ. Σιώτης. Ὅταν λοιπὸν ἦλθεν ἡ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων, μὲ ἐκάλεσαν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἔδωκα αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν. Μετὰ δύο ἡμέρας μὲ καλοῦν εἰς τὴν Βουλήν, ὅταν ἐψηφίζετο τὸ νομοσχέδιον τῶν 1500 ἑκατομμυρίων, καὶ ὁ κ. Πρόεδρος καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν μοῦ λέγουν: «Στρατηγέ, νὰ ἐπανέλθετε εἰς τὴν θέσιν σας». Τοὺς λέγω: «Νὰ ἐπανέλθω, ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ὑπὸ παραίτησιν, διότι δὲν ἐλύσαμεν αὐτὰ τὰ ζητήματα».

Μοῦ λέγουν: «Νὰ ὑπάγετε νὰ βεβαιώσετε ὅτι ἡμεῖς δὲν θὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν Σμύρνην». Τοὺς ἀπήντησα: «Πολὺ καλά. Μάλιστα, τότε πηγαίνω». Καὶ ὅταν ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσω ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι οἰκονομικῶς θὰ συνδράμῃ τὴν Στρατιάν. Μάλιστα μοῦ εἶπεν ὅτι τὴν Παρασκευὴν ψηφίζεται αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον τῶν 1500 ἑκατομμ. καὶ θὰ πάρωμεν ἀμέσως 500.000.000 καὶ νὰ μείνετε ἥσυχος καὶ θὰ σᾶς στείλω καὶ χρήματα.

Ἀλλὰ δυστυχῶς οὔτε τὸν Μάρτιον, οὔτε τὸν Ἀπρίλιον, οὔτε τὸν Μάϊον ἔστειλαν τὰ χρήματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ στείλουν, αἱ δὲ ἐφημερίδες ἐδῶ ἔγραφον ὅτι εἰς τὴν Στρατιὰν ἐστάλησαν 800.000.000 καὶ ὅτι ἐσπαταλήθησαν αὐτὰ ἐκεῖ.

Ἀπὸ τὸν μῆνα Μάρτιον μέχρι τοῦ μηνὸς Μαΐου, ὅταν ἤμην ἐδῶ, ἐστάλησαν περὶ τὰ 100.000.000 καὶ αὐτὰ ἐστέλλοντο κατὰ δόσεις καὶ ἐστέλλοντο εἰς τοὺς ὑποταμίας, οἱ ὁποῖοι τὰ διέθετον κατὰ τὸν κατάλογον, τὸν ὁποῖον ἔστελλε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐμὲ μόνον αὐτὰ μοῦ ἔστειλαν, ἐνῷ κατόπιν ἔμαθα ὅτι εἰς τὸν διάδοχόν μου κ. Χατζανέστην τοῦ διέθεσαν ἐπὶ πλέον ἀπὸ ὅσα ἐζήτησε. Τὸν Ἀπρίλιον ἔστειλα τὴν τελευταίαν ἀναφοράν μου καὶ λέγω: «Κύριε ὑπουργέ, νὰ μοῦ στείλετε αὐτὰ τὰ ἀεροπλάνα, τόσα φασόλια, ὄρυζαν, τυρόν, ἄλλως νὰ μὲ ἔχετε παρῃτημένον». Καὶ ἐπειδὴ ἔβλεπον ὅτι ἐξηκολουθεῖτο αὐτὴ ἡ κατάστασις καὶ ὅτι δὲν ἐξετελοῦντο αἱ αἰτήσεις μου καὶ μάλιστα ἔβλεπον καὶ μίαν ἀντίδρασιν περισσοτέραν ἐδῶ, ἔμαθον δὲ ὅτι εἶχε τὸ ὑπουργεῖον βολιδοσκοπήσει καὶ τὸν κ. Χατζανέστην, ὁ ὁποῖος μάλιστα εἶχε θυμώσει, καὶ πολὺ δικαίως, διότι τὸν ἐγέλασαν τὴν πρώτην φοράν, ἠννόησα ὅτι εἶχε κάποιαν δυσπιστίαν πρὸς ἐμὲ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὑπέβαλα τὴν παραίτησίν μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπ.). Ἀφοῦ αἱ Δυνάμεις δὲν ἐλάμβανον τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς τερματισμὸν τῆς καταστάσεως, οἱ Τοῦρκοι δὲν ὑπεχώρουν, διότι εἶχον γίνει ὑπέρτεροι, ἐὰν δὲν ἐγίνετο ἡ ἐπίθεσις τοῦ Αὐγούστου, ἡ τελευταία, ποῦ ἔβαινεν ἡ κατάστασις;

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Βεβαίως εἰς διάλυσιν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἐγὼ τὰ ἔλεγον. Ἔλεγον ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ ἔπρεπε νὰ τελειώσῃ πρὶν μᾶς προλάβουν τὰ γεγονότα. Αὐτὰ εἶνε τὰ γεγονότα, διότι τὸ στράτευμα, εὑρισκόμενον ὑπὸ συνθήκας, ὑφ' ἃς εὑρίσκετο μὲ μίαν τοιαύτην πίεσιν, αὐτὸ θὰ παρουσίαζε.

Ν. ΖΟΥΡΙΔΗΣ (Ἐπ.). Ἠκούσατε ἐὰν ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐκπεμφθῆ ἐντεῦθεν, ἐδίδασκον ὅτι ἡ ἐπιχείρησις τῆς Μ. Ἀσίας ἀπετέλει γάγγραιναν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι πρέπει νὰ λείψῃ;

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Βεβαίως, τὸ εἶδον εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἐγὼ βεβαίως δὲν ἐγνώριζον τίποτε, διότι, ἐὰν ἐγνώριζον, μοὶ ἐπεβάλλετο νὰ προφυλακίσω αὐτὸν τὸν ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος, ἐὰν εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ ἔπραξεν, ἐγκλημάτησε.

Ν. ΖΟΥΡΙΔΗΣ (Ἐπ.). Καὶ ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἐκκενώσεως καὶ ἂν ἡ ἐκκένωσις ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἐὰν ἐπεβάλλετο τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν γεγονότων, ἐπιτρέπεται εἰς ἀξιωματικὸν νὰ λέγῃ τοιαῦτα πράγματα, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀποθάρρυνσιν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν;

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Βεβαίως δὲν ἐπιτρέπεται. Ὁ ἀξιωματικὸς εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἐκτελῇ ὅσα λέγει ὁ κανονισμός.

Ν. ΖΟΥΡΙΔΗΣ. Ἐμάθατε ὅτι ὁ συνταγματάρχης Ζεγγίνης, ὅστις εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του περὶ τὰς 5000 ἀνδρῶν, παρεδόθη εἰς 1000 τσέτας;

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Ἔμαθον, δὲν γνωρίζω ὅμως...

Ν. ΖΟΥΡΙΔΗΣ. Ἂν τοῦτο εἶνε ἀληθές, θὰ εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς τῆς γαγγραίνης τῆς Μ. Ἀσίας, ἡ ὁποία δὲν ἀνήκει εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν;

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Νὰ παραδοθῇ αὐτὸς ὁ συνταγματάρχης ἔχων 5000 ἄνδρας, νὰ παραδοθῇ εἰς 1000 τσέτας, θὰ εἴπῃ ὅτι ἐτρελλάθη ἐὰν αὐτὸς ὁ λόγος ἦτο. Διότι δὲν μπορῶ νὰ δεχθῶ ὅτι τὸ στράτευμα ἔπαθε τοιοῦτον πανικόν, ὥστε νὰ σηκωθῇ νὰ φύγῃ.

Ν. ΖΟΥΡΙΔΗΣ. Καὶ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι τμῆμα ἀποσπασθὲν ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ Ζεγγίνη ἐσώθη.

ΠΑΠΟΥΛΑΣ. Ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ὑπηρέτουν ὑπὸ τὸν Ζεγγίνην, ἦλθον ἐδῶ καὶ γνωρίζουν πολὺ καλύτερα τὰ πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πρὶν διακόψω δι' ὀλίγον τὴν συνεδρίασιν ἔφερα τὸ πρωτότυπον τοῦ τηλεγραφήματος. Εἶνε ἐδῶ ὁ ἀξιωματικός, ὅστις ἐτήρει τὰ πρακτικά. Θέλετε νὰ ὁρκισθῇ ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς ἢ θ' ἀρκεσθῆτε νὰ τὸ ἴδητε μόνον;

Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Νὰ τὸ ἴδω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πρόκειται διὰ τὴν βεβαίωσιν μόνον τοῦ τηλεγραφήματος· ἔπειτα θὰ πάρω τὸ πρωτότυπον.

Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Κύριε πρόεδρε, θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἔχω τὸ τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη ἐντεῦθεν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Σᾶς δίδω τὸ τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἐλήφθη ἀπὸ τὴν Στρατιάν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Σᾶς ἀρκεῖ αὐτὸ ἢ θέλετε τὸ σχέδιον;

Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ὄχι, θέλω τὸ σχέδιον τὸ μονογραφηθέν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ 10 λεπτά.

(Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ 10 λεπτά).

(Ἕπεται συνέχεια)

Ο ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Διακηρύττει ὅτι ἡ δημοπρασία πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας λειτουργίας τῆς ἐν Λουτρακίῳ Λέσχης τυχηρῶν παιγνίων ἐπὶ τρία ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1931 καὶ λήγοντα τὴν 31 Μαΐου 1934, ἐπαναλαμβάνεται τὴν 20ὴν Μαΐου ἐ. ἔ., ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12—1 μ.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. (ὁδὸς Ντέκα ἀριθ. 8 ἐνταῦθα) ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τοῦ Α.Ο.Σ.Κ.)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Α΄ Πανελλήνιος Πτηνοτροφικὴ Ἔκθεσις

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Α΄. Πανελλήνιον Πτηνοτροφικὴν Ἔκθεσιν (Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολὴ— Βοτανικὸς Κῆπος), ὅτι ὀφείλουν νὰ προσαγάγωσι τὰ ἐκθέματα των μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 19ης Μαΐου 1931 (ἡμέρα Τρίτη).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Μαΐου 1931
Ὁ Πρόεδρος
ΕΠ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Μία Ἐρωτευμένη

Ὑπὸ τῆς Δανίδος συγγραφέως Κάρεν Μιχαέλις

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Τὸ βράδυ ὁ Οὔλφ προσεγειώθη κοντὰ σὲ μιὰ μικρὴ παραθαλάσσια πόλι. Δὲν ἤθελε νὰ πετάξῃ μὲ τὴν Μπρίττα ἀπάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτός.

Ἡ Μπρίττα ἔλυσε τὰ λουριά της κι' ἔκαμε νὰ σηκωθῇ, μὰ τὰ μέλη της ἦταν μουδιασμένα ἀπὸ τὴν ἀκινησία.

—Μικρούλα μου, τῆς εἶπε τρυφερὰ ὁ Οὔλφ καὶ τὴν ἐπῆρε στὴν ἀγκαλιά του, ἐνῷ κτυποῦσε τὰ πόδια της γιὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

Ἡ Μπρίττα καὶ ὁ Οὔλφ διέσχισαν τὴν ἀμμουδιὰ καὶ ἔφθασαν στὴν μικρὴ πόλι. Τὸ μοναδικὸ ξενοδοχεῖό της βρισκόταν κοντὰ στὸ λιμάνι, σ' ἕνα δρόμο στρωμένον ἀπὸ μυτερὰ χαλίκια. Ἀντικρὺ στεγνώναν μέσα σ' ἕνα βρωμερὸ παράπηγμα δίκτυα καὶ ψαράκια.

Ὁ ἥλιος ἐβασίλευε. Μιὰ φλογισμένη μεγάλη ἀχτίδα του ἐτρύπησε τὰ μαῦρα σύννεφα, ποὺ σκέπαζαν τὸν ὁρίζοντα, κι' ἁπλώθηκε ἀπάνω στὴ μενεξεδένια θάλασσα.

Ἡ Μπρίττα ἦταν γεμάτη χαρά. Τῆς φαινόταν σὰν καλὰ ποὺ πατοῦσε στὴ μικρούλα γῆ...

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἔγιναν δεκτοὶ μὲ ὅλον τὸν βωβὸν ἐκεῖνον σεβασμόν, ποὺ τὰ ἐνδύματά των κοὶ ἡ δερμάτινες κάσκες των μποροῦσαν νὰ ἐμπνεύσουν εἰς τὴν μακρυνὴν ἐκείνην γωνίαν τοῦ κόσμου.

—Δόστε μας γρήγορα κάτι νὰ φᾶμε, εἶπεν ὁ Οὔλφ. Πεινοῦμε πολύ. Θὰ κοιμηθοῦμε ἐδῶ.

—Ἕνα ἢ δύο δωμάτια; ἐρώτησεν ὁ ξενοδόχος ἀπὸ ἐπαγγελματικὴ συνήθεια.

Μετὰ μικρὸ δισταγμὸ ὁ Οὔλφ ἀποκρίθηκε:

—Δύο... δύο, φυσικά!

Τὸ «φυσικὰ» διεσκέδαζε ὑπερβολικὰ τὴν Μπρίττα. Ὑπῆρχε σ' αὐτὸ ταυτοχρόνως ἀμηχανία καὶ θυμός, ἐσήμαινε δέ: «Ἠλίθιε, μὲ τὴν ἐρώτησί σου κάνεις τὴ θέσι μου ἀκόμη δυσκολώτερη».

—Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ὑπόληψί μου, εἶπεν ἡ Μπρίττα χαμογελῶντας.

Ὁ Οὔλφ ἐγύρισε ἀπότομα πρὸς τὸ μέρος της:

—Μπρίττα, τί θέλεις νὰ πῆς;... Ὤφειλα;...

Μόλις ἐτολμοῦσε νὰ τὴν κυττάξῃ, γιατὶ ἤξερε πὼς δὲν ἦταν πιὰ κύριος τῆς ἐκφράσεως τῶν ματιῶν του.

—Μ' ἀγαπᾷς, Οὔλφ;

—Τὸ ξέρεις, ἀποκρίθηκε σιγά.

—Ὅταν ἀγαπιοῦνται δυὸ ἄνθρωποι, ἀποτελοῦν ἕναν μόνον ἄνθρωπο.

—Μπρίττα!...

Τὰ ἐκστατικά του μάτια τὴν ἐκύτταξαν μὲ τόση τρυφερὴ εὐγνωμοσύνη, ποὺ τὴν ἔκαμε νὰ σκεφθῇ πὼς θὰ ἔκανε τὰ πάντα στὸν κόσμο πρὸς χάριν αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔφαγαν μὲ πολλὴν ὄρεξι, ἀδιάφορο ἐὰν τὸ ψάρι ἦταν ξαναζεσταμένο καὶ τὸ κρέας σκληρὸ σὰν γομαλάστιχα. Χέρι μὲ χέρι, μόλις ἀκουμποῦσαν τὸ πηροῦνι καὶ τὸ μαχαῖρι, θαρροῦσαν πὼς τὸ δεῖπνο ἐκεῖνο ἦταν τὸ καλύτερο στὴ ζωή τους.

—Δὲν εἶνε ἀλήθεια πὼς εἴμαστε εὐτυχισμένοι, Οὔλφ; εἶπε ξαφνικὰ ἡ Μπρίττα ἀκουμπῶντας τὸ μάγουλό της ἀπάνω στὸ χέρι τοῦ φίλου της.

Ἐκεῖνος ἔκλεισε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια του. Ἦταν πολὺ συγκινημένος γιὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀπαντήσῃ.

—Εἶμαι εὐτυχισμένη! εὐτυχισμένη! εἶπεν ἐκείνη μὲ σιγανὴ φωνή. Τί παράξενο πρᾶγμα νὰ μπορῶ νὰ τὸ πῶ αὐτό! Πρώτη φορὰ μοῦ συμβαίνει!

Ἐγύρισε καὶ τὸν ἐκύτταξε σοβαρά, προσθέτοντας:

—Ἡ εὐτυχία ποὺ μοῦ χαρίζεις, Οὔλφ, εἶνε γιὰ μιὰ σύντομη στιγμή, μὰ ἡ εὐγνωμοσύνη μου γι' αὐτὴν θὰ εἶνε αἰωνία.

Ὁ Οὔλφ ἐπέρασε τὸ χέρι πάνω ἀπὸ τὸ μέτωπό του:

—Ἔχω τὸ αἴσθημα πὼς δὲν βρίσκομαι στὴν πραγματικότητα, εἶπε. Ζῶ σὲ ὄνειρο. Προτήτερα μοῦ φαινόσουνα σὰν τὴ βασιλοπούλα τοῦ παραμυθιοῦ καὶ τώρα εἶσαι κοντά μου καὶ μοῦ λὲς πὼς σὲ κάνω εὐτυχισμένη! Ἡ χαρὰ αὐτὴ εἶνε πολὺ μεγάλη, δὲν μπορεῖ νὰ βαστάξῃ. Ἔλα πιὸ κοντά μου γιὰ νὰ νοιώσω πὼς δὲν εἶνε ὄνειρο...

Ἀκούμπησε ἀπάνω του:

—Νάμαι, Οὔλφ, εἶμαι δική σου.

Γιὰ πολλὴν ὥρα ἔμειναν ἔτσι ἀμίλητοι καὶ ἀκίνητοι. Τὸ ρολόγι τῆς ἐκκλησίας ἐκτύπησε τὶς ὧρες. Ἕνα ἁμάξι ἐπέρασε θορυβωδῶς στὸ δρόμο. Ἀπὸ τὸ λιμάνι ἔφθαναν οἱ μελαγχολικοὶ στόνοι μιᾶς φυσαρμόνικας... Αὐτοὶ ὅμως δὲν ἄκουαν τίποτε. Ὁ ἔξω κόσμος τοὺς ἦταν ξένος. Ἀγαπιόνταν.

«Θἄθελα νὰ πεθάνω τώρα ποὺ εἶμαι εὐτυχισμένη, ἐσκέφθηκεν ἡ Μπρίττα. Ἀντίο μοναξιά! Ὤ, γιὰ τὴν τωρινή μου εὐτυχία ἀξίζουν τόσες καὶ τόσες μαῦρες ὧρες, ποὺ πέρασα στὸ παρελθόν».

—Σ' ἀγαπῶ, τοῦ εἶπε σιγαλά.

Τῆς ἐφίλησε ἁπαλὰ τὰ βλέφαρα. Μιὰ νέα ζωὴ ἄρχιζε γι' αὐτόν: μιὰ ζωὴ μοιρασμένη σὲ δυό! Δὲν μποροῦσε ἀκόμη νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν συγκίνησι καὶ τὴν κατάπληξι αὐτοῦ ποὺ τοῦ συνέβαινε... Αὐτὸς ὁ συνηθισμένος νὰ ξεφεύγῃ σὲ κάθε προσέγγισι κινδύνου, αὐτὸς ποὺ ὑπερηφανευόταν γιὰ τὴ δύναμί του... ἐπιάσθηκε στὰ βρόχια τῆς ἀγάπης παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνά του... καὶ νά τον, στὰ τριάντα του χρόνια, ἐρωτευμένον τρελλά, μεθυσμένον καὶ παραδομένον στ' ὄνειρό του σὰν πρωτόβγαλτο παιδί, ποὺ γεύεται τὴν πρώτη γλύκα τῆς ἀγάπης!

Μὲ περισσότερη τώρα βεβαιότητα ἔνοιωθε πὼς ἂν δὲν ἐξερρίζωνε τὴν Μπρίττα ἀπὸ τὴν καρδιά του, ἡ ἀγάπη του γι' αὐτὴν θὰ τὸν ἐχαντάκωνε μιὰ μέρα, γιατί, γρήγορα ἢ ἀργά, θὰ τὰ ἐγκατέλειπε ὅλα γιὰ χάρι της.

Ἀλλὰ μὲ τὴν ἴδια βεβαιότητα ἤξερε πὼς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὴν βγάλῃ ἀπὸ μέσα του. Δὲν μποροῦσε ν' ἀπαρνηθῇ τὴν ἀπέραντη αὐτὴ εὐτυχία, τὴν ἀπροσδόκητη αὐτὴ ἡδονή, νὰ κατακτήσῃ μὲ μιᾶς τὸ κορμὶ καὶ τὴν καρδιὰ μιᾶς γυναίκας.

Τοῦ χάριζεν, ἐκείνη, τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχή της, ἐκείνη! Αὐτὸς ὅμως ἐδίσταζεν ἀκόμη! Εἶχεν ἄδικο... ἄδικο...

Θὰ ἐπλήρωνεν ἀκριβὰ τὴν εὐτυχία του... ἀλλὰ ἦταν ἕτοιμος νὰ πληρώσῃ τὴν τιμή.

—Μπρίττα, εἶσαι δική μου, τῆς ἐψιθύρισε καὶ τὴν ἔσφιξε δυνατὰ στὴν ἀγκαλιά του... ἐνῷ τὰ χείλη καὶ τῶν δύο, ποὺ τοὺς ἔκαιγεν ὁ πόθος, ἔψαχναν ν' ἀνταμωθοῦν...

* * *

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, καθὼς περνοῦσαν τὴν ἀμμουδιὰ πηγαίνοντας νὰ βροῦν τὸ «Ζοῦδι τοῦ Θεοῦ», ἡ Μπρίττα ἐστράφηκε ξαφνικὰ καὶ εἶπε μὲ μεγάλη συγκίνησι:

—Θὰ ἤθελα νὰ ἀποτυπώσω γιὰ πάντα στὰ μάτια μου τὴν εἰκόνα τῆς μικρῆς αὐτῆς πολιτείας. Ἴσως δὲν τὴν ξαναϊδοῦμε ποτέ. Καὶ ποιὸς ξέρει... ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια... τὴν στιγμὴ τοῦ θανάτου μου... ὡμορφότερη ἀνάμνησι τῆς ζωῆς μου θὰ εἶνε ἡ μικρὴ αὐτὴ γωνιά...

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ

Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώνστα δέχεται μέχρι τῆς 25ης Μαΐου 1931, ἐνσφραγίστους προσφορὰς διὰ τὴν μέχρι 31ης Αὐγούστου 1933 ἐνοικίασιν τοῦ ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Πλατείας Ἁγίας Εἰρήνης μαγαζείου.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι τὰ ἐν τῷ Τύπῳ τυχὸν δημοσιευθέντα σχετικῶς μὲ τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης δῆθεν ἐξ ἀπογόνων ἱστορικῶν οἰκογενειῶν τοῦ 1821 πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συλλογῆς ἐράνων πρὸς ἀνέγερσιν ἐνταῦθα Λαϊκοῦ Νοσοκομείου ἡ «Ἁγία Λαύρα» προέρχονται παρ' ἀγνώστων καὶ ἀνευθύνων προσώπων, τῶν ὡς μελῶν φερομένων τῆς ἐπιτροπῆς ἀγνοούντων παντελῶς τὴν σύστασιν καὶ τοὺς σκοποὺς ταύτης, τοῦ ἡμετέρου δὲ ὑπουργείου μὴ χορηγήσαντος τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ συμφώνως τῷ νόμῳ ἀπαιτουμένην πρὸς συλλογὴν τῶν ἐράνων ἄδειαν.

Ἐφιστῶμεν ὅθεν τὴν προσοχὴν τῶν πολιτῶν ὅπως ἀποφεύγωσι νὰ παρέχωσι καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν ἐνίσχυσιν πρὸς ἐπιτροπὴν τύποις καὶ οὐσίᾳ ἀνύπαρκτον.

Ὁ ὑπουργὸς
Λ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ & ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προκειμένου τὸν μῆνα Ἰούνιον ἐ. ἔ. νὰ τελεσθῶσιν ἀγῶνες αὐτοκινήτων ἐρασιτεχνῶν ἐπὶ ἀνωφεροῦς ὁδοῦ, παρακαλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ συμμετάσχωσιν εἰς αὐτοὺς ὅπως δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ε.Λ.Π.Α., ὁδὸς Μέρλιν ἀριθ. 11, ὅστις θὰ τοῖς παράσχῃ πληροφορίας περὶ τῶν ὅρων τῆς συμμετοχῆς.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολὴ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 24 τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔτους 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς (Στρατῶνας δημόσιος ἐπαναληπτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 2100 μέτρων ὑφάσματος χακὶ ἀξιωματικῶν, βάσει δειγμάτων τῶν μειοδοτῶν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς VIII ἐκπαιδ. περιόδου.

Δείγματα δεκτὰ μέχρι τῆς 22ας καὶ ὥρας 22ας εἰς διπλοῦν.

Ὅροι συμφωνιῶν καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διαχειρίσεως τῆς Σχολῆς καὶ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν. Ἡ κατάθεσις δειγμάτων εἰς Διαχείρισιν Σχολῆς.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 14ῃ Μαΐου 1931
ΑΛ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Συν)χης πεζικοῦ

ΧΑΡΤΗΣ „PARCHEMIN"
ΔΙ' ΑΜΠΑΖΟΥΡ
ὡς καὶ ΑΜΠΑΖΟΥΡ ἕτοιμα εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν
„ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ„ Α. Ε.
Σταδίου 28β

Διὰ τὰς Συναλλαγάς σας
προτιμᾶτε πάντοτε τὴν
ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΑΘΗΝΩΝ
τῆς ὁποίας αἱ θυρίδες εἶνε
εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ
ΑΠΟ ΤΗΣ 8.30 π. μ. ΜΕΧΡΙ 5.30 μ. μ.
ΑΝΕΥ ΔΙΑΚΟΠΗΣ

Ἀθλητισμὸς

Ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ κυπέλλου Νταῖβς

Τσεχοσλοβακία-Ἑλλὰς 1-1

Ἐν μέσῳ πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου, ἤρχισαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Τέννις Κλοῦμπ αἱ συναντήσεις τοῦ δευτέρου γύρου ἀντισφαιρίσεως διὰ τὸ κύπελλον Νταῖβς, μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τσεχοσλοβακίας. Κατόπιν τῆς νίκης τῶν Ἑλλήνων ἀντισφαιριστῶν κατὰ τῶν Αὐστριακῶν, καὶ τῶν Τσεχοσλοβάκων κατὰ τῶν Ἱσπανῶν, ἀμφοτέρων μὲ 3-2, ἡ δευτέρα συνάντησις τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἀνεμένετο μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον. Καὶ αἱ δύο ὁμάδες ἐξῆλθον χθὲς ἀπὸ τὸ «Κούρτ» μὲ μίαν νίκην ἡ κάθε μία, ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα ποῖος θὰ νικήσῃ τελικῶς ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ ἀκόμη τοὺς μανιώδεις ὀπαδοὺς τῆς ρακέττας, περισσότερον ἀπὸ τὴν νίκην τοῦ Γαραντζιώτη. Οἱ ξένοι ἔδειξαν χθὲς ἕνα δυνατὸ παιγνίδι, ἰδίως ὁ Μέντζελ πρωταθλητὴς τῆς Τσεχοσλοβακίας, μεταξὺ ἐρασιτεχνῶν, ἐνίκησε μὲ εὐκολίαν τὸν Ζερλέντην.

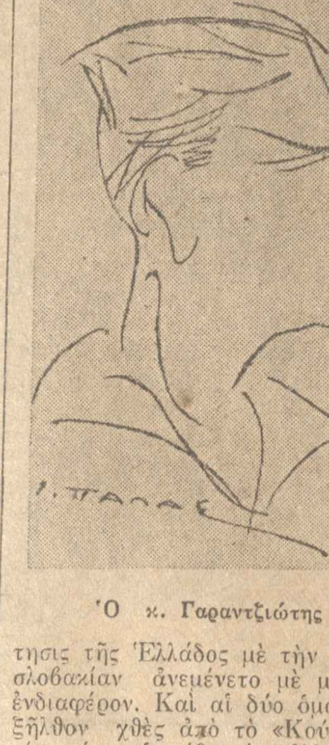

Ὁ κ. Γαραντζιώτης

Ὁ κ. Γαραντζιώτης μετὰ τοῦ Τσεχοσλοβάκου Χέβστ

Δὲν ὑστέρησεν οὐσιωδῶς καὶ ὁ ἄλλος Χέβστ, ὁ ὁποῖος μολονότι παρουσιάζει μεγάλην ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Μέντζελ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ παιγνίδι φιλέ, παίζει ἐν τούτοις πολὺ ὡραῖα, καλύτερα ἀπὸ τὸν Αὐστριακὸν Ἄρτενς.

* * *

Πρῶτον μὰτς παίζεται τὸ Μέντζελ-Ζερλέντη. Ὁ Τσεχοσλοβάκος πρωταθλητὴς προξενεῖ ἀμέσως ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν διὰ τὸ ὑψηλὸν του ἀνάστημα μὲ τὸ ὁποῖον καὶ... ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν θεατῶν. Δὲν συνήντησε μεγάλην δυσκολίαν νὰ νικήσῃ τὸν Ζερλέντην μὲ τρία σέτ 6)2, 6)2, 6)1. Ὁ Ζερλέντης θὰ ἡττᾶτο ὁπωσδήποτε ἀπὸ τὸν Μέντζελ λόγῳ τῆς διαφορᾶς κλάσεως, παιγνιδίου, ἡλικίας, ἀλλὰ ὄχι ἀβρόχοις ποσί. Εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ Ζερλέντης ἔπαιξε χθὲς πολὺ νευρικὰ καὶ ἔχανε συνεχῶς καὶ ἀδικαιολογήτως μπαλλιές, ἀφίνων τὸν ἀντίπαλόν του νὰ κερδίζῃ τὰ «γκαίημς» μὲ εὐκολίαν. Ὁ Μέντζελ ἔπαιξε θαυμάσιο παιγνίδι. Ἀπὸ ἀπόψεως πλασσαρίσματος ὁ Μέντζελ ὑστερεῖ ἐν συγκρίσει μὲ τὸν Χέβστ καὶ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι κύριον προσόν του εἶνε τὸ ὑψηλόν του ἀνάστημα καὶ ἡ ψυχραιμία του. Ὁπωσδήποτε ὁ Μέντζελ —ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζουν οἱ Τσεχοσλοβάκοι ὅλας των τὰς ἐλπίδας— ἐπεβλήθη χθὲς ὡς παίκτης πεπειραμένος καὶ ἀνωτέρας κλάσεως.

* * *

Μετὰ τὸ μὰτς Ζερλέντη-Μέντζελ τὸ ὁποῖον δὲν παρουσίασεν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἔληξε γρήγορα, ἔγινεν ἡ συνάντησις Χέβστ-Γαραντζιώτη. Ὁ Γαραντζιώτης ἐνίκησε τὸν Χέβστ εἰς τέσσαρα σέτ, 1)6, 8)6, 6)2, 11)9. Ὀφείλει τὴν νίκην του εἰς τὸ ὅτι δὲν παρουσίασεν ἀδυναμίας οὔτε ἀριστερᾷ καὶ εἰς τὸ ὅτι ἔδειξε μεγάλην ἀντοχὴν ἡ ὁποία τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἀγωνισθῇ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους μὲ τὴν ἰδίαν δύναμιν.

Σήμερον 3.30' μ. μ. θὰ γίνῃ τὸ διπλοῦν μὰτς Μπαλλῆ-Νικολαΐδη ἐναντίον Μαλασὲκ-Μέντζελ, διὰ τὸ ὁποῖον φαβορὶ εἶνε οἱ τελευταῖοι.

—Οἱ σημερινοὶ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες.

Εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» θὰ γίνουν ἀπὸ τὴν 9ην μ. μ. ἐνδιαφέροντες πυγμαχικοὶ ἀγῶνες μὲ κυριωτέραν τὴν συνάντησιν Ἀρτὶν (Τούρκου) καὶ Μηλιαράκη (Ἕλληνος)' Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει καὶ ἄλλας 8 συναντήσεις μεταξὺ ἐντοπίων πυγμάχων καὶ τὴν ἐπίδειξιν Τζανετοπούλου καὶ Κωστοπούλου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνὶς μὲ πολυετῆ πεῖραν παραδίδει ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν Ἀγγλικά, Γαλλικὰ καὶ Γερμανικά. Δίδακτρα: διὰ δύο ὥρας τὴν ἑβδομάδα τριακοσίας δραχμὰς μηνιαίως. Ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 36 β.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΔΡΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Κων)πολιτῶν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκκρεμῇ, μόνον δὲ μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία τῆς συστάσεως τῶν ἐπιτροπῶν κλπ.

Τὸ νομοσχέδιον μελετᾶται ἤδη ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων βουλευτῶν καὶ ὀργανώσεων προκειμένου νὰ διατυπωθῶσιν αἱ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις αἵτινες καὶ θὰ χρησιμοποιηθῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἤδη ἡ «Ἕνωσις Κων)πολιτῶν Θεσ)νίκης» ἀπηύθυνε πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς τὴν κάτωθι διαμαρτυρίαν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ μὴ καταρτισμοῦ ἐπιτροπῶν ἐκδικάσεως καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἡ διαμαρτυρία ἔχει οὕτω:

«Ἡ Ἕνωσις Κων)πολιτῶν Θεσσαλονίκης κατ' ἐντολὴν τόσον τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Κων)πολιτῶν ὅσον καὶ πάντων τῶν ἐκ Κων)πόλεως εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καταφυγόντων συμπατριωτῶν, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν κατάπληξιν καὶ τὴν ὀδύνην τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν ἐπὶ τῇ ἀδίκῳ διατυπώσει τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως αὐτῶν.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐνῷ ὁρίζονται ἐπιτροπαὶ ἐκδικάσεως ἐν Ἀθήναις, ἀποκλείεται τὸ κέντρον τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἡ Θεσσαλονίκη. Ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς συμπρωτευούσης τοῦ κράτους ὡς ἕδρας ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν ὁριστικῶς καθιερούμενος θὰ γίνῃ πρόξενος καταστρεπτικῆς ζημίας εἰς τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν Μακεδονία, Θράκῃ καὶ αὐτῇ ἀκόμη τῇ Θεσσαλίᾳ ἐγκατεστημένων Κων)πολιτῶν ἐξαναγκαζομένων νὰ κατέρχωνται εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐκδίκησιν τῶν ἀποζημιώσεών των. Διότι ὡς καλῶς γνωρίζετε σεβαστὲ κύριε πρόεδρε, ἡ Θεσσαλονίκη ἀπὸ γεωγραφικῆς καὶ συγκοινωνιακῆς ἀπόψεως λόγῳ τῆς κεντρικῆς αὐτῆς θέσεως ὡς ἀρτηρίας 4 μεγάλων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ ὡς λιμένος δεσπόζοντος τοῦ Βορείου Αἰγαίου ἀποτελεῖ διὰ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ αὐτὴν τὴν Θεσσαλίαν τὴν πραγματικὴν οἰκονομικὴν πρωτεύουσαν ἀπέχουσα τῆς Λαρίσσης μόνον 4 σιδηροδρομικὰς ὥρας, ἐν ἀντιθέσει τῶν Ἀθηνῶν αἵτινες ἀπέχουσι 8 ὥρας καὶ πλέον.

Διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῆς ἀδίκου διατυπώσεως τοῦ νομοσχεδίου, ὃ ἐξαναγκάζει χιλιάδας ὅλας συμπατριωτῶν μας νὰ κατέρχωνται εἰς Ἀθήνας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων των.

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς, κύριε πρόεδρε, ὅπως ἐπεμβαίνων προσωπικῶς διατάξητε τὴν μεταβολὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὸν ὁρισμὸν ἐν αὐτῷ καὶ τῆς Θεσσαλονίκης ὡς ἕδρας ἐπιτροπῶν ἐκδικάσεως ἀποζημιώσεων Κων)πολιτῶν».

Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΝΕΩΝ ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης συνῆλθεν ἐκεῖ τὸ συμβούλιον στεγάσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. γενικοῦ διοικητοῦ Μακεδονίας, καὶ ἐξήτασε τὴν ὅλην στεγαστικὴν κατάστασιν τῶν προσφύγων Μακεδονίας.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν τὸ συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως ἀνεγερθῶσι 300 ἀστικὰ οἰκήματα εἰς τὴν Βέρροιαν, Ἔδεσσαν, Νάουσσαν, Φλώριναν, Σέρρας, Λαγκαδᾶν, Σιδηρόκαστρον, Σωχόν, Ἱερισσὸν καὶ Βασιλικὰ ἀξίας 7.500.000 δραχμῶν.

Ἐπίσης ἀπεφάσισεν ὅπως 2 1)2 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τὸ ἐκ τῆς συμβάσεως τοῦ Τέκτονος προωρισμένον διὰ τὴν Μακεδονίαν, διατεθῇ διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἀστέγων προσφύγων τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης. Πρὸς τοῦτο θὰ συνέλθῃ τὸ συμβούλιον τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα διὰ νὰ κατανείμῃ τὸ ποσόν.

Τέλος τὸ συμβούλιον ἔλαβε διαφόρους ἀποφάσεις διὰ τὴν διανομὴν τῶν νέων οἰκημάτων Χαρμάνκιοϊ καὶ Κάτω Τούμπας.

—Εὐκολίαι εἰς ὑπαλλήλους

Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἑταιρείας Ν. Σμύρνης θὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ θὰ συνεργασθῶσι διὰ τὸ ζήτημα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων οἱ ὁποῖοι πρόκειται ν' ἀνεγείρουν οἰκήματα εἰς Νέαν Σμύρνην. Οἱ ἐν λόγῳ ὑπάλληλοι ἀνέρχονται εἰς 290 περίπου, καὶ μελετᾶται ἡ παροχὴ εἰδικῶν εὐκολιῶν εἰς αὐτούς.

—Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας εἰς Σῦρον

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδης θὰ μεταβῇ εἰς Σῦρον διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἐκεῖ προσφύγων καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὰ ἐκεῖ ὀρφανοτροφεῖα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Ε. Μίτσιον, Θεσ)νίκην. Κατεχωρήθητε ὅλοι οἱ συγκληρονόμοι εἰς τὸ β΄ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Κίου, Νικαίας. Τὸ μητρῷον θὰ σταλῇ μετ' ὀλίγας ἡμέρας πρὸς ἐκτύπωσιν καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν Τράπεζαν.

κ. Ι. Τζελατίδην, Θεσ)νίκην. Ὁ φάκελλος διαβιβάζεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ γενικοῦ μητρῴου εἰς τὴν αὐτόθι δευτεροβάθμιον ἐπιτροπήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖτε ν' ἀποταθῆτε μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

κ. Δημ. Κρασοπούλου, Βαθὺ Σάμου. Τὴν δήλωσίν σας μετὰ τοῦ ἐκδοθέντος τῇ φροντίδι μας ἀντιγράφου πρακτικῶν, ἐπεδώσαμεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γενικοῦ μητρῴου, πρὸς ἐκδίκασιν, μὲ ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 13817)12-5-31. Λόγος ὑποβολῆς ὑπευθύνου δηλώσεως δὲν ὑπάρχει πρὸς τὸ παρόν· θὰ χρειασθῇ μόνον ἀργότερα, ὅταν ἀρχίσῃ ὁ καταρτισμὸς σχετικοῦ μητρῴου, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἔχῃ ἐκδικασθῆ ἡ δήλωσίς σας.

κ. Ρ., Βαθύ. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πληροφορίας περὶ τῆς λήξεως τοῦ τριμήνου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 67703 ἐγγράφου του, μεθ' ὃ θὰ ἐκδοθοῦν τὰ σχετικὰ τῆς συντάξεώς σας. Τὸ σταλὲν ἀντίγραφον δὲν ἔχει καμμίαν χρησιμότητα.

κ. Λ. Καζαντζῆν, Πάτρας. Τὰ ἐν λόγῳ δικαιολογητικὰ ἔλαβον ἀριθμὸν πρωτ. ὑπουργείου Στρατιωτικῶν 100847, διεβιβάσθησαν δὲ διὰ ταυταρίθμου ἐγγράφου, τὴν 31-1-31 εἰς τὴν Α.Σ.Υ.Ε. ὅπως ἐκδώσῃ σχετικὴν γνωμάτευσιν.

κ. Σ. Σ., Βυτίναν. Ὁμοίως. Ἀριθ. πρωτ. ὑπουργείου Στρατιωτικῶν 101367)2-2-31.

κ. Σ. Π., Κατερίνην. Κατὰ τὸν νόμον ἡ ὑπηρεσία τῶν μετατασσομένων εἰς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν κοινοτικῶν βοηθῶν καὶ εἰσπρακτόρων, δὲν γεννᾷ δικαίωμα συντάξεως, οὐδὲ προσμετρᾶται εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, πρὸς ἀπόκτησιν ἄλλων δικαιωμάτων.

κ. Δ. Λαμπρόπουλον, Ν. Φάληρον. Δὲν ἐλήφθη σχετικὴ ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Τραπέζης. 2) Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ναοῦ τῶν Καθολικῶν.

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οἱ ἐκ τῶν τέως στασίμων μικροπωλητῶν τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ πέριξ μὴ εὐνοηθέντες ὑπὸ τῶν γενομένων πρὸ καιροῦ κληρώσεων διὰ τὴν παραχώρησιν αὐτοῖς τῶν ἐν τῇ Βαρβακείῳ ἀγορᾷ μικρῶν καταστημάτων ἐπιθυμοῦντες δὲ νῦν νὰ παραχωρηθῇ αὐτοῖς ἓν τῶν κενῶν ἢ κενωθησομένων Καταστημάτων ὑπὸ τοὺς γνωστοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων, δέον ὅπως ὑποβάλωσι τῇ Νομαρχίᾳ σχετικὴν αἴτησιν μετὰ δικαιολογητικῶν ἐντὸς 15θημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1931
Ὁ Δήμαρχος
ΣΠ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι, ἐπαναλαμβάνονται αἱ ματαιωθεῖσαι μειοδοτικαὶ δημοπρασίαι διὰ τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνάληψιν τοῦ πετρελαιοφωτισμοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν Προαστείων, καὶ διὰ τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνάληψιν τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως καὶ τῶν προαστείων, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Δημαρχεῖον κατὰ τὰς ἐργασίμους αὐτοῦ ὥρας.

Ἐνεργηθήσονται δὲ ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 30ὴν Μαΐου 1931, ἡμέραν Σάββατον ἀπὸ τῆς 11ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὑποκείμεναι εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς.

Ὁ Δήμαρχος
Σ. ΚΟΛΛΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διακήρυξις

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διακηρύττει ὅτι, μὴ ἐπιτευχθεισῶν συμφερουσῶν τιμῶν ἐπαναλαμβάνεται ὁ διαγωνισμὸς προμηθείας μέχρι 2000 μέτρων ἐρέας χλαινῶν ἀξιωματικῶν τὴν 25 τοῦ μηνὸς Μαΐου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν (ἄνωθι Ζαβορίτου).

Δυνατὴ κατάθεσις καὶ νέων δειγμάτων μέχρι τῆς 20ῆς Μαΐου εἰς τὸ ΙΥ Τμῆμα Ἐπιμελητείας, ἔνθα καὶ οἱ ὅροι συμφωνιῶν.

Ἀθῆναι τῇ 13 Μαΐου 1931
Ὁ ὑπουργὸς
Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολὴ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 24 τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔτους 1931, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς (Στρατῶνας) δημόσιος ἐπαναληπτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ραφὴν 720 στολῶν (χιτώνια, πηλήκια, περισκελίδες) τῶν μαθητῶν τῆς VIII καὶ IX περιόδου.

Ὅροι συμφωνιῶν καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διαχειρίσεως τῆς Σχολῆς καὶ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιϋπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου ἀρ. 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 15 δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 1000 δρχ. ἕκαστον.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικολ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Αἰόλου γωνιαίας οἰκίας Κληρ. Μαρίας Κασσιμάτη. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Στεφ. Βαφειάδη, Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

ΝΕΟΣ ἐγγράμματος μὲ ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ θέσιν βοηθοῦ λογιστοῦ εἰς γραφεῖα. Γνώστης ἀγορᾶς Ἀθηνῶν καὶ ἔχων βιβλιοπωλικὴν πεῖραν 5ετῆ. Ἐπιστολαί: Ὁδὸς Πειραιῶς 1Α. Κ. Χριστάκον.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ἀπόφοιτος Γυμνασίου γνωρίζουσα γραφομηχανήν, μὲ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ θέσιν παρὰ σοβαρῷ γραφείῳ. Πληροφορίαι ὁδὸς Καποδιστρίου 16.

Τί θὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ τὸ ραδιόφωνον σήμερον Σάββατον

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (259.3 μ.). Μουσικὴ χοροῦ.
Μ. ΟΣΤΡΑΒΑ (263 μ.). μ. μ. Μανδολινάτα, 8.05 Δίσκοι, 11.30' μ.μ. Ραδ
ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). «Ὄπερα ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν τοῦ Βελιγραδίου.
ΣΤΟΥΤΓΚΑΡΤ (360'1 μ.). μ. μ. Ἰσπανικὰ Τραγούδια μ. «Ζαμπούκα» ὀπερέτα Στράους, 12.30' μεσον. Χοροῦ.
ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). μ. μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα μ. μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα μ. Διάφορα σόλα, 8 μ. μ. νικὰ τραγούδια, 8.15' λι, 8.45' μ. μ. Μελῳδίες 9.30' μ. μ. Τραγούδι καὶ ὀπερ μ. μ. «Πετὶτ ἀνσ 45' μ. μ. Τραγούδια τες, 10 μ. μ. Στρατιωτι κή, 10.30' μ. μ. Καν 10.45' Βιολοντσέλλο, 11 σκοι, 11.45' μ. μ. Βιενν χήστρα.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). μ. μ. Δίσκοι, 10 μ. μ. Στρ κὴ μουσική, 10.45' μ. μ. ωτικὴ μουσική.
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.). μ. μ. Ἐθνικὰ τραγούδια, 9.30' Συναυλία.
* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ. ρῳδία, 9.40' μ. μ. «Δὸν ὄπερα τοῦ Βέρδι.
ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 8 μ. σκοι, 9 μ. μ. Μουσική
ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8.05 μ. Μουσικὴ ποικιλία, 12 Μουσικὴ ἀπὸ τὴν «Σάλα τοῦ Τουρίνου.
ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). μ. Συμφωνικὴ συναυλία, 9. μ. Ὀπερέττα.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 30' μ. μ. Συναυλία, 9.20' Μουσικὴ κωμῳδίας, 1.30' Τσιγγάνικη μουσική.
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). μ. μ. Δίσκοι, 9.30' μ. μ. λία ὀρχήστρας, 10.30' ναυλία πιάνου, 11.15' συλία Σωπῶ, 12 μεσον. φρὰ μουσικὴ καὶ μουσική

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 16)5)31

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας στοιχίας μέχρις 7 μ.μ.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ ἀμ)ξίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἐπιστολογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ. συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἡ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 πρωΐας ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

«Ἰταλικὸν» 10 π. μ.
«Ἰταλικὸν» 10 π. μ. Βρινδήσιον
«Ν. Τόγιας» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἀγ. 40, Βρινδήσιον
«Ἔδισον» 2 μ.μ. Γιάφφα, ρυττόν.
«Ἰωάννα» 6 π. μ. Ἀργολίδα
«Κ. Τόγιας» 8 π. μ. Κέα, Σῦρον, Γαύριον, Μπατσί.
«Πτερωτὴ» 11 π. μ. Αἴγιναν, Μέθανα, Πόρον.
«Κεραυνὸς» 11 π. μ. Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Ἑρμιόνην, Σπέτσας, Χέλιον.
«Ἥρα Μ.» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Λίμνην, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«Ἀμβρακία» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Ὠρεοὺς, Βόλον.
«Ἀετὸς», «Ἀλμπέρτα» 2 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην.
«Σάμος» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.
«Μπουμπουλίνα» 2 μ. μ. Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Πάνορμον, Ἡράκλειον καὶ Ἄγιον Νικόλαον.
«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.
«Τάσος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν, Σαγιάδα, Κόπρανα.
«Ναυσικὰ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Ἐρατεινὴν μέχρι Πατρῶν.
«Κρόνος» 2 μ.μ. Κάρυστον, Κύμην, Σκῦρον, Ἀλόνησον, Σκόπελον, Γλῶσσαν, Σκίαθον, Πλατανιά, Τρίκερι, Βόλον, Θεσσαλονίκην καὶ ἐπὶ γονον γραμμὴν Χαλκιδικῆς μέχρι Καβάλλας.
«Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Μέρηχα, Σέριφον, Σίφνον, Κίμωλον, Μῆλον.
«Ἀρκαδία» 2 μ.μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν, Θήραν.
«Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κάρυστον.
«Λακωνία» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγ. Πελαγίαν, Γύθειον.
«Σέριφος» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἀγ. Πελαγίαν, Γύθειον.
«Νικόλαος Κ.» 2 μ.μ. Γερολιμένα, Κατάκωλον μέχρι Καλάμας.
«Κατίνα» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Γερολιμένα καὶ γραμμὴν Καλαμῶν Ἰονίων μέχρι Κερκύρας.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ & ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ

(Συν)σμὸς Καταναλωτῶν)

Προκήρυξις δημοπρασίας

Ἀκυρωθείσης τῆς δημοπρασίας περὶ προμηθείας 1000 τόννων ἀκαθάρτου πετρελαίου τῆς ἐνεργηθείσης τὴν 15ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ὡς ἀσυμφόρου, ἡ Ἑταιρεία Ὑδρεύσεως καὶ Ἠλεκτροφωτισμοῦ Λαρίσης προκηρύσσει νέαν τοιαύτην διὰ τὴν 7ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 1ην π. μ.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 4 Ἀπριλίου 1931
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὴν 22αν Μαΐου, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐνεργηθήσεται πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατασκευὴν χιλιάδων φακέλλων ἀποστολῆς ἐγγράφων Γενικῆς Δ)σεως Δημ. Λογιστικοῦ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. προϊσταμένῳ τῆς Διεκπεραιώσεως καθ' ἑκάστην 10—11 π. μ.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς κ. ἀ. α.
Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΟ ΚΗΠΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Πεποιθὼς εἰς τὸ φιλόκαλον καὶ φιλόπολι πνεῦμα ὅπερ ἐμπνέει τὰς ἀρχάς σας, παρακαλῶ νὰ συνηγορήσητε πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀκολούθου σκοποῦ. Πρόκειται περὶ τοῦ κήπου τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅστις κεῖται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας. Εἶνε κρῖμα νὰ ἔχῃ ἐγκαταλειφθῆ εἰς τὴν τύχην του. Δὲν λυπεῖται τις μόνον διότι δὲν εἶναι καλλωπισμένος, δὲν λυπεῖται τόσον διὰ τὰς ἐντὸς αὐτοῦ ὑπαρχούσας πιπερέας, λυπεῖται διὰ τὰ ὡραῖα πευκάκια, ἅτινα πλησιάζουν νὰ ξεραθοῦν. Τοῦτο θὰ προέρχεται, βεβαίως, ἀπὸ τὰς [illegible], αἵτινες ἀσφαλῶς κατὰ [illegible] θ' ἀνέρχωνται εἰς ταῦτα ἀπὸ τὰ ἄφθονα ἄγρια χόρτα, τὰ ὁποῖα ἔχουν πνίξει τὰς ρίζας τῶν καὶ τρεῖς ὡραίας ἐλαίας, αἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ περιεφράσσετο μὲ ἀρκετὰ ὑψηλὸν κιγκλίδωμα καὶ νὰ ἐξωραΐζετο, ἀντὶ μιᾶς περιφερομένης τῆς εἰσόδου ἐν τοῦ αὐτοῦ.

Μέσα εἰς τὴν παντελῆ ἔλλειψιν πρασίνου θὰ ἦτο μία ὄασις.

Μεθ' ὑπολήψεως
Ι. ΒΟΥΝΑΚΗΣ

Ἀθῆναι τῇ 22—4—31

ΜΙΑ ΑΔΙΚΙΑ

Κύριε Διευθυντά,

Πρέπει νὰ σᾶς ἀπασχολήσω δι' ὀλίγων, σχετικῶς μὲ τὴν ἀδικίαν, ἡ ὁποία γίνεται εἰς βάρος τῶν ἰδιοκτητῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἴσπραξιν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου, ποσοστῶν διὰ τοὺς ἀπόρους μισθωτάς.

Λοιπόν, τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου, ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1930, οὐδὲν ἔχει σχετικῶς καταβάλει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἰδιοκτήτας. Ἐν τούτοις, πρόκειται ἐν πολλοῖς περὶ ἀπόρων ἐκμισθωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέβλεπον εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.

Πρέπει νὰ σημειώσητε, ὅτι ἐνῷ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐν ὑπερημερίᾳ τῶν ἰδιοκτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των, ἐπιβάλλει εἰς τούτους πρόστιμα καὶ τόκους ὑπερημερίας πρὸς 12 ο)ο, προκειμένου περὶ καθυστερήσεως ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, εἰς οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ὑπόκειται.

Φαίνεται ὅτι τὸ Δημόσιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ὀφειλημάτων του κατὰ δικαιοσύνην μονόπλευρον.

Μετὰ τιμῆς
Δ. Α. Γκ...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΘΗΣΕΙΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Τώρα ποὺ διορθώνεται ἡ γέφυρα τοῦ Θησείου (ἐκ τῆς καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους) δὲν σᾶς φαίνεται ὀρθὸν νὰ μείνῃ καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ κήπου ἡ ἔξοδος ἐλευθέρα ὅπως ἐγένετο εἰς ὅλους τοὺς νέους σταθμοὺς ἔχοντας ἐλευθέρας ἐξόδους καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκάζεται ὁ κόσμος νὰ κάμῃ ὅλον τὸν γῦρον, μὲ τὴν βροχὴν καὶ τὸν ἥλιον, ἄνευ λόγου; Ἡ ἐπιθεώρησις γίνεται ἐντὸς τῶν ὀχημάτων.

Μεθ' ὑπολήψεως
Ἐκ μέρους πολλῶν τῶν πέριξ κατοικούντων
ΧΡ. Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΞΥΛΟΝΧΑ ΤΩΝ ΛΟΥΣΤΡΩΝ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Ὡς νὰ μὴ ἀρκοῦν οἱ θόρυβοι τῶν παντοίων τροχοφόρων καὶ τὸ σταύρωμα τῶν ψαρευόντων ταξὶ προστίθενται εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ξυ[illegible] τῶν λούστρων δηλονότι ἡ παρὰ τῶν λούστρων ἐπίμονος καὶ ἐκκωφαντικὴ ἐπανειλημμένη κροῦσις τοῦ ξύλου τῆς βούρτσας ἐπὶ τῆς κασέλλας των ἅμα τῇ διελεύσει παντὸς οὑτινος τὰ παπούτσια τοὺς ὑπενθυμίζουν τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου καθαριότητος ἀδιαφόρως ἂν πρὸ δύο λεπτῶν ταῦτα ἐκαθαρίσθησαν ὑπὸ τοῦ προκαταλαβόντος συναδέλφου των.

Δὲν φρονοῦμεν ὅτι ἡ σπουδὴ τῶν βιοπαλαιστῶν τούτων πληθείων πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ ἄρτου των εἶνε μεμπτέα ἀλλὰ μεμφόμεθα τὸν τρόπον καθ' ὃν προκαλεῖται ὁ τυχαῖος πελάτης ὅστις ἐνίοτε δυνατὸν νὰ εἶνε πενέστερος τοῦ προκαλοῦντος ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἔμμεσον ἐκτόξευσιν ἔργῳ ὕβρεως κατ' αὐτοῦ διότι οἱ Ἕλληνες λοῦστροι γνωρίζουν καλῶς ὅτι οἱ λοιποὶ Ἕλληνες δὲν βαδίζουν κοιμώμενοι διὰ νὰ τοὺς ξυπνήσουν μὲ τὰ κτυπήματα τῆς βούρτσας καὶ ὅτι βλέπουν πολὺ καλὰ τὸ ὑπαίθριον κατάστημα των ὥστε διὰ νὰ συμμορφωθῶσιν ἀρκεῖ καὶ μόνη σκέψις ὅτι ἔχουν τὴν εὐχέρειαν καὶ τὸν χρόνον πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου τῶν παπουτσιῶν, ἐφ' ᾧ καὶ δεόμεθα τοῦ νέου διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας τὴν παροχὴν τῆς δεούσης παρηγορίας.

Ἀλ.—Απ.

Η ΧΙΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΔΩΡΗΤΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

εἰς κτῆμα, τὸ ὁποῖον παρεχώρησεν ἡ Νέα Μονή, τὸ περίφημον μοναστήρι τῆς Χίου, τὸ ὁποῖον ἀριθμεῖ βίον 11 αἰώνων. Καὶ ὅπως ὅλοι οἱ δῆμοι θὰ προχωρήσῃ ἀρκετὰ εἰς τὴν λύσιν τοῦ διδακτηριακοῦ προβλήματος προσθέτων 4 ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς τὰ 2, τὰ ὁποῖα διαθέτει πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τὸ Κράτος.

Ἡ Χίος ὅμως ἔχει καὶ ἱστορικὴν «Βιβλιοθήκην Κοραῆ», ἡ ὁποία ἤρχισε σχηματιζομένη ἀπὸ τοῦ 1800. Ἡ βιβλιοθήκη αὐτὴ ἔχει τώρα 27.000 τόμους καὶ χειρόγραφα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλὰ μεγάλης ἀξίας. Μεταξὺ τῶν πολυτιμοτέρων ἔργων εἶνε τὸ λεξικὸν τοῦ Ἡσυχίου, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζετο ὁ Κοραῆς καὶ τὸ ὁποῖον φέρει τὰς ἰδιογράφους του σημειώσεις, καὶ ὁλόκληρος ἡ ἐκ 18 τόμων «Relation de la Mission scientifique en Egypte» τοῦ Ναπολέοντος, μὲ τὰς πολυτίμους ἐγχρώμους χειρογράφους εἰκόνας καὶ χαλκογραφίας. Ὁ Δῆμος σκέπτεται τώρα νὰ ρυθμίσῃ τὸ οἴκημα τῆς βιβλιοθήκης, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ λειτουργία λαϊκοῦ ἀναγνωστηρίου κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας.

Ὁ κ. Καλβοκορέσης λέγει καὶ ὀλίγα πράγματα διὰ τὸν Δῆμον Βροντάδων, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει εἰς τὸ συνέδριον καὶ τὸν ὁποῖον μακαρίζει διότι κατώρθωσε νὰ ἐκτελέσῃ ἔργα— δρόμους, σχολεῖα, ὑδραγωγεῖον—χάρις εἰς τοὺς μεγάλους του εὐεργέτας καὶ κλείνει τὴν συνομιλίαν μὲ ὀλίγα λόγια διὰ τὴν Χίον, ὡς τουριστικὸν κέντρον:

— Ἡ Χίος— λέγει— παρέχει ἔδαφος τουριστικὸν πρώτης τάξεως. Τὸ χωρίον Πυργὶ μὲ τὴν μεσαιωνικήν του μορφὴν καὶ ἤδη μὲ τὴν Βυζαντινὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τοῦ 10ου αἰῶνος, τὰ Μεστὰ μὲ τοὺς Πυλῶνας των, ἡ Νέα Μονὴ μὲ τὰ μωσαϊκά της τοῦ 10ου αἰῶνος, τὰ ἐφάμιλλα πρὸς τὰ τῆς μονῆς Δαφνίου — κατὰ τοὺς εἰδότας—, ἡ Πέτρα τοῦ Ὁμήρου, οἱ ὡραῖοι δρόμοι τῆς Λαγκάδας, μὲ τὸ Σκλαβιά, μὲ τοὺς Ἐπτά, τὴν μαγευτικὴν θέαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Συκούση, μὲ τὰ ψαρεύματά της, τὰ λουτρά της, θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἀποτελέσουν πρώτης τάξεως θέρετρον, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ἡ θερμοκρασία της εἶνε περὶ τοὺς 5 βαθμοὺς κάτω τῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἔχει συνεχῆ μελτέμια..

Ἐκθειάζει τὴν Χίον του, δὲν τολμᾷ ὅμως νὰ προσκαλέσῃ κανένα, διότι ὅπως εἶπε δὲν ὑπάρχει ξενοδοχεῖον. Ὁμιλεῖ εὐφήμως διὰ τὴν συγκοινωνίαν της, δὲν παραλείπει ὅμως νὰ ὑπενθυμίσῃ... καὶ τὸν Κάβο Ντόρον.

Θ. ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ Πάτραι.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΣΠΕΙΡΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΕΑ

ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ.—ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

ΠΩΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΝ ΤΟΝ ΦΟΝΟΝ ΤΟΥ ΤΣΑΓΚΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΙΚΗΤΑΡΑ

Ἡ συνεδρίασις ἐπαναλαμβάνεται τὴν 9.30' πρωϊνήν. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἀναγινώσκει τὴν ἑξῆς δήλωσιν:

«Ἐγράφη εἰς μίαν ἢ πλείονας ἐφημερίδας, ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐξεταζομένη ἡ μάρτυς Παρασκευὴ Μασουρίδου ἔκαμε περιγραφὴν ἀνηθίκων σχέσεων τῆς κατηγορουμένης Κούλας Χριστοφιλέα μετὰ προσώπου τρίτου πρὸς τὴν προκειμένην δίκην. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν. Ἡ μάρτυς αὐτὴ ἐρωτηθεῖσα παρὰ προσώπου συμπράττοντος ἐν τῇ παρούσῃ δίκῃ ἀνέφερεν ἀληθῶς ὡς ἕνα ἐκ τῶν ἐραστῶν τῆς κατηγορουμένης τρίτον ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ πρόσωπον. Ὁ πρόεδρος παρετήρησεν εἰς ταύτην, ὅτι δὲν δύναται ν' ἀποδίδῃ μομφὰς εἰς πρόσωπα ξένα πρὸς τὴν προκειμένην δίκην, ἡ δὲ μάρτυς, συμμορφωθεῖσα πρὸς τὴν σύστασιν ταύτην τοῦ προέδρου, ἔπαυσε νὰ ὁμιλῇ ἐν σχέσει πρὸς τὸ τρίτον τοῦτο πρόσωπον».

ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ (συν. ὑπερ.). Δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν κ. πρόεδρε ἐφ' ὅσον ἐλέχθησαν ὑπὸ μάρτυρος ἀνισορρόπου.

Ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ διαμαρτύρεται ἐντόνως.

Ὁ κ. γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὰς ἐκθέσεις αὐτοψίας εἰς τὸ μέρος ὅπου εὑρέθη τὸ πτῶμα τοῦ Τσάγκα καὶ τοῦ αὐτοκινήτου του, ἀνευρεθέντος εἰς τὸ Χαρβάτι. Ἐπίσης ἀναγινώσκεται μία κατάθεσις, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πατὴρ Χριστοφιλέας ἔδωσε κάποτε εἰς τὸν υἱόν του ἓν περίστροφον καὶ τοῦ εἶπε νὰ πεθάνῃ ἐνδόξως μὲ αὐτό, καὶ ἔγγραφον τῆς ἀστυνομίας Τρικκάλων, ἀποδεικνύον ὅτι ὁ Ἀνδρέας διέμενεν εἰς ἕνα ξενοδοχεῖον ἐκεῖ μετὰ τῆς ἐρωμένης του «Καίτης ἀγνώστου ἐπωνύμου».

Ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ ζητεῖ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. ἀνακριτοῦ διὰ τὴν γενομένην ἀναπαράστασιν. Αὐτὴ ὅμως δὲν ἀνευρίσκεται.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΟΥΛΑΣ

Ὁ κ. πρόεδρος καλεῖ τὴν Κούλαν νὰ ἀπολογηθῇ. Καὶ ἡ Κούλα Χριστοφιλέα ἀνερχομένη εἰς τὸ βῆμα τῶν μαρτύρων διὰ νὰ ἀκούεται καλύτερα, ἀρχίζει τὴν ἀπολογίαν της ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

ΚΟΥΛΑ. Ἐγώ, κύριοι δικασταὶ καὶ κύριοι ἔνορκοι, ὀρφάνεψα ἀπὸ μάννα ὅταν ἤμουνα δέκα χρόνων καὶ ἀνατράφηκα στοὺς δρόμους...

Δημιουργεῖται ἕνα μικροεπεισόδιον μὲ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ ἡ ἀπολογία διακόπτεται. Ὁ κ. πρόεδρος συνιστᾷ εἰς τοὺς μάρτυρας νὰ μὴ πλησιάζουν εἰς τὴν κατηγορουμένην. Εἷς ἐκ τῶν συνηγόρων λέγει ὅτι εἰς τὴν δίκην ἔχουν γίνει πολλὰ «παρατράγουδα». Δημιουργεῖται θόρυβος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὰ παρατράγουδα ξέρετε ἀπὸ ποῦ προέρχονται. Δὲν προέρχονται ἀπὸ τὸ δικαστήριον.

Τὸ ἐπεισόδιον λήγει καὶ ἡ Κούλα συνεχίζει τὴν ἀπολογίαν της.

ΚΟΥΛΑ. Ὅταν ἀπέθανεν ἡ μάννα μου ἐγὼ ἔμεινα μὲ τὴν ἀδελφή μου. Αὐτὴ μὲ ἔβαλε νὰ σπουδάσω τὴ μοδιστρική. Σ' ἕνα χρόνο ἀπέθανε ἡ ἀδελφή μου καὶ ἔμεινα μὲ τὸν πατέρα μου. Ὅλη τὴν ἡμέρα ἤμουνα εἰς τὸ μοδιστράδικο καὶ τὸ βράδυ ἐπήγαινα εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ πατέρα μου ποὺ ἦταν παληογυναῖκες. Τὸν ἀδελφό μου τὸν Ἀνδρέα ποὺ τὸν ἐσπούδαζε ἡ Δημητρίου εἶχα νὰ τὸν δῶ πέντε χρόνια.

»Ὅταν ὅμως ὁ Ἀνδρέας ἐσπούδασεν ὀδοντοτεχνίτης μὲ ἐπῆρε ἀπὸ τὸν πατέρα μου, μ' ἔβαλεν οἰκότροφο σ' ἕνα σπίτι καὶ πλήρωνε 1500 δραχμὰς τὸν μῆνα. Ὕστερα πῆγε στὰ Τρίκκαλα καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ στέλνῃ λεπτὰ καὶ γράμματα σὲ μένα, μὲ πῆρε δὲ ἀργότερα στὰ Τρίκκαλα καὶ μὲ κράτησε κοντά του δυὸ μῆνες. Ἐγύρισα ὅμως ἀπὸ κεῖ γιὰ νὰ ἐξακολουθήσω νὰ μάθω μοδίστρα.

»Ὁ Ἀνδρέας ἦλθε πάλι στὴν Ἀθήνα καὶ ὕστερα ἔφυγε γιὰ τὴν Χαλκίδα καὶ πάλι ξαναγύρισε. Ἐμέναμε οἰκότροφοι στῆς Παρασκευῆς ποὺ ἦταν ἐρωμένη τοῦ πατέρα μου. Ὁ Ἀνδρέας ἐρχότανε τακτικὰ καὶ μ' ἔπαιρνε περίπατο.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΩΦΕΡ ΤΣΑΓΚΑ

»Μιὰ μέρα, συνεχίζει, ἦλθεν ὁ Ἀνδρέας καὶ μὲ πῆρε γιὰ νὰ πᾶμε στὸν κινηματογράφο. Ἐπήγαμε στὸ Κολωνάκι καὶ συναντήσαμε τὸν Φώτη. Καθήσαμε στὸ καφενεῖο καὶ ἐπῆραν αὐτοὶ οὖζα κ' ἐγὼ γλυκό. Ἐφύγαμε καὶ φθάσαμε στὸν κινηματογράφο, ἀλλὰ καὶ οἱ δυό τους εἶχαν δῆ τὴν ταινία. Μοῦ εἶπαν τότε ἂν ἤθελα νὰ πᾶμε περίπατο μὲ τὸ αὐτοκίνητο. Ἐμπήκαμε στὸ αὐτοκίνητο τοῦ Τσάγκα καὶ φθάσαμε στὴ Βούλα. Ὁ Φώτης τοῦ εἶπε νὰ μᾶς πάῃ σὲ μιὰ μπύρα. Ὁ σωφὲρ ὅμως ἔκανε λάθος καὶ μᾶς πῆγε στὴν ἀμμουδιά. Δὲν ἤθελε νὰ προχωρήσῃ. Ὁ Φώτης ἤθελε νὰ ὁδηγήσῃ τὸ αὐτοκίνητο. Ὁ Τσάγκας δὲν ἤθελε καὶ ὁ Φώτης τοῦ πέταξε ἕνα πεντακοσάρικο.

—Δὲν εἶνε δικό μου τὸ αὐτοκίνητο, εἶπεν ὁ Τσάγκας, καὶ δὲν μπορῶ νὰ σ' ἀφήσω νὰ ὁδηγήσῃς.

Ὁ Φώτης τὸν ἔβρισε. Ὁ Τσάγκας τὸν ξανάβρισε. Βρισθήκανε αἰσχρότατα καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Τσάγκας ἔβγαλε πιστόλι. Ἔβγαλε κι' ὁ Φώτης. Ἄκουσα ἕνα κρότο, εἶδα μιὰ λάμψι καὶ λιποθύμησα.

«ΕΣΥ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΕΣ»

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀκούεται, διακόπτουσα, ἡ χήρα Τσάγκα, ἡ ὁποία ἐν μέσῳ τῶν λυγμῶν της κραυγάζει:

—Ἐσὺ τὸν ἐσκότωσες, κακούργα!

Ἡ Κούλα ἀπαντᾷ μὲ ἀναίδειαν:

—Μὲ συγχωρεῖς, κυρά μου. Δὲν ἔχω τέτοια καρδιά. Δὲν σκοτώνω ἐγώ...

—Ἐσὺ μοῦ τὸν σκότωσες, κακούργα, φόνισσα....

Ἐπεμβαίνει ὅμως ὁ κ. πρόεδρος.

—Σᾶς παρακαλῶ, λέγει εἰς τὴν χήραν Τσάγκα, νὰ συγκρατήσετε τὴν λύπην σας.

Καὶ ἡ Κούλα συνεχίζουσα τὴν ἀπολογίαν της ἀφηγεῖται πῶς ἐπέστρεψαν μὲ τὸ αὐτοκίνητο εἰς τὸ Χαρβάτι, ἀφοῦ ἄφησαν τὸ πτῶμα εἰς Βούλαν καὶ πῶς ἄφησαν εἰς τὸ Χαρβάτι τὸ αὐτοκίνητον καὶ ἐπέστρεψαν μὲ τὴν καντιλὰκ τοῦ Διπλάρη, τῆς ὁποίας ἐπέβαινον οἱ κ. κ. Ντόζης καὶ Δασκαλάκης. Ἐπίσης ἀφηγεῖται ὅτι μετὰ τὸ ἔγκλημα ὁ Φώτης τὴν συνεβούλευε νὰ κάψῃ τὸ καπέλλο καὶ τὸ φόρεμα ποὺ ἔφερε διὰ νὰ μὴ τὴν ἀναγνωρίσουν. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον δὲν τῆς ἐπέτρεπον νὰ ἐξέλθῃ τὰς πρώτας ἡμέρας καὶ τὴν ἀπειλοῦσαν ὅτι θὰ τὴν φονεύσουν ἂν ἀποκαλύψῃ τι.

Ο ΦΩΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῦ ἐπήγαινες μὲ τὸν Φώτη;

ΚΟΥΛΑ. Στὴν Ἀκρόπολι καὶ σὲ ἄλλα μέρη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἴχατε προχωρημένες σχέσεις;

Ἡ Κούλα διστάζει νὰ ἀπαντήσῃ καὶ ὕστερα λέγει ἕνα ναί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν ξέρεις ποῦ κάθεται;

ΚΟΥΛΑ. Ὄχι. Κάπου στὰ Σφαγεῖα καθότανε. Τὸν ρώτησα ἀλλὰ μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Σοῦ γράφει κανένα γραμματάκι;

ΚΟΥΛΑ. Πρῶτα ναί, τώρα ὄχι. Τοὔγραφα κι' ἐγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἄρα εἶνε ψέμματα ὅτι δὲν ξέρεις γράμματα.

ΚΟΥΛΑ. Ὄχι, δὲν ξέρω. Ἔβαζα τὶς φιλενάδες μου νὰ μοὔγράφουν. Ἂν θέλετε νὰ σᾶς τὶς φέρω νὰ μαρτυρήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἔχεις τὰ γράμματά του;

ΚΟΥΛΑ. Ὄχι, τὰ ἔσχισα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τί εἴδους ἄνθρωπος ἦταν ὁ Φώτης;

ΚΟΥΛΑ. Ψηλὸς μὲ κατσαρὰ μαλλιά. Ἄλλοτε ντυνότανε σὰν κύριος καὶ ἄλλοτε σὰν ἀλήτης. Ὁ Ἀνδρέας μοῦ ἔλεγεν ὅτι ἦταν γιατρός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πότε ἔπαψες νὰ ἔχῃς σχέσεις μὲ τὸν Φώτη;

ΚΟΥΛΑ. Μοῦ εἶπε νὰ τὸν ἀκολουθήσω γιὰ νὰ φύγωμε., δὲν ἐδέχθηκα καὶ μοῦ εἶπε νὰ διακόψωμε τὰς σχέσεις. Ὕστερα ἔφυγε καὶ δὲν ξέρω.

Ὕστερα, συνεχίζει, ὁ Ἀνδρέας ἔφυγε καὶ πῆγε στὴν Χαλκίδα νὰ ἐργασθῇ καὶ ἐγὼ ἐγύρισα στὸ μαγαζὶ τοῦ πατέρα μου ὅπου ἐγνώρισα τὴν Παρασκευὴ ποὺ ἦταν ἐρωμένη του. Στὸ μαγαζὶ τοῦ πατέρα μου γνώρισα τὸν Ντούνη καὶ τὴν Ἄννα τὴν φιλενάδα του. Ὁ Ἀνδρέας ἐγύρισε ἀπὸ τὴν Χαλκίδα καὶ ἐπιάσαμε ἕνα δωμάτιο μαζὶ μὲ τὴν Παρασκευὴ στοὺς Ἀμπελοκήπους καὶ ἀπέναντι ἀπὸ τὸ δωμάτιο ποὺ ἔμεναν ὁ Ντούνης καὶ ἡ Ἄννα ἡ φιλενάδα του.

ΠΩΣ ΕΠΡΟΔΩΣΕ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ

Ἐγὼ ἔχω ἕνα ἐλάττωμα, ὅ,τι κάνω τὴν ἡμέρα τὰ λέω στὸν ὕπνο μου. Καὶ μιὰ νύχτα μίλησα γιὰ τὸν φόνο τοῦ Τσάγκα. Τὴν ἄλλη μέρα ἡ Παρασκευὴ Μασουρίδου μὲ ρώτησε καὶ τῆς εἶπα ἄκρες μέσες. Μιὰ ἄλλη μέρα ἐνῷ ἐπήγαινε νὰ τινάξω τὸ τραπεζομάνδηλο ποὺ εἴχαμε ἐπιφάνει ἐνόμισα ὅτι κάποιος μ' ἐπιασε ἀπὸ πίσω. Δὲν ἦταν κανείς. Ἦταν ἀπὸ τὸν φόνο ποὺ λιποθύμησα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αἱ τύψεις τῆς συνειδήσεως. Αἱ ἐριννύες. Ἄλλοι καὶ ἄλλες ποὺ ἔκαναν ἐγκλήματα ἔχουν αὐτοκτονήσει.

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀκούονται πάλιν οἱ λυγμοὶ τῆς χήρας Τσάγκα).

Ἡ Κούλα συνεχίζει:

Ἡ Παρασκευὴ ἔφερεν ἕνα γιατρὸ ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι δὲν εἶχα τίποτε. Ἡ Παρασκευὴ ἤθελε νὰ φέρῃ παπᾶ νὰ μὲ διαβάσῃ ἀλλὰ δὲν ἤθελα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ Παρασκευὴ ἦταν ἐρωμένη τοῦ Ἀνδρέα;

ΚΟΥΛΑ. Ὄχι, μόνο τοῦ πατέρα μου. Ἡ Παρασκευὴ εἶπε μιὰ μέρα τοῦ Ἀνδρέα ὅτι τῆς εἶχα πῆ γιὰ τὸν φόνο τοῦ Τσάγκα. Καὶ ὁ Ἀνδρέας εἶπεν ὅτι θὰ μὲ σκοτώσῃ. Ὕστερα ἔμειναν μόνοι μὲ τὴν Παρασκευὴ γιατὶ ἐγὼ πῆγα σὲ δουλειά. Ὅταν ἐγύρισα ἄκουσα τὴν Παρασκευὴ νὰ λέῃ στὸν Ἀνδρέα, ὅτι ὁ Ντούνης εἶνε κολοσσὸς καὶ ὅτι εἶνε κατάλληλος νὰ τὸν πάρῃ στὴ δουλειά του.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αὐτὰ γιὰ τὴν Παρασκευὴ δὲν τὰ εἶπες στὴν ἀνάκρισι.

ΚΟΥΛΑ. Δὲν θυμᾶμαι.

Η ΑΠΟΤΥΧΟΥΣΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Νικηταρᾶ πῶς ἔγινε;

ΚΟΥΛΑ. Μιὰ μέσα εἶδα τὴν Παρασκευὴ νὰ κουβεντιάζῃ πάλι μὲ τὸν Ἀνδρέα ἰδιαιτέρως. Σὲ λίγο ἦρθε καὶ ὁ Ντούνης καὶ ἔλαβε μέρος στὴ συζήτησί τους. Ὁ Ντούνης τοὺς ζήτησε ἕνα παντελόνι γιατὶ τὸ δικό του δὲν ἦταν εὐπρόσωπο. Ἡ Παρασκευὴ ἔδωσε τὸ σίδερο στὸν Ντούνη ποὺ εἶχε τυλίξει σὲ ἐφημερίδα καὶ στὸν Ἀνδρέα τὸ βαλιτζάκι. Μοῦ εἶπαν ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Ντούνης ὅτι θὰ πηγαίναμε περίπατο καὶ στὸ δρόμο ὁ Ἀνδρέας μοὔλεγε νὰ ἐκτελέσω ὅ,τι θὰ μοῦ πῇ ὁ Ντούνης. Κατεβήκαμε ἀπὸ τοὺς Ἀμπελοκήπους στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν Βιβλιοθήκη μπήκαμε στὸ αὐτοκίνητο τοῦ Νικηταρᾶ.

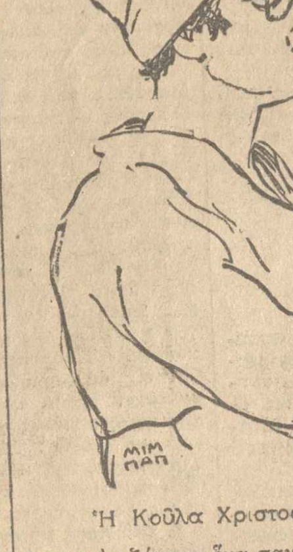

Ἡ Κούλα Χριστοφιλέα

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πῶς ἐμπῆκες μέσα στὸ αὐτοκίνητο, ἀφοῦ ἤξερες ὅτι τὴν ἄλλη φορὰ ποὺ μπήκατε σὲ αὐτοκίνητο σκοτώσατε τὸν Τσάγκα;

ΚΟΥΛΑ. Πρῶτον δὲν τὸν σκοτώσαμε ἐμεῖς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ ἐρωμένος σου ὅπως λές.

ΚΟΥΛΑ. Καὶ ὕστερα ὁ Ἀνδρέα; μὲ ἐφοβέριζε καὶ ἐγὼ δὲν μποροῦσα νὰ κάνω ἀλλοιῶς. Μέσα στὸ αὐτοκίνητο ὡδηγοῦσεν ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Νικηταρᾶς καθότανε δίπλα του καὶ ἐγὼ πίσω μὲ τὸν Ντούνη. Ὁ Ἀνδρέας εἶπε στὸν Νικηταρᾶ νὰ μᾶς πάῃ στὴν Ἁγία Παρασκευὴ καὶ ὕστερα τοῦ εἶπε νὰ προχώρησῃ στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα. Ἐκεῖ μᾶς εἶπε νὰ κατεβοῦμε νὰ πιοῦμε μιὰ μπύρα. Δὲν θέλησα.

Στὸ δρόμο ὁ Ντούνης μοῦ ἔβαλε στὸ χέρι τὸ πιστόλι καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν πιάνει φωτιά. Μοῦ εἶπεν ἀκόμη ὅτι αὐτὸς θὰ κτυποῦσε τὸν σωφὲρ στὸ κεφάλι μ' ἕνα σίδερο ὅταν τοῦ ἔκανε σύνθημα ὁ Ἀνδρέας καὶ ὅτι ἐγὼ τὸ πιστόλι θὰ τὸ εἶχα γιὰ φοβέρα μονάχα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποιὸ ἦταν τὸ σύνθημα;

ΚΟΥΛΑ. Θὰ ἔβγαζε τὸ μαντήλι του καὶ θὰ σκουπιζότανε.

Γίνεται πεντάλεπτος διακοπή.

Η ΣΚΗΝΗ

Μετὰ τὴν διακοπὴν ἡ Κούλα Χριστοφιλέα συνεχίζει τὴν ἀπολογίαν της.

ΚΟΥΛΑ. Εἴχαμε μείνει εἰς τὸ πιστόλι ποὺ μοῦ ἔδιδεν ὁ Ντούνης. Μοῦ εἶπε θὰ τὸ κρατῇς γιὰ φόβο. Ὁ ἀδελφός μου ἔβγαλε τὸ μαντήλι του, γιὰ σύνθημα, καὶ τότε ὁ Ντούνης ἐκτύπησε τὸν Νικηταρᾶ μὲ τὸ σίδερο. Συγχρόνως μ' ἐκούντησε καὶ μοῦ εἶπε: «τὸ περίστροφο!» Τότε ἐγὼ ὕψωσα τὸ περίστροφο κατὰ τοῦ Νικηταρᾶ. Ὁ Νικηταρᾶς ἐστράφη καὶ μὲ εἶδεν ὁ Νικηταρᾶς μοῦπιασε τὸ χέρι, ὁ δὲ Ντούνης τοῦ ἔδωσε ἄλλη μιὰ μὲ τὸ σίδερο. Ὁ ἀδελφός μου κάνοντας πῶς δὲν ξέρει τίποτε καὶ πῶς δὲν ἀντελήφθη, ρώτησε:

—Τί τρέχει; Τί τρέχει;

»Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Νικηταρᾶς τὤσκασε. Ἐμεῖς τότε προχωρήσαμε πρὸς τὸ δάσος ὅπου κοντὰ σ' ἕνα γκρεμό, ἐνῷ ὁ Ἀνδρέας κατέβαινε σ' ἕνα λάκκο κρατῶντας τὸ πιστόλι στὸ χέρι ἐπῆρε φωτιά. Σιγά-σιγὰ ἐφθάσαμε στὸ Χαλάνδρι καὶ ἔπειτα στὴν Ἁγία Παρασκευὴ καὶ κατὰ τὰ μεσάνυχτα γυρίσαμε στὸ σπίτι. Καμμία συζήτησις δὲν ἔγινε στὸ σπίτι, διότι ἦτο παρὼν ὁ τότε στὸ σπίτι, ὁ γέρω-Παναγιώτης ποὺ ὑπεστήριζε τὴν Παρασκευή. Τὴν ἑπομένη ἡ Παρασκευὴ μοῦ εἶπε:

—Πῶς ἔγιναν ἡ κάλτσες σου ἔτσι;

—Δὲν λὲς ποὺ ξέγδαρα τὰ πόδια μου...

Περαιτέρω λέγει πῶς τὴν ἔβαλαν καὶ ἔκλεψε τὰ διαμαντικὰ τῆς οἰκίας Στεφανάκου, ὅπου εἰργάζετο.

—Ὁ Ἀνδρέας, λέγει, ἐπῆγε καὶ μὲ ζήτησε στὸ σπίτι τῆς οἰκογενείας Στεφανάκου ὅπου ἔμαθε τὸ ἐπεισόδιον, ἐπειδὴ δὲ ἐφώναξαν ἕνα χωροφύλακα νὰ πιάσουν καὶ αὐτόν, ὁ ἀδελφός μου ἐπυροβόλησε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν ἐσκοπεύατε νὰ αἰχμαλωτίσετε ἕνα πλούσιον καὶ νὰ τοῦ πάρετε τὰ λεπτά;

ΚΟΥΛΑ. Δὲν ξέρω τί ἐσχεδίαζεν ὁ ἀδελφός μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μὰ δὲν σοῦ εἶπεν ὅτι ἤθελε νὰ σὲ ἔχῃ παντοῦ γιὰ νὰ παρουσιάζῃ μιὰ μυστηριώδη γυναῖκα ποὺ θὰ τὴν ἔλεγαν «γυναῖκα ποὺ σκοτώνει»;

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΩΤΗΣ

ΚΟΥΛΑ. Μάλιστα, αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια. Ὅσα λέγει ἡ Παρασκευὴ εἶνε ψεύματα, διότι μὲ ἐχθρεύεται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὸ σίδερο ποὺ ἐκτυπήθη ὁ Νικηταρᾶς ἦταν ὅμοιο μὲ ἐκεῖνο ποὺ εὑρέθη στὸ αὐτοκίνητο τοῦ Τσάγκα;

ΚΟΥΛΑ. Εἰς τὸν Τσάγκαν δὲν μετεχειρίσθησαν σίδερο.

ΠΡ. Σοῦ εἶπαν νὰ κτυπήσῃς σὺ πρῶτον τὸν Νικηταρᾶν μὲ τὸ σίδερο;

ΚΟΥΛΑ. Ναί, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθην.

ΠΡ. Ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸν Τσάγκαν. Ποιὸς τὸν ἐσκότωσε;

ΚΟΥΛΑ. Ὁ Φώτης.

ΠΡ. Τότε στὴν ἀνάκρισίν σου ἀρχικῶς γιατὶ εἶπες ὅτι τὸν ἐσκότωσε ὁ ἀδελφός σου;

ΚΟΥΛΑ Ὁ ἀδελφός μου εἶχε πιασθῆ, ἐνῷ ὁ Φώτης ὄχι. Ἐγὼ ἀγαποῦσα πολὺ τὸ Φώτη καὶ ἤθελα νὰ τὸν σώσω. Γι' αὐτὸ τότε εἶπα, ὅτι τὸν σκότωσεν ὁ ἀδελφός μου. Προτιμοῦσα νὰ πάῃ φυλακὴ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὄχι ὁ Φώτης.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ

ΧΑΛΚΙΑΣ (εἰσαγγελεύς). Ποῦ ἐκάθησο οἰκότροφος;

ΚΟΥΛΑ. Στὴν Πανωραία Παπανικολάου.

—Μὰ ὁ Ἀνδρέας δὲν ἔλεγε πουθενὰ τὰ τοῦ φόνου τοῦ Τσάγκα, γιατὶ ἐφοβεῖτο!

—Ξέρω κ' ἐγώ;

—Κάνε, Κούλα, μιὰ μετάνοια καὶ πές μας τὴν ἀλήθεια. Μήπως ὁ Φώτης αὐτὸς δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' εἶνε αὐτὸς ἐδῶ; Ὁ Ντούνης;

—Ὄχι, ὄχι.

—Καλά! Ποιὸς σοῦ ἔγραφε καὶ σοῦ ἐδιάβαζε τὰ γράμματα τοῦ Φώτη;

—Μιὰ φίλη μου.

—Ποιά;

—Ἡ Γαρυφαλλιὰ Ἀλεξανδρῆ.

—Γιατὶ ἔφυγες ἀπὸ οἰκότροφος τῆς Πανώρης;

—Γιατὶ ἔπαψε πιὰ νὰ μὲ προστατεύῃ ὁ ἀδελφός μου.

—Μετὰ ἔμεινες στὸ σπίτι τῆς Παρασκευῆς;

—Μάλιστα.

—Καὶ ἐντὸς τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ δωματίου ἐγκατεστάθη καὶ τὸ ζεῦγος Ντούνη;

—Ναί.

—Πότε καὶ ποῦ ἐγνωρίσθη ὁ Ἀνδρέας μὲ τὸν Ντούνην;

—Στὸ δωμάτιο τῆς Παρασκευῆς.

—Ὅταν πήρατε τὴ μικρὴ βαλίτσα γιὰ τὴν ὑπόθεσι Νικηταρᾶ δὲν ἤξευρες ὅτι ἡ βαλίτσα περιεῖχε μαχαίρια, ἕνα πιστόλι, προσωπίδες καὶ λοιπά;

—Ὄχι!

—Καὶ τὸ σίδερο δὲν τὸ εἶδες;

—Τὸ εἶδα!

—Τότε πῶς θὰ πηγαίνατε στὸν κινηματογράφο μὲ βαλίτσα καὶ σίδερο;

—Περίπατο θὰ πηγαίναμε.

—Καὶ τὸ σίδερο;

—Δὲν ἔδωκα καμμιὰ σημασία.

—Πηγαίνατε γιὰ ἑκατομμύρια;

—Δὲν ἔχω ἰδέα, ἴσως ὁ ἀδελφός μου!...

Περαιτέρω ὑπεβλήθησαν ἐρωτήσεις τινὲς παρὰ τῶν κ.κ. ἐνόρκων καὶ ἡ συνεδρίασις διεκόπη διὰ τὸ ἀπόγευμα.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ

Ὁ Ἀνδρ. Χριστοφιλέας ἀρχίζει τὴν ἀπολογίαν του. Εἶνε... ρωμαντικὸς καὶ ἔχει ὕφος μελλοδραματικόν.

— Σὰν σὲ ὄνειρο μοῦ φαίνεται πὼς βρίσκουμαι καὶ ὄχι σὲ πραγματικότητα. Τὸ ἐδώλιο δὲν ἦταν γιὰ μένα!! Ἤμουν ἄξιος καλυτέρας τύχης! Μὰ μοῦ ἦταν καὶ γραφτό!..

Κατακρίνει κατόπιν τοὺς συγγραφεῖς ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων ὅτι «σηκώνουν τὰ μυαλὰ τῶν παιδιῶν». Ὁ Κόναν Ντόϋλ, ὁ Σμίθ, ὁ Ἔντγκαρ Οὐάλλας ἔχουν γράψει ἔργα, ποὺ πρέπει νὰ ἀπαγορευθοῦν! Ἐπιτίθεται κατόπιν ἐναντίον τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὁποία συχνὰ περιπίπτει εἰς πλάνας. Ἀπόδειξις ἡ καταδίκη στὸ Παρίσι ἀθώου εἰς τὴν ὑπόθεσιν Μπονὲ καὶ Γκαρνιὲ μὲ τὸ περίφημο «γκρίζο αὐτοκίνητο». Κατεδικάσθη ὁ ἀθῶος Ντωντὲ εἰς 15ετῆ δεσμὰ καὶ μετὰ 15 χρόνια δραπετεύσας ἀπὸ τὰ κάτεργα ἔφθασε στὴ Γαλλία, ὅπου καὶ κατώρθωσε νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του. Ποῖος τοῦ ἐπλήρωσε τὴν 15ετῆ ἀτίμωσιν; Τὸ δικαστήριον ἢ ἡ Γαλλία;...

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Χριστοφιλέας ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῆς καταστροφῆς του εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δικαιοσύνην, καθάπτεται δὲ τῆς δικαστικῆς καὶ τῆς ἀστυνομικῆς ἀνακρίσεως καὶ ὑβρίζει δικαστὰς καὶ ἀστυνόμους λέγων ὅτι τὸν παρέσυραν εἰς παγίδα διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐκβιαστικῶν ἐπιστολῶν μὲ τὴν ὑπογραφὴν «Ροκαμβόλ», ἐνῷ δ' ἦτο ἐντελῶς ἀθῶος, τὸν ἐξηνάγκασαν νὰ ὑπογράψῃ... ἐκβιαστικὰς ἐπιστολὰς γραφείσας παρ' αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ! Οὕτω δὲ τὸν ἔρριψαν εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου ἐγνωρίσθη μὲ δολοφόνους, μὲ λωποδύτας καὶ μὲ παντὸς εἴδους κοινωνικὰ καθάρματα, παρ' ὧν καὶ διεφθάρη.

Ὁ Πρόεδρος ἐν ὀργῇ τὸν διακόπτει τονίζων ὅτι ὑβρίζει τὴν δικαιοσύνην, ψευδόμενος ἀσυστόλως καὶ συκοφαντῶν τὴν ἀνάκρισιν, ἐνῷ ὑπάρχει κατ' αὐτοῦ τὸ δεδικασμένον, καθ' ὅσον ἡ ἐνοχή του ἀπεδείχθη πλήρως διὰ τὰς ἐκβιαστικὰς ἐπιστολάς, δι' ὃ καὶ κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 4 1)2 ἐτῶν.

Μερικοὶ ἐκ τῶν συνηγόρων διαμαρτύρονται ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου, τονίζοντες ὅτι εἶνε ἐλεύθερος νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν καθ' ὃν τρόπον κρίνει σκοπιμώτερον καὶ καλύτερον. Ὁ πρόεδρος φρονῶν ὅτι θεωροῦσιν οἱ κ. κ. συνήγοροι εἰς ἣν στιγμὴν θίγεται βαρέως ἡ δικαιοσύνη θέτει ὑπὸ κατηγορίαν τὸν ἐκ τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ κατηγορουμένου δικηγόρον κ. Ν. Θεοδωρόπουλον, ὅστις ἀπολογούμενος τονίζει ὅτι δὲν υἱοθετεῖ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κατηγορουμένου περὶ δικαιοσύνης, τὴν ὁποίαν τιμᾷ καὶ σέβεται ἀπολύτως, καὶ ἡ ὁποία στέκει πολὺ ὑψηλὰ ἐν τῇ συνειδήσει του. Ἁπλῶς—εἶπε—ἐζήτησα νὰ παρασχεθῇ ἐλευθερία εἰς τὸν πελάτην μου.

Τὸ Δικαστήριον, ἀποσυρθὲν εἰς σύσκεψιν ἐτιμώρησε τὸν κ. Ν. Θεοδωρόπουλον δι' ἐπιπλήξεως καὶ τῷ ἐπέβαλε τὰ ἔξοδα καὶ τὰ τέλη τῆς ἀποφάσεως.

ΠΤΑΙΕΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ἀκολούθως ὁ Χριστοφιλέας συνεχίζων τὴν ἀπολογίαν του ἐξιστορεῖ, πὼς ἐνῷ ἦτο ἄριστος ὀδοντοτεχνίτης, ὅταν ἐρρίφθη εἰς τὴν φυλακὴν δὲν εἶχε χρήματα, ἠναγκάσθη δὲ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν προστάτιδά του γραῖαν Στέλλαν Δημητρίου, τὴν ὁποίαν ἀποκάλει «θεῖαν» νὰ πωλήσῃ τὸ ὀδοντοτεχνικὸν ἐργαστήριόν του ἀντὶ 5.500 δρ., τὰς ὁποίας τοῦ τὶς «ἔφαγεν» ἡ δικαιοσύνη, ἡ ὁποία καὶ δημιουργεῖ τοὺς ἐγκληματίας.

ΕΝΟΡΚ. Πῶς σοῦ ἔφαγε τὰ λεπτὰ ἡ δικαιοσύνη;

ΧΡΙΣΤ. Μοῦ τὰ πῆρε γιὰ ἐγγύησιν προκειμένου νὰ διακοπῇ ἡ προφυλάκισίς μου.

— Ὥστε, λοιπόν, ἡ δικαιοσύνη δὲν σοῦ ἔφαγε τὰ λεπτά.

— Μὰ αὐτὴ δὲν μ' ἔβαλε ἄδικα στὴ φυλακή;

Ἐξιστορεῖ κατόπιν πῶς εἰς τὸ καπηλεῖο τοῦ πατέρα του συνηντᾶτο μὲ λωποδύτας καὶ κακοποιοὺς ποὺ εἶχε γνωρίσει στὶς φυλακὲς τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ πῶς παρασυρθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἐπεδόθη εἰς κλοπάς.

Κατόπιν — λέγει— μετέβην εἰς τὰ Τρίκκαλα, ὅπου εἰργάσθην καὶ ἐβοηθοῦσα διὰ χρημάτων τὴν ἀδελφήν μου, τὴν ὁποίαν ἐπῆρα καὶ μαζί μου ἐπὶ δίμηνον. Κατόπιν τὴν ξανάστειλα στὰς Ἀθήνας. Ἐξιστόρησε εἶτα τὰ τῶν σχέσεών του μὲ τὸν Φώτην καὶ κατέληξε, τονίζων, ὅτι ὁ Φώτης Ἀναγνωστόπουλος ἐφόνευσε τὸν Τσάγκαν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διεκόπη ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 6ην ἀπογευματινήν.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Τὴν 6.30' μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις, συνεχίζει δὲ τὴν ἀπολογίαν του ὁ Ἀνδρέας Χριστοφιλέας, ὅστις εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Νικηταρᾶ τὸ ἐγκατέλειψαν, διότι εἶχεν ὑποστῆ βλάβην. Εἰς τὸ ἐγγὺς δάσος ἐδοκίμασε τὸ ὑποστὰν ἀφλογιστίαν πιστόλιόν του καὶ τοῦτο ἐξεπυρσοκρότησε. Ἀπαντᾷ ἐπίσης ὅτι ἐδιάβαζε «Ροκαμβὸλ» εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν.— Διὰ τὴν ἔριδα Φώτη Ἀναγνωστοπούλου— Τσάγκα, ἰσχυρίσθη, ὅτι δὲν ἐπρόλαβε νὰ μεσολαβήσῃ. Τὴν κατὰ Νικηταρᾶ ἐπίθεσιν ἐξετέλεσαν, εἶπε, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ μυθιστορήματος τοῦ «Φαντομᾶ».

— Τὸ πτῶμα τοῦ Τσάγκα ποῖος τὸ ἔσυρεν εἰς τὴν ἀκτήν;

— Ὁ Φώτης μόνος του.

— Δὲν συνεκινήθης καθόλου;

— Εἶμαι ἐκ φύσεως ψύχραιμος.

— Ποῦ εὕρηκες τὶς τρεῖς μάσκες;

— Μοῦ τὶς εἶχαν χαρίσει!...

—Τὴν μία ἐξ αὐτῶν δὲν τὴν ἔφτιαξεν ἡ Κούλα;

— Ὄχι ψέμματα.

ΚΑΤ' ΑΝΤΙΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ

Ἐξητάσθησαν εἶτα κατ' ἀντιπαράστασιν ὁ Ἀνδρέας μὲ τὴν Κούλαν διὰ τὴν σκηνὴν τοῦ φόνου. Ὁ Ἀνδρέας ὡμολόγησεν, ὅτι ὁ Τσάγκας ἐφονεύθη, ἐνῷ ἐξήρχετο τοῦ αὐτοκινήτου του. Συγχρόνως τὸν ἐκτύπησεν ὁ Φώτης καὶ μὲ τὸν λοστὸν τοῦ αὐτοκινήτου. Τὸν λοστὸν ἐπῆρε μαζί του ὁ Ἀνδρέας εἰς τὸ σπίτι του, ὁ ἴδιος δὲ λοστὸς ἐχρησιμοποιήθη καὶ κατὰ τὴν ἐναντίον τοῦ Νικηταρᾶ ἐπίθεσιν.

Περαιτέρω ὁ Ἀνδρέας ἀναφέρει, ὅτι πλὴν τῶν ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων, εἶχε διαβάσει καὶ Τολστόϊ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ξεύρεις πόσα μπακαλόπουλα ἔρχονται στὸν Πειραιᾶ καὶ ἐργάζονται τιμίως;

ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΕΑΣ. Θὰ καταστραφοῦν κι' αὐτὰ ὅταν μπλέξουν, ὅπως ἐγώ...

Ἐν συνεχείᾳ δηλοῖ, ὅτι τὸ ἔθελγαν οἱ ἥρωες τῶν λῃστρικῶν μυθιστορημάτων, πάντοτε ἡ καρδιά του ἐπιθυμοῦσε μιὰ περιπέτεια. Στὸ μαγαζὶ τοῦ πατέρα του, τὴν «Δροσιὰ» ἐσύχναζαν κλέφτες καὶ κακοποιοί, καθὼς καὶ γυναῖκες κοινές. Διὰ τὴν Κούλαν, λέγει, ὅτι εἶνε θῦμά του, μετὰ δὲ τὸν φόνον τοῦ Τσάγκα βεβαιώνει, ὅτι εἶχε γίνει πολὺ νευρικὸς αὐτός, ἡ δὲ ἀδελφή του κατελαμβάνετο ἀπὸ ὑστερισμούς. Ἡ ἀδελφή μου, λέγει, ἕνα ἐλάττωμα εἶχε μόνον. Ἦταν κλεπτομανής.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΝΤΟΥΝΗ

Ἀκολούθως ἀπελογήθη ὁ τρίτος ἐκ τῶν κατηγορουμένων, ὁ Ἀθαν. Ντούνης, ὅστις τονίζει ὅτι εἶνε ἐργατικὸς καὶ οὐδέποτε εἶχε δοσοληψίας μὲ τὴν ἀστυνομίαν καὶ μὲ τὰ δικαστήρια. Μὲ τὸν Ἀνδρέαν ἐγνωρίσθηκε ἀπὸ τὴν γειτνίασιν τῶν κατοικιῶν των. Ἀργότερα ἐγνώρισε τὸν πατέρα Χριστοφιλέα καὶ τὴν Παρασκευήν. Ἡ γνωριμία τῶν ταχέως μετετράπη εἰς φιλίαν οἰκογενειακήν. Αἱ γυναῖκες εἶχαν συνδεθῆ. Κάποτε δὲ ἡ Ἄννα (ἐρωμένη τοῦ Ντούνη) τοῦ εἶπε, κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Παρασκευῆς (ἐρωμένης τοῦ πατρὸς Χριστοφιλέα), ὅτι τὰ δυὸ παιδιὰ εἶχαν σκοτώσει ἕνα σωφέρ.

Λίγες μέρες ἀργότερα —συνεχίζει ὁ Ντούνης— μὲ παρεκάλεσε νὰ μποῦμε σὲ ἕνα ταξὶ καὶ νὰ πᾶμε κάπου. Δὲν ἐδέχθην. Τὰς ἑπομένας ἡμέρας ἤπιαμε συχνὰ μαζὶ κρασί. Μοιραίως τὸν ἠκολούθησα μίαν ἡμέραν εἰς περίπατον μαζὶ μὲ τὴν Κούλαν. Ὁ Ἀνδρέας κρατοῦσε μίαν τσάνταν καὶ ἕνα λοστὸν τυλιγμένον σ' ἐφημερίδα. Ἀνύποπτος, λέγει, ἐμπῆκα στ' αὐτοκίνητο τοῦ Νικηταρᾶ. Ἐκεῖ συνεννοήθημεν γιὰ τὴν ἐπίθεσιν, ἐγὼ δὲ δέν... εἶχα τὴν δύναμιν ν' ἀρνηθῶ. Στὸ «σινιάλο» τοῦ Ἀνδρέα μὲ τὸ μαντῆλι, ἐκτύπησα τὸν Νικηταρᾶν μὲ τὸν λοστόν.

—Ποιὸν θὰ ἠχμαλωτίζατε μὲ τὸ αὐτοκίνητον;

—Δὲν ξεύρω ἐπ' αὐτοῦ τίποτε.

Ἐπίσης ἀποκρούει ὅτι ἤθελαν νὰ λῃστεύσουν τὸν Νικηταρᾶν.

Περαιτέρω περιπίπτει εἰς ἀντίφασιν καὶ ὁμολογεῖ ὅτι ἐγνώριζε τὸν σκοπὸν τοῦ περιπάτου. Τὸν σωφὲρ —λέγει— δὲν θὰ τὸν σκοτώναμε, ἀλλὰ μ' ἕνα κτύπημα πρῶτα καὶ μ' ἕνα σπρώξιμο κατόπιν θὰ τὸν πετούσαμε ἔξω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ Παρασκευὴ καὶ ἡ Ἄννα τί γυναῖκες ἦσαν; Εἶχαν κατηγορηθῆ ποτέ;

—Μάλιστα, ἐπὶ προαγωγῇ εἰς πορνείαν.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν παθόντα Νικηταρᾶν:

—Ποίαν ἐντύπωσιν ἐσχηματίσες; Ὅτι ἤθελαν νὰ σοῦ πάρουν ἁπλῶς τὸ αὐτοκίνητον ἢ νὰ σὲ σκοτώσουν;

—Ἐὰν δὲν ἔγερνα ἐνστίκτως θὰ μ' ἄφηναν στὸν τόπο!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (πρὸς τὴν Κούλαν). Τί σοῦ εἶπε ὁ Ντούνης ὅταν σοῦ ἔδιδε τὸ πιστόλι;

ΚΟΥΛΑ. Μοῦ εἶπε: Πάρε τὸ πιστόλι τοῦ Τσάγκα καὶ κανόνισε καλὰ τὸν βλάμη.

Ὑποβάλλονται ἀκόμη μερικαὶ ἐρωτήσεις παρὰ τῶν ἐνόρκων καὶ ἡ συνεδρίασις λύεται τὴν 10ην νυκτερινὴν διὰ σήμερον τὴν πρωΐαν.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΟΘΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Τὴν 9.25' ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρία.

Ὁ μάρτυς κ. Γ. Σταμπολῆς, ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκθέτει πῶς τὸ ὑπουργεῖον παρέδιδεν εἰς τὴν ἑταιρείαν «Ἔλφα» ἐκ τῶν ἀποθηκῶν του κινίνην πρὸς δισκιοποίησιν. Εἰς τὴν ἑταιρείαν ταύτην ἐπεβλήθησαν διάφορα πρόστιμα λόγῳ ἠλαττωμένης περιεκτικότητος τῆς κινίνης. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀναλύσεις, ὁ μάρτυς τονίζει ὅτι, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου, αἱ μὲν ἀναλύσεις τοῦ Γενικοῦ Χημείου παρουσίαζαν δείγματα τῆς ἑταιρείας «Ἔλφα» ὡς κανονικά, αἱ ἀναλύσεις ὅμως, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ὁ καθηγητὴς κ. Ἰωακείμογλου, ἐκ δειγματοληψίας, τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς, παρουσιάζουν τὰ δείγματα ὡς ἠλαττωμένης περιεκτικότητος.

Εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ὁ μάρτυς λέγει ὅτι ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους εἰς τὴν «Ἔλφα» ἦτο ὁ κατηγορούμενος Ἰωαννίδης, ὅστις, ἐρωτηθεὶς ἐγγράφως ἐὰν τηρῶνται οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως, ἀπήντησε καταφατικῶς.

ΦΩΚΑΣ. Σεῖς πῶς τὸ χαρακτηρίζετε αὐτό; Νὰ λέγῃ ὅτι τηροῦνται οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως, ὅτι γίνεται δειγματοληψία, ὅτι ὑπάρχουν δύο κλειδιὰ διὰ τὴν ἀποθήκην τῆς κινίνης, ἐνῷ δὲν ἐγίνετο τίποτε;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὡς βαρυτάτην ἀμέλειαν τοῦ Ἰωαννίδη.

ΦΩΚΑΣ (μετ' ἐκπλήξεως). Βαρυτάτην ἀμέλειαν;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἴσως νὰ παρεπλανᾶτο ἀπὸ τοὺς ἐργολάβους.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κατηγορούμενος Φάρος λέγει ὅτι ἐπὶ μίαν διετίαν τὰ ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν, Ὑγιεινῆς, τὸ Γενικὸν Χημεῖον κλπ. παρηκολούθουν τὴν ἑταιρείαν καὶ εὕρισκον τὴν ἠλαττωμένην κινίνην ὡς φυσικήν. Ἐκ τῶν ὑστέρων ὅμως αἱ ἴδιαι ἀρχαὶ ὁμιλοῦν περὶ νοθείας. Καὶ προσθέτει ὁ κατηγορούμενος:

—Πῶς λοιπὸν τότε ἔλεγον ὅτι ὑπάρχει μὴ κανονικὴ περιεκτικότης τῆς κινίνης καὶ σήμερον ὁμιλοῦν περὶ νοθείας;

Ὁ μάρτυς κ. Μαυρούλιας καταθέτει ὅτι τὰ πωλούμενα εἰς τὴν ἀγορὰν δισκία κινίνης ἦσαν σπασμένα καὶ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Ὡς ἐκ τούτου κατήρτισε καὶ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τονίζων τὴν κακὴν κατάστασιν τῆς κινίνης, ὑποβαλὼν συνάμα προτάσεις ἰταλικοῦ ἐργοστασίου διὰ τὴν δισκιοποίησιν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέθεσε κατόπιν τούτου τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος εἰς ἐπιτροπήν, εἰς ἣν μετεῖχον οἱ κ. κ. Γαλόπουλος, Ράμμος, Παναγιωτόπουλος καὶ δύο ἄλλοι.

Ὁ Γαλόπουλος ὅμως —συνεχίζει— ἀπὸ σκοποῦ δὲν προσήρχετο εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ οὕτω ἐματαιώθη ἡ ἐξέτασις τῶν προτάσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Βρίσκετε κανένα λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον νὰ δικαιολογῆται ἡ μὴ προσέλευσις τοῦ Γαλοπούλου εἰς τὴν ἐπιτροπήν;

ΜΑΡΤΥΣ. Κανένα. Δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω γιατὶ δὲν προσήρχετο. Καὶ τώρα ἀκόμη δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐξηγήσω τὸ πρᾶγμα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ (πρὸς τὸν μάρτυρα). Ὁ Γαλόπουλος, δικαιολογῶν τὴν ἀπουσίαν του, εἶπεν ὅτι δὲν προσῆλθε νὰ μετάσχῃ τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν προτάσεων τοῦ ὁλλανδικοῦ ἐργοστασίου, διότι τὸ ὁλλανδικὸν συνδικᾶτον κινίνης —εἰς ὃ ἀνῆκε καὶ τὸ ἐργοστάσιον— ἐπρόκειτο νὰ διαλυθῇ καὶ ἑπομένως νὰ πέσῃ ἡ τιμὴ τῆς κινίνης γενικῶς. Τοιουτοτρόπως αἱ προτάσεις θὰ ἦσαν ἀσύμφοροι καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐξητάσθησαν. Τί λέγετε διὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον;

ΜΑΡΤΥΣ. Τὸ γεγονὸς τῆς ἐπικειμένης διαλύσεως τοῦ συνδικάτου εἶνε ἀκριβῶς κατὰ τοῦ Γαλοπούλου, διότι διὰ τῶν προτάσεων ἐξησφαλίζετο τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀπὸ τυχὸν ὕψωσιν τῆς τιμῆς τῆς κινίνης—δεδομένου ὅτι τὸ ἐργοστάσιον θὰ ἐξηκολούθει νὰ παρέχῃ αὐτὴν εἰς τὴν τιμὴν τῆς συμφωνίας. Ἀλλὰ καὶ κατὰ ἐνδεχομένης μειώσεως τῆς τιμῆς ἐξησφαλίζετο τὸ Κράτος, διότι τὸ ἐργοστάσιον προσεφέρετο νὰ προμηθεύῃ καὶ εἰς τὴν πλέον μικρὰν τιμήν, ἡ ὁποία θὰ ἐσημειοῦτο τυχὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Λύεται ἡ συνεδρία διὰ τὸ ἀπόγευμα.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Τὴν 4 ½ μ.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ μάρτυς Παναγιωτόπουλος, τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, λέγει ὅτι καὶ κατὰ τὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν εἰσήγετο κινίνη ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, παρετηρεῖτο συχνὰ ἔλλειμμα περιεκτικότητος. Τοῦτο ὑπῆρξεν ἀφορμὴ τῆς ἀναθέσεως τῆς δισκιοποιήσεως τῆς κινίνης εἰς ἑλληνικὰ ἐργοστάσια. Αἱ ἀναλύσεις τῆς νέας ἑλληνικῆς κινίνης δὲν ἀπέδειξαν κινίνην τελείαν, διότι ὑπῆρχε πάλιν ἔλλειμμα περιεκτικότητος.

Τέλος τὸ 1928 ἀνετέθη ἡ δισκιοποίησις τῆς κινίνης εἰς τὴν «Σάνιτας», ἡ ὁποία ἀνέλαβε μὲ τιμὴν 345 δραχμὰς κατὰ κιλόν, διωρίσθη δὲ γενικὸς ἐπόπτης ὁ κ. Παπαδημητρίου. Οὗτος ἀνέφερε κάποτε ὅτι εὗρεν ἔλλειμμα 10 κιλῶν κινίνης. Τὸ ὑπουργεῖον ὅμως δὲν ἐχρέωσε τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὴν «Σάνιτας». Ὁ Παπαδημητρίου μετετέθη ἀργότερα εἰς Σάμον προτάσει τοῦ Γενικοῦ Χημείου καὶ τὴν ἐποπτείαν ἀνέλαβεν ὁ Ἰωαννίδης εἰς τὸν ὁποῖον παρεδόθη ἡ ὑπηρεσία ἄνευ πρωτοκόλλου. Ὅταν ἀνεκαλύπτοντο αἱ ἀνωμαλίαι τῆς «Σάνιτας», ἐδίδετο ἐντολὴ εἰς τὸν κ. Παπαδημητρίου νὰ ἐπιβλέπῃ διὰ τὴν τήρησιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως.

ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ

ΦΩΚΑΣ. Μέχρι τοῦ 1927 εἴχατε λαμβάνειν ἀπὸ τὴν Ἑταιρείαν;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι.

ΦΩΚΑΣ. Ἐκεῖνο τὸ ἔλλειμμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου κυρίως στηρίζεται ἡ κατηγορία, τὸ ἔλλειμμα τῶν 700 κιλῶν τὸ ὁποῖον ὠφείλετο εἰς τὸ δημόσιον, ὠφείλετο πράγματι;

ΜΑΡΤΥΣ. Περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Ὅτι δὲν ὠφείλετο.

ΦΩΚΑΣ. Μὰ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας κ. Λέφας μᾶς ἔλεγεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἐχρεωστοῦσεν εἰς τὸ δημόσιον.

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι. Δὲν ἐχρεωστοῦσε. Ἄλλο τὸ διατί τὸ λέγει αὐτὸ ὁ κ. Λέφας. Τὸ 1927, συνεχίζει ὁ κ. Παναγιωτόπουλος, ἔληξεν ἡ σύμβασις μετὰ τῆς «Σάνιτας» καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἀνανεωθῇ χωρὶς νὰ ἀποταθῇ τὸ Κράτος εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μὰ ἦτο νόμιμον νὰ δοθῇ εἰς τὴν «Σάνιτας» ἡ δισκιοποίησις ἄνευ δημοπρασίας;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὅταν λήγῃ μία διετία πρέπει νὰ ἀνανεωθῇ ἡ σύμβασις ἔστω καὶ μὲ τὴν αὐτὴν Ἑταιρείαν. Ἄλλωστε δὲν ἔγινε καμμία παρατήρησις διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς δισκιοποιήσεως.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ

Συνεχίζων λέγει ὅτι τὸν Ἰούνιον τοῦ 1928 δὲν εἶχε παραδοθῆ ἡ κινίνη τοῦ Μαΐου πρὸς τὸ Κράτος πλὴν 500 κιλῶν. Ἐκάλεσα τὸν κ. Λέφαν, ὁ ὁποῖος μοῦ ἔστειλε τὸν Δεπάσταν. Οὗτος μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι τὸ ζήτημα θὰ κανονισθῇ. Ἐγὼ ἀπηύθυνα ἔγγραφον καὶ ζητοῦσα τὴν ἄμεσον παράδοσιν τῆς καθυστερουμένης κινίνης, ἔστειλα δὲ καὶ σχετικὸν ἔγγραφον πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Χημείου κ. Κυριακόπουλον, ὁ ὁποῖος μετὰ 11 ὁλοκλήρους ἡμέρας ἀπήντησεν ὅτι ἦτο ἀπησχολημένος.

ΦΩΚΑΣ. Δηλαδὴ ἀπὸ τὴν κατάθεσίν σας κ. Μάρτυς ἐξάγεται ὅτι ἐβάζατε μὲν πρόστιμα ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κινίνη ἐστέλλετο.

ΜΑΡΤΥΣ. Μᾶς ἐπίεζαν κυβερνητικοὶ παράγοντες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἶσθε ὀχυρωμένος;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι! Ἐφόσον ἔρχεται ὁ κ. Παπᾶς καὶ σᾶς λέγει ὅτι θὰ στείλετε κινίνην....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν τὴν ἐστέλνατε κατ' εὐθεῖαν;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι. Διὰ τῶν ἀποθηκῶν.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀναγινώσκει τὴν πρώτην κατάθεσιν τοῦ μάρτυρος ἡ ὁποία ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν κατάθεσίν του πρὸ τοῦ δικαστηρίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αὐτὰ τὰ λέτε τώρα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἢ τότε λέγατε ψευτιές ἢ τώρα...

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἐξετάζει τὸν μάρτυρα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταθέσεώς του ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, καὶ τὸν ἀποκαλύπτει καὶ πάλιν ἀντιφάσκοντα.

Μεθ' ὃ ἡ συνεδρίασις λύεται διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ σήμερον τὴν πρωΐαν.

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀπεφασίσθη ὁ καταρτισμὸς ἐπιτροπῆς ἐξ ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων, ἡ ὁποία θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῆς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας ἐπιχορηγήσεως ἔναντι τῶν παρ' αὐτοῦ εἰσπραττομένων δημοτικῶν φόρων. Ἐπίσης θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου καὶ ἄλλα τινά.

ΜΕΤΡΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καταρτίζεται σχέδιον νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐφεξῆς πᾶς ὅστις ἤθελεν ἱδρύσει βιοτεχνικὸν κατάστημα δέον νὰ ὑποβάλῃ προηγουμένως εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν ἐργασίας τοῦ ὑπουργείου σχέδιον τοῦ ἐν λόγῳ καταστήματος, τὸ ὁποῖον πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ πληροῖ τοὺς ὅρους ὑγιεινῆς, ἀσφαλείας καὶ ἀνέσεως τῶν μελλόντων νὰ ἀσχοληθοῦν εἰς τὴν ἐν λόγῳ βιοτεχνίαν.

Ἐπίσης τὰ ὑπάρχοντα ἤδη βιοτεχνικὰ καταστήματα θὰ ὑποχρεωθοῦν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ καταρτιζομένου νομοσχεδίου νὰ διαρρυθμίσουν ταῦτα κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐν αὐτοῖς ἐργαζομένων.

Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΩΝ ΦΟΡΩΝ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δεληγιάννης ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὰς ἐνεργείας τῶν ἐμπόρων ὅπως τὸ ὑπουργεῖον παράσχῃ εὐκολίας εἰς τὴν καταβολὴν ὀφειλομένων ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων φόρων ἀνεκοίνωσεν ὅτι οὐδεμίαν πρόκειται νὰ παράσχῃ τοιαύτην.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΗΡΧΙΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΕΥΡΩΠΗΝ

ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΡΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΕΝΤΕΡΣΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Γενεύης ὅτι τὴν 11ην π. μ. ἤρχισε τὰς ἐργασίας της ἡ ἐπιτροπὴ μελετῶν τῆς Πανευρώπης. Ἐνέκρινεν ὁμοθύμως τὴν ἔκθεσιν Μόττα περὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς Πανευρώπης καὶ τὸ σχέδιον δι' οὗ προσκαλεῖται ἡ ἐλευθέρα πόλις τοῦ Δάντσιγ νὰ συμμετάσχῃ τῶν οἰκονομικῶν ἐργασιῶν.

Ὁ κ. Χέντερσον, ἐξ ὀνόματος τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξέφρασε τὴν χαράν του διότι ἔβλεπε τὸν κ. Μπριὰν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς. «Μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἡ σκέψις —ἐτόνισε— τοῦ νὰ θελήσω νὰ ἀναμιχθῶ εἰς τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν μιᾶς μεγάλης χώρας. Ἀλλ' ὁ κ. Μπριὰν δὲν εἶνε μόνον Γάλλος πολιτικός· εἶνε καὶ μέγας διεθνὴς τοιοῦτος συμβολίζων δι' ἡμᾶς τὸ πνεῦμα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὰς ἰδέας του ὀφείλομεν τὰς φιλειρηνικὰς σχέσεις αἵτινες ἐγκαθιδρύθησαν μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν. Ἐπιθυμοῦμεν διακαῶς νὰ μὴν ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον διεδραμάτισε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ κ. Μπριάν. Περιβάλλεται διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης ὅλων μας καὶ μένει μεταξὺ ἡμῶν ὡς ὁ μέγας γηραιὸς ἀνὴρ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἂς μένῃ ὁδηγὸς καὶ σύμβουλός μας, οἱονδήποτε δὲ καὶ ἂν εἶνε τὸ μέλλον θ' ἀποτελῇ δι' ἡμᾶς ἀφορμὴν χαρᾶς ὅτι εἰργάσθημεν συμπράττοντες μετ' αὐτοῦ».

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ

Ὁ κ. Μπριὰν ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε λίαν συγκεκινημένος ἐκ τῶν λόγων τοῦ κ. Χέντερσον καὶ προσέθεσεν: «Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ Πανευρώπη ἀποτελοῦν ὀργανισμοὺς εἰρήνης οἵτινες δέον νὰ προταθοῦν πρὸ πάσης προσωπικῆς ἀπόψεως. Ἔπραξα ὑπὲρ αὐτῆς τὸ καθῆκόν μου μετὰ πάσης εἰλικρινείας ὅπως καὶ ὅλοι οἱ συνάδελφοί μου. Τὰ αἰσθήματά μου δὲν μετεβλήθησαν οὔτε πρόκειται νὰ μεταβληθοῦν, οἱαδήποτε ἐπεισόδια καὶ ἂν μεσολαβήσουν εἰς τὴν πολιτικήν μου σταδιοδρομίαν. Λογίζομαι εὐτυχὴς διότι ἠδυνήθην νὰ σᾶς συναντήσω. Συνεκινήθην πολὺ ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποίαν μοὶ ἐκδηλώνετε. Ἀλλ' εἴτε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, εἴτε μακρὰν αὐτοῦ, εἴτε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας ἥτις διακαῶς προσηλώθη εἰς τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης, εἴτε ὡς προπαγανδιστὴς περιοδεύων μὲ τὴν ἱεραποστολικὴν ράβδον, τὰ ἰδανικά μου θὰ εἶνε πάντοτε τὰ ἰδικά σας καὶ χάριν αὐτῶν θὰ ἐντείνω πάσας τὰς προσπαθείας μου.»

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Μπριὰν ἐκάλυψαν ζωηραὶ ἐπευφημίαι καὶ χειροκροτήματα.

Η ΑΥΣΤΡΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗ

ΓΕΝΕΥΗ, 15. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Πληροφοροῦμαι ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ὅτι ἡ Αὐστρία θ' ἀκολουθήσῃ μέχρι τινὸς μόνον τὴν Γερμανίαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως, μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ ψυχράνῃ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν.

Κατόπιν τούτου, ὑπάρχουν θετικαὶ πληροφορίαι ὅτι ἡ Γερμανία θὰ δεχθῇ ὅπως ἐξετασθῇ ἐνταῦθα τόσον τὸ ἰδικόν της σχέδιον, ὅσον καὶ τὰ σχέδια τοῦ κ. Μπένες καὶ τοῦ κ. Μπριὰν ἀπὸ κοινοῦ, δηλώνουσα ὅτι δὲν ἀποδίδει πολιτικὴν σημασίαν ἀλλ' ἁπλῶς οἰκονομικὴν εἰς αὐτό, εἶνε δὲ ἑτοίμη νὰ δεχθῇ πᾶσαν ἄλλην λύσιν ἐξ ἴσου ἢ περισσότερον συμφέρουσαν.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 15. (Πρακτ. Τρανζόσεαν). — Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ κ. Χέντερσον συνῆλθον οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας ὅπως συζητήσουν περὶ τῶν κυριωτέρων προβλημάτων τῆς παρούσης συνόδου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Βεβαιοῦται ὅτι τοὺς συνελθόντας ἀπησχόλησε κυρίως τὸ αὐστρογερμανικὸν σύμφωνον καὶ ἡ προπαρασκευὴ τῆς διασκέψεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἀφίκετο ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτρόπου τῶν Σοβιὲτ κ. Λιτβίνωφ ἡ ρωσσικὴ ἀντιπροσωπεία καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μητρόπολις» ὅπου ἔχουν καταλύσει καὶ αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Γερμανίας.

Οἱ πολιτικοὶ καὶ διπλωματικοὶ κύκλοι τῆς Γενεύης διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Μπριὰν καὶ τῶν ἐπαίνων τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸν ὁ κ. Χέντερσον.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 15. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν λήξασαν ὁριστικὴν διατύπωσιν τοῦ κειμένου τῆς διεθνοῦς συμβάσεως περὶ ἱδρύσεως Διεθνοῦς Τραπέζης Ἀγροτικῆς Πίστεως καὶ Ὑποθηκῶν, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι ἔχει πεποίθησιν ὅτι ὁ θεσμὸς αὐτὸς θ' ἀποβῇ εὐεργετικώτατος διὰ τὴν παραχώρησιν μακροπροθέσμων δανείων. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ὑπέδειξεν ἤδη φιλικῶς ὅτι ὁ θεσμὸς οὗτος πρέπει ἅμα τῇ ἱδρύσει του νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ θέματος τῆς παγιοποιήσεως καὶ τῆς εἰς πλείονας ἐτησίας δόσεις πληρωμῆς τῶν χρεῶν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὁποίων στενάζουν οἱ ἀγρόται, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Συμφώνως πρὸς τὰς ληφθείσας χθὲς ἀποφάσεις, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἑκάστης χώρας θὰ ἐκδώσῃ ὁμολογίας τὰς ὁποίας θὰ συγκεντρώνῃ καὶ θὰ τοποθετῇ ἡ Διεθνὴς Κεντρικὴ Ἀγροτικὴ Τράπεζα. Κατὰ τὰς συζητήσεις τὴν Ἑλλάδα ἀντεπροσώπευσεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, τὸν ὁποῖον ὑπέδειξεν ὁ κ. Μπριὰν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου, ἐπίσης δὲ οἱ κ. κ. Ραφαὴλ καὶ Τσουδερός. Αἱ ἑλληνικαὶ ὑποδείξεις ἠκούσθησαν μετὰ προσοχῆς καὶ πλεῖσται ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο δεκταί.

ΚΑΤΑΠΛΗΞΙΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ ΠΕΡΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐξ Ἀθηνῶν μεταδοθεῖσα ἐνταῦθα εἴδησις περὶ ἀξιώσεων τῶν Σοβιὲτ διὰ τὴν πληρωμήν, ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος, τοῦ παλαιοῦ δανείου τοῦ χορηγηθέντος εἰς αὐτήν, προκαλεῖ τὴν κατάπληξιν τῶν ἁρμοδίων γαλλικῶν κύκλων, οἱ ὁποῖοι τονίζουν ὅτι ἡ γαλλικὴ κοινὴ γνώμη ἔχει πικρὰν πεῖραν τῆς στάσεως τῆς Ρωσσίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν δανείων.

Αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἑλληνικαὶ ἀπόψεις κρίνονται ἐνταῦθα ὡς βάσιμοι καὶ λογικαί.

ΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΟΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἑλληνικὸς Τύπος κακίζει τὴν ἀπροκάλυπτον ἀνάμιξιν τοῦ βοηθοῦ νομάρχου Κων)πόλεως εἰς τῆς ἐκλογῆς παπαευθυμιακῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἑλληνικοῦ νοσοκομείου, προτείνων ὅπως γίνῃ κοινὸν διάβημα διαμαρτυοίας πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν Ἰσμὲτ πασᾶν. Ὁ ἑλληνικὸς Τύπος, βασιζόμενος κυρίως εἰς τὴν σύμβασιν περὶ μειονοτήτων, φρονεῖ ὅτι τὸ διάβημα δὲν θὰ μείνῃ ἄνευ ἀποτελέσματος.

ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΝ ΣΟΥΗΔΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 15. (Πρακτ. Τρανζόσεαν).—Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Στοκχόλμης ὅτι σοβαραὶ συγκρούσεις ἔγιναν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἀστυφυλάκων εἰς τὴν πόλιν Ἀντάλεν τῆς Σοηδίας, ὅπου τὰ πλεῖστα ἐργοστάσια ἔχει κηρυχθῆ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν. Ἐφονεύθησαν ἓξ καὶ ἐτραυματίσθησαν πολλοί. Ὁ στρατὸς ἐξακολουθεῖ νὰ φρουρῇ τὴν πόλιν Ἀντάλεν. Εὐθὺς ὡς ἐγνώσθησαν τὰ αἱματηρὰ γεγονότα καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας, ἐσημειώθησαν καὶ ἐκεῖ ἀπεργίαι καὶ συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Οὕτω εἰς τὴν γειτονικὴν πόλιν Χόντινκ ἐκηρύχθη γενικὴ ἀπεργία. Ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη ν' ἀποστείλῃ καὶ ἄλλα στρατεύματα εἰς τὸν τόπον τῶν ταραχῶν ὡς καὶ τὸ πολεμικὸν «Χέρ-

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΝ

Εἰς τὸ κομβολόγιον τῶν τόσων μεγάλων καταχρήσεων αἱ ὁποῖαι ἔχουν γίνει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προστίθεται καὶ μία νέα τοιαύτη εἰς βάρος τοῦ Βρεφοκομείου Ἀθηνῶν. Πρόκειται περὶ ὑπεξαιρέσεως χρηματικοῦ ποσοῦ 1.300.000 δρχ. ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ ἱδρύματος τούτου Ἀνδρέα Μενάνδρου. Ἡ κατάχρησις ἀπεκαλύφθη ὡς ἑξῆς:

Πρὸ 15θημέρου ἠσθένησε σοβαρώτατα ἀπὸ καρκίνον ὁ ἀνωτέρω διαχειριστὴς τοῦ Βρεφοκομείου Α. Μενάνδρος καὶ κατέστη ἀνίκανος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν. Τὸ Ἀδελφᾶτον τοῦ Βρεφοκομείου ἐτοποθέτησεν ὡς ἀντικαταστάτην τοῦ Μενάνδρου προσωρινῶς τὸν ὀφθαλμολόγον ἰατρὸν κ. Μ. Γεωργαρίου, δημοτικὸν σύμβουλον. Ὁ νέος διαχειριστὴς κατὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ὑπηρεσίας παρετήρησεν ἀνωμαλίας εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ προκατόχου του καὶ ἀνέφερε τοῦτο εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Κατόπιν τούτου ὡρίσθησαν ἐλεγκταὶ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἡμέρας ἠσχολήθησαν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀσθενοῦντος ὑπαλλήλου. Ἀποτέλεσμα τοῦ ἐλέγχου ἦτο νὰ βεβαιωθῇ ἔλλειμμα 1.300.000 δραχμῶν τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἔχει ὑπεξαιρέσει κατὰ καιροὺς ὁ Μενάνδρος ἐκ τοῦ ταμείου τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Βρεφοκομείου.

ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΜΗΝΥΣΕΩΣ

Ὁ δήμαρχος κ. Μερκούρης λαβὼν γνῶσιν τῆς καταχρήσεως ἐκάλεσε τοὺς ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων κ.κ. Ι. Βλαβιανόν, Σ. Χατζημιχάλην, Λ. Κωστόπουλον καὶ Κ. Βάλβην οἱ ὁποῖοι, ὡς δικηγόροι, εἶνε καὶ νομικοὶ σύμβουλοι τοῦ Δήμου καὶ ἀνέθεσεν εἰς αὐτοὺς τὰς ἐνεργείας διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ καταχραστοῦ ταμίου. Οἱ νομικοὶ σύμβουλοι ἀφοῦ ἐπείσθησαν καὶ δι' αὐτοπροσώπου ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τοῦ Βρεφοκομείου ὅτι ἔχει σημειωθῆ πράγματι ἡ κατάχρησις αὐτὴ συνέταξαν μήνυσιν τὴν ὁποίαν ἐπέδωσαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κατάστασις τοῦ καταχραστοῦ διαχειριστοῦ ἔχει χειροτερεύσει καὶ ἀναμένεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὁ θάνατός του. Ὁ καταχραστὴς εἶνε ἡλικίας 62 ἐτῶν.

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Τὴν 5ην μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ ἐρωτᾷ ἂν εἶναι ἀκριβὴς ἡ φήμη ὅτι εἰς τὸ Δημοτικὸν Βρεφοκομεῖον ἔγινε μεγάλη κατάχρησις.

Ὁ κ. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ὑπ. Ἐσωτ.) λέγει ὅτι περιῆλθε τοῦτο εἰς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου, διετάχθη δὲ ὁ νομάρχης νὰ ἐνεργήσῃ ἔλεγχον.

Ὁ κ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του σχετικὴν μὲ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν ὑπὸ τῶν θυμάτων πολέμου αἰτήσεων, ἐπιτίθεται δριμύτατα κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας, τὸν ὁποῖον κατηγορεῖ ὅτι ἐπιδεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τοὺς νόμους καὶ παρὰ πάντα ἠθικὸν νόμον στερεῖ ἕνα κόσμον ὁλόκληρον τῶν δικαιωμάτων του.

Ὁ κ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ ἀπαντᾷ ἀνασκευάζων.

Ἡ συνεδρίασις ἔπειτα λύεται διὰ τὴν Δευτέραν.

Ἡ Γερουσία κατὰ τὴν χθεσινήν της συνεδρίασιν ἠσχολήθη μὲ ἐπερωτήσεις καὶ νομοσχέδια.

ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐργατικὸν Κέντρον συνέβησαν ταραχώδεις σκηναὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γενικῆς συνελεύσεως, λόγῳ διαφωνιῶν. Ἐγένετο συμπλοκὴ καθ' ἣν ἐτραυματίσθησαν ἀρκετοὶ ἀμφοτέρωθεν διὰ ράβδων καὶ καρεκλῶν. Ἡ ἀστυνομία ἐπενέβη καὶ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν.

Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΒΟΛΟΝ

ΑΠΟΣΚΙΡΤΗΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Κατὰ χθεσινὰς ἀνακοινώσεις, τὰ ἀναγραφέντα χθὲς καθ' ἃ τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας εἰς Βόλον σχετίζονται μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς ἀνεκοινώθη ὅτι τὸ ταξείδιον τοῦτο εἶνε ἁπλῆ ἐκδρομὴ γινομένη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ὑφαντουργείων ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς 25ετηρίδος των. Κατ' ἰδιαιτέρας μας ὅμως πληροφορίας, ἀφορμὴ τοῦ ταξειδίου εἶνε ἡ ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐκδηλωθεῖσα ἀπὸ καιροῦ τάσις ἀποσκιρτήσεως τοῦ κ. Κ. Σπυρίδου καὶ ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ κ. Κασσαβέτη ὡς ἀρχηγοῦ τῶν τῷ νομῷ Λαρίσης Φιλελευθέρων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ ἐνισχύσεως τῆς βιομηχανίας ταῦτα ἀποτελοῦν πληροφορίας σκοπὸν ἐχούσας τὴν συγκάλυψιν τῆς ἀληθείας. Ὡς γνωστόν, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας ἔχει συσταθῆ πρὸ πολλοῦ χρόνου εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἥτις, συνελθοῦσα εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, κατήρτισεν ὑποεπιτροπὰς εἰς τὰς ὁποίας ἀνετέθη ἡ μελέτη τῶν διαφόρων κλάδων τῆς βιομηχανίας. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται, περατώσασαι τὸ ἔργον των, κατήρτισαν τὰ πορίσματά των, τὰ ὁποῖα συγκεντρούμενα εἰς γενικὴν ἔκθεσιν θὰ ὑποβληθοῦν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ κατόπιν συνερχομένη εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν θὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῶν ὑποεπιτροπῶν καὶ θὰ προτείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέτρα, ἅτινα ἐπιβάλλεται πράγματι νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῆς βιομηχανίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ὑποδείξῃ ἐπίσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς βιωσίμους βιομηχανίας, εἰς τὰς ὁποίας καὶ μόνον θὰ παρασχεθῇ ἡ κρατικὴ ἐνίσχυσις, ἐνῷ διὰ τὰς λοιπὰς θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς συγχωνεύσεως.

Η "ΣΑΝΙΤΑΣ„ ΟΦΕΙΛΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ 1 1)2 ΕΚΑΤ. ΔΡΑΧΜΩΝ

Ἐξηκριβώθη χθὲς ὅτι μεταξὺ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ δασμῶν συγκαταλέγεται καὶ ἡ φαρμακευτικὴ ἑταιρεία «Σάνιτας». Τὸ χρέος τῆς ἑταιρείας πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφείλεται ἀπὸ λαθραίαν ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων, ὡς χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ Τελωνείου, ἐκ τῶν ἀποθηκῶν ἀποταμιεύσεως, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν κατεβλήθησαν οἱ δασμοί. Τὸ ποσὸν τοῦ χρέους τούτου ἀνήρχετο εἰς 1.935.296 δραχμάς, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ «Σάνιτας» ἐξηκολούθει νὰ παρέχῃ εἰς τὸ Δημόσιον δισκιοποιημένην κινίνην καὶ νὰ εἰσπράττῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς χωρὶς νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν της.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντιληφθὲν τὰς ἐνεργείας ταύτας τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρείας καὶ πληροφορηθὲν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἐξέδωκεν ἔνταλμα ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς ἐκ 400.000 δραχμῶν, προέβη ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχεσίν του, καὶ οὕτω ἐμείωσε τὴν ὀφειλὴν τῆς ἑταιρείας πρὸς τὸ Δημόσιον εἰς τὸ ποσὸν τοῦ 1.535.296 δραχμῶν.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ «Σάνιτας» πρὶν ἢ παύσῃ τὰς ἐργασίας της καὶ πρὶν ἢ διαπιστωθῇ τὸ χρέος της πρὸς τὸ Δημόσιον, προῆλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν πώλησιν ἑνὸς ἀκινήτου, ἐκτιμηθέντος ἀντὶ 1.600.000 δραχ., τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται σήμερον ὡς ἀποθήκη τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἡ «Σάνιτας» συνεχωνεύθη μὲ τὴν ἑταιρείαν «Παστὲρ» καὶ μεταξὺ τῶν πρώτων της ἐνεργειῶν ἦτο νὰ τῆς μεταβιβάσῃ καὶ τὸ ἀκίνητον ἐκ φόβου κατασχέσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ ὑπόλοιπον χρέος.

Ἤδη τὸ Δημόσιον κατέχει καὶ χρησιμοποιεῖ τὴν ἀποθήκην ταύτην, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ δι' ὑποθήκης διὰ τὴν ὀφειλὴν τῆς «Σάνιτας» τῶν ὑπολοίπων 1.535.296 δραχμῶν.

Ἡ ὑπόθεσις ἐκκρεμεῖ εἰσέτι, πρόκειται δὲ νὰ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐντὸς τῶν ἡμερῶν μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τοῦ Τελωνείου.

Η ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἡ Γαλλικὴ Πρεσβεία διεβίβασε χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸ καταρτισθὲν ἐν Παρισίοις ὁριστικὸν κείμενον τῆς Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως. Τὸ κείμενον θὰ τεθῇ σήμερον ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμβάσεως θὰ γίνῃ μετὰ τὴν ἐκ Βόλου ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΙΑ

ΠΑΤΡΑΙ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀγγέλλεται ἐκ Γυθείου ὅτι ὁ Κωνστ. Ἀλεξάκης ἐφόνευσεν ἐκεῖ τὴν ἀδελφήν του Δήμητραν, πλήξας αὐτὴν πεντάκις διὰ μαχαίρας ἕνεκεν λόγων τιμῆς. Ὁ δολοφόνος διέφυγε τὴν σύλληψιν.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

Ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κατατίθεται εἰς τὴν Βουλὴν τὸ καταρτισθὲν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ συνεταιρισμῶν. Αἱ ἐπιφερόμεναι τροποποιήσεις εἶνε αἱ ἑξῆς:

Τὰ κατὰ τῶν συνεταιρισμῶν ἀδικήματα τῶν ἄρθρων 82 καὶ 83 ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς μηνύσεως.

Προμήθειαι ἐπιτρέπονται εἰς συνεταιρισμοὺς παντὸς σκοποῦ ἐφ' ὅσον προβλέπονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, κατόπιν δηλώσεων τῶν συνεταίρων, καὶ μόνον μέχρι τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ. Προμήθειαι ἀνώτεραι τῶν δηλωθεισῶν ἀναγκῶν ἀπαγορεύονται.

Τὸ καταστατικὸν γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ δέον νὰ συναφθῇ μεταξὺ 25 τοὐλάχιστον προσώπων ὅταν εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον ἢ κοινότητα ὑπάρχῃ ἤδη ἐγκεκριμένος εἷς ἢ καὶ πλείονες συνεταιρισμοὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΩΝ

Οἱ συνέταιροι γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ δέον νὰ κατοικοῦν μονίμως εἰς τὴν ἕδραν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἔχουν ἀκίνητον ἀγροτικὴν ἰδιοκτησίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Συγχώνευσις συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ δύναται νὰ ἐπέλθῃ δι' ἀποφάσεως τῶν γενικῶν των συνελεύσεων, λαμβανομένων δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν ἑκάστης ὀργανώσεως.

Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῶν συνεταιρισμῶν δὲν δύναται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἀλλὰ κατατίθεται αὐτούσιον ἢ εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν διὰ τοὺς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς ἢ εἰς ἄλλην ἀνεγνωρισμένην Τράπεζαν διὰ τοὺς ἀστικοὺς καὶ οἱ τόκοι αὐτοῦ προστίθενται εἰς τὸ κεφάλαιον πρὸς αὔξησιν αὐτοῦ.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ

Δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγοῦν μέλη τῆς διοικήσεως συνεταιρισμῶν οἱ καταδικασθέντες α) δυνάμει τῶν ἄρθρων 82—84 τοῦ νόμου περὶ συνεταιρισμῶν, β) διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα, γ) διὰ διαχειριστικὰς γενικῶς ἀνωμαλίας εἰς βάρος συνεταιρισμῶν ὡς καὶ οἱ μηνυθέντες δι' οἱανδήποτε τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων, ἀλλ' ἀπαλλαγέντες δι' ἀποσβέσιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς λόγῳ ἐμπράκτου μετανοίας, εἴτε ἐκ παραγραφῆς, τῆς ἐκλογῆς των θεωρουμένης αὐτοδικαίως ἀκύρου.

Οἱ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου μετέχοντες σήμερον τῆς διοικήσεως ἀπομακρύνονται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου δι' ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῇ ὡς διευθυντὴς ἢ διοικητικὸς ἢ οἰκονομικὸς προϊστάμενος ὑπηρεσίας Ἑνώσεως, εἴτε ἔμμισθος εἴτε ἄμισθος, ἂν δὲν ἔχῃ ἀπολυτήριον συνεταιριστικῆς σχολῆς ἢ μέσης γεωργικῆς ἢ ἐμπορικῆς σχολῆς τοὐλάχιστον ἢ δίπλωμα Πανεπιστημίου. Ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τοιούτων παραμένουν ἐν ὑπηρεσίᾳ οἱ ἔχοντες πενταετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς τὴν θέσιν ἣν κατέχουν σήμερον.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ

Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ λαμβάνουν ὑπὸ οἱονδήποτε τύπον καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον μισθὸν ἢ ἀποζημίωσιν.

Τοιαύτη ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ πλέον τῶν 10 μεταλικῶν δραχμῶν δι' ἑκάστην ἡμέραν. Πᾶσα παράβασις τοῦ παρόντος βαρύνει ποινικῶς καὶ ἀστικῶς τοῦ Συν)σμοῦ. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους Συν)σμῶν εἰς τὰς ἑνώσεις καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Διοικητικῶν καὶ Ἐποπτικῶν συμβουλίων δικαιοῦνται νὰ λαμβάνουν μέρος τὰ ἐνασκοῦντα τὴν ἐποπτείαν ὄργανα μετὰ γνώμης ἄνευ ψήφου. Εἰς ἑκάστην γενικὴν συνέλευσιν δέον ν' ἀνακοινοῦται ἐγγράφως πᾶσα χορήγησις δι' ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν δι' οἱονδήποτε λόγον γενομένη εἰς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ εἰς ἀντιπροσώπους, ὡς καὶ τὰ τρέχοντα ἔξοδα τῆς Διοικήσεως ἀπὸ τῆς προηγουμένης γενικῆς συνελεύσεως καὶ ἑξῆς: Ἀπαγορεύεται εἰς Συνεταιρισμοὺς καὶ Ἑνώσεις αὐτῶν νὰ ἐπιβαρύνωσι τὰ πρὸς συνεταιρισμοὺς χορηγούμενα δάνεια πλέον τοῦ 1 % τοῦ παρ' αὐτῶν καταβαλλομένου τόκου. Ἀπαγορεύεται εἰς μέλη Διοικητικοῦ ἢ Ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ Ἀντιπροσώπους νὰ δανείζωνται κεφάλαια τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΤΩΝ 30.000.000

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐγένετο ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἡ 76η κλήρωσις τοῦ λαχειοφόρου δανείου αὐτῆς τῶν 30 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωτίδος οἱ κάτωθι 16 ἀριθμοὶ κερδίζοντες τὰ ἔναντι σημειούμενα ποσά:

246.415	Δρ. 50.000
240.154	» 3.000
237.025	» 3.000
55.734	» 3.000
49.768	» 3.000
155.589	» 1.000
218.194	» 1.000
64.841	» 1.000
62.824	» 1.000
79.739	» 1.000
42.171	» 1.000
129.187	» 1.000
248.557	» 1.000
21.838	» 1.000
159.418	» 1.000
179.627	» 1.000

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Τὸ Συνέδριον τῶν Δήμων, συνεχίζον τὰς ἐργασίας του, ἠσχολήθη χθὲς ἐπὶ γενικωτέρων ζητημάτων, ἐφ' ὧν ὡμίλησε καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 15 ΜΑΪΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου...	374.25	375.—
Παρισίων...	3.01	3.02
Ν. Ὑόρκης..	76.94	77.14
Ἑλβετίας...	14.82	14.86
Ἰταλίας....	4.03	4.05
Ὀλλανδίας..	30.87	30.97
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.37	18.40
Βιέννης....	10.84	10.88
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	1.137	1.140

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας Κλείσιμον 14)5

5 % 1910	81.50	5 % 1881	76.—
5 % 1914	79.50	5 % 1884	76.—
7 % 1924	100.50	4 % 1887	63.—
6 % 192	91.75	4 % 1889	59.—
Κτηματικ.	102.—	5 % 1890	76.—
Παραγωγ.	86.75	4 % 1902	62.50
Ἀνταλλάξ.	96.50	5 % 1907	92.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. Κλείσ. 15)5

5 % 1914		Λαυρίου..	
Τρ. Ἀθηνῶν		Ἠλεκτρικ.	
Τρ. Ἀνατολ.	218	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων.....	194	Σιδ. Θεσσ.	352

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλεισ. 15)5 γρόσ.

Τρ. Ἀθην.	30.—	Ἀνταλλάξ.	254.—
Τρ. Ἀνατ.	47.50		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 15)5	14)5
Ἑλλάδος....	6920	6890	6890	6890
Ἐθνικῆς....	78000	77400	77600	76500
Ἀθηνῶν....	443	444	444	446
Ἀνατολῆς ..	695	682	682	697
Ἐμπορικῆς..	735	735	735	735
Βιομηχανίας	140	140	140	140
Ἐθν. Ἀτμ...	198	198	198	196
Οἰνοπνευμ..	330	328	328	323
Οἴνων......	608	605	605	600
Ἠλεκτρ. Σιδ.	628	626	626	626
Ἠσαΐα.....	5.—	5.—	5.—	5.—
Πυριτιδοπ..	2085	2070	2075	2080
Λιπασμάτων	775	775	775	770
Ἔργον......	270	270	270	270
Προμηθεὺς..	715	707	715	707
Σ.Π.Α.Π....	480	469	480	472
Ἐριουργίας.	230	224	226	224
Πειραϊκῶν..	97	69	88	62
Χρώματα...	465	465	465	465
Διαμαντοπ..	136	136	136	137
Καπνοῦ....	223	219	223	219
Τέκτων....	115	115	115	115
Ἠλεκτρικῆς	320	320	320	316
Ἀνταλλάξ..	980—	978—	97950	977—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδίνον, 15 Μαΐου. — Παρισίων 123.15. Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92.75, Ἱσπανίας 46.20, Ἄμστερνταμ 12.11, Στοκχόλμης 18.14, Βρυξελλῶν 34.87, Βουκουρεστίου 817, Βερολίνου 20.398, Βιέννης 34.51, Πράγας 164, Βελιγραδίου 276.60, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Φὶξ 460. Φῶς 45 Κάδμος 90. ΠΑΚ 100 ΕΛΚΑ 45 Ἱπποδρόμου 310 Χαρτ. Αἰγίου 240. Ἑλλην. Ξενοδοχείων 660. ΕΤΜΑ 210 Τιτὰν 505, Ἀβεζὰπ 25, Ψυχικοῦ 33.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ. — Ἀνταλλάξιμα 8 %. Προθεσμία 978—980 καὶ 979.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 %. Προθεσμία 853.50—856 καὶ 855.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. Προθεσμία 427 καὶ 427.50 (κλείσιμον).

ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ. Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑξῆς Δανείων διαπραγματεύονται ἀπὸ χθὲς ἄνευ τοκομεριδίου:

Ἑταιρ. Ἠλ. Σιδ. «ΣΑΠ» (Προεκτάσεως) 1892.— ὑπ' ἀριθμ. 78 πρὸς δραχμὰς 5.50.

Ἑταιρ. Ἠλ. Σιδ. «ΣΑΠ» (Προεκτάσεως 1895.— ὑπ' ἀριθμ. 72 πρὸς δραχμὰς 5.

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. Αἱ μετοχαὶ τῶν ἑξῆς Ἑταιρειῶν διαπραγματεύονται ἀπὸ χθὲς ἄνευ μερισματαποδείξεως:

Κεντρικὴ Τράπεζα.— ὑπ' ἀριθ. 21 πρὸς δραχμὰς 7.92 καθαρὸν μέρισμα χρήσεως 1930.

Ἐξαγωγῆς Ἑλλην. Καπνῶν.— ὑπ' ἀριθμ. 5 πρὸς δραχμὰς 200, καθαρὸν μέρισμα χρήσεως 1930.

Παρασκευὴ 15 Μαΐου 1931 ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ. μεσημβρ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5710	5 % 1898	74.—
5 % 1884	5710	5 % 1900	82.25
4 % 1887	4730	1 % 1906	50.—
4 % 1889	4435	6 % 1917	87.—
5 % 1890	5720	6 % 1918	90.—
5 % 1893	5350	8 % Α.Β. 1910	95.50
2½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ. 1925	93.50
4 % 1902	4625	8 % Ζ.Ι. 1929	93.—
5 % 1907	1380	5 % 1920 π.	207.—
4 % 1910	4510	5 % 1920 μ.	207.—
5 % 1914	5960	6½ % 1922	98.75
7 % 1924	7580	6 % 1926	91.75
7 % 1924	38500	8 % 1926	99.50
8 % 1925	80900	8 % 1927	485.—
6 % 1928	6860	Ἀνταλλ. 8 %	979.50
6 % 1928	35500	Ἀνταλλ. 6 %	855.50
		Βουλγαρ. 6 %	427.50
		Πολεμοπ. 6 %	78.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	76.—	7.— % 1925	292.50
2.50 % 1912	79.—	7.— % 1926	294.—
2.— % 1925	6700	....	......

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητ.	
Ἑλλάδος....	6890	Οἰνοποιΐας..	328
Ἐθνικῆς....	77600	Οἴνων......	605
Κτηματικῆς.	3965	Καμπᾶ.....	150
Ἀθηνῶν....	444	Ἠσαΐα.....	5.—
Ἀνατολῆς..	682	Ἕνωσις....	90
Λαϊκῆς.....	5200	Γεωργ. Βιομ.	152
Ἐμπορικῆς.	735		
Πειραιῶς...	395	**Ἀτμοπλ.**	
Βιομηχανίας	139		
Οἰκονομίας.	25	Κάππαρη...	2.—
Κεντρικῆς..	190	Ἀχαϊκῆς....	110
Κοσμαδοπ..	775	Ἐθνικῆς....	198
Χίου.......	670	Μιχαληνοῦ..	510
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	215	Γιαννουλάτ.	50
Καραβασίλη	8200	Χιακῆς.....	17
Λακωνίας..	102	Κροκοδείλου	170

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς.....	168
Καπνοῦ.....	223
Ἀπόλλων...	100
Βασιλειάδη.	300
Πυριτιδοπ..	2075
Λιπασμάτων	775
Χρωμάτων	465
Ἄγκυρα....	20
Βιὸ.......	95
Παλλὰς....	200
Κυλινδρόμ..	123
Ἥλιος.....	40
Ψυγεῖα Θεσ.	195
Ἀθηνᾶ.....	68
Παγοπ. Πατ.	90
Ἀλεξόπουλ.	10
Σάνιτας....	2.—
Κονσέρβαι..	250
Ψυγ. Πειρ..	200
Ἀνατολὴ ...	80
Χημ. Βιομηχ.	72
Ἄλατος....	78
Λεβαδείας..	200
Εὐρώτας...	95
Ἀνθρακευτ.	
Ἀλιβερίου..	16
Ἀνθρακωρ..	8.—
Ἐπ. (κοιναὶ)	28.—
Ἐπ. (προν.)	120
Λαυρίου....	4.—
Ὠρωποῦ....	15
Σιδηρ)καὶ	
Θεσσαλίας .	1040
Σ.Π.Α.Π....	480
Ἠλεκτρ. Σιδ.	626
....	....

Οἰκοδ)καὶ	
Ἡρακλῆς..	665
Τιτὰν.....	2550
Ξυλείας...	103
Τέκτων....	115
Ἔρβα.....	580
Ἄτλας....	32
Ἔργον....	270
Κέκρωψ ..	190
Κύκλωψ ..	116
Ἐργοληπτ.	136
Ὄλυμπος..	175
ΑΚΤΕ....	20.—
Πρώτη Οἰκ.	250
Καψαμπέλη	87
Ἑλλοὺλ...	70
Ὑφαντουρ.	
Πειρ. Ἐπιχ	88
Ἐριουργία	226
Βερμίου...	405
Ἔρια.....	42
Ἑλλ. Ταπητ	17
Χρυσαλλὶς	103
Βάμβαξ...	95
Ὑφαντουρ.	31
Ἀθηναΐς..	131
Ναθαναὴλ.	350
Φανελλοπ.	50
....	....
Διάφοροι	
Ἠλεκτρικ.	320
Ἑνιαίας...	525
Τίτλ. Ἰδρ.	40
Ὑπεγγύων	4275
Κορίνθου..	340
Γεν. Ἀποθ.	390
Ἐξ. Καπν.	4765
Προμηθεὺς	715

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Η ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ

Ἡ εἰδικὴ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐσυνέχισε χθὲς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου. Ἀρχικῶς ἡ ἐπιτροπὴ συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 52, καθ' ὃ ὁ διευθυντὴς ἐκδότης καὶ ὁ ἰδιοκτήτης ἐφημερίδος τινος ἢ περιοδικοῦ εὐθύνονται εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ ἀποζημιώσεως ἢ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἀδικηθέντος διὰ τοῦ Τύπου ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν καταδικασθέντων. Οἱ Λαϊκοὶ βουλευταὶ ἐζήτησαν τὴν διαγραφὴν τοῦ ἄρθρου ὡς ἀντισυνταγματικοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τέλει διέγραψε τὰς λέξεις «ὁ διευθυντὴς καὶ ἐκδότης» περιορίσασα τὴν εὐθύνην μόνον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

Ἐδέχθη ἔπειτα τ' ἄρθρα 53 περὶ παραγραφῆς τοῦ ἀξιοποίνου τῶν διὰ τοῦ Τύπου τελουμένων πράξεων, 54 καὶ 55 περὶ κατασχέσεως ἐντύπων καὶ 66 καὶ 57 περὶ προδικασίας κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν τῶν ἀδικημάτων διὰ τοῦ Τύπου. Εἰς τὸ τελευταῖον ἐπηνέχθη τροποποίησις, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ κατὰ τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 58 (χωρισμὸς ἀδικημάτων ἀφορώντων τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον), ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν ἐδέχθη τὴν ἄποψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ χωρισμοῦ ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικείων καὶ ὄχι ὁ Εἰσαγγελεύς. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου οἱ Λαϊκοὶ βουλευταὶ συνεφώνησαν μὲ τὴν γνώμην τοῦ Δικηγορικοῦ συλλόγου, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν τὸ ἄρθρον ἀντίκειται εἰς τὰς ἀρχὰς περὶ συναφείας τῶν ἀδικημάτων.

Ἐδέχθη ἔπειτα ὡς ἔχουν τ' ἄρθρα 59, 60,, 61 καὶ 62, διέγραψε δὲ τὸ 63, καθ' ὃ δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν κατηγορούμενον νὰ προτείνῃ μάρτυρας εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν διαδικασίαν ἀδικημάτων τοῦ Τύπου.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 64 διεγράφη παράγραφος, καθ' ἣν προκειμένου περὶ κακουργημάτων, κάθε ἔνστασις πρέπει νὰ ὑποβάλλεται πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων. Ἐδέχθη τὸ ἄρθρον 66 καὶ διέγραψε τὴν παράγραφον, καθ' ἣν οἱ ἐρήμην ἐπὶ κακουργήματι, δικάζονται ὑπὸ μόνου τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων. Ἐπέφερε λεπτομερειακὰς τροποποιήσεις ἐπὶ τῶν ἄρθρων 68, 69, 70, 71 καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 72 καθώρισεν ὅτι ὑπόκεινται εἰς τακτικὸν ἔνδικον μέσον αἱ ἀποφάσεις δι' ἐξύβρισιν ξένων ἐπικρατειῶν.

Ἐν τέλει διέγραψε τὸ ἄρθρον 73 καθ' ὃ προκειμένου περὶ ἀδικημάτων τοῦ Τύπου, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ὁρίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνηγόρων, καθὼς καὶ τὸ 74, καθ' ὃ δύνανται ν' ἀπαγορευθοῦν εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ συνηγόρους ὡρισμέναι ἐρωτήσεις.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ τὴν Δευτέραν, ἵνα ἐπεξεργασθῇ καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα.

Ο ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΤΙΚΟΣ ΤΟΚΟΣ

Ἁρμοδίως διεψεύσθη ἡ ἀναγραφεῖσα χθὲς πληροφορία περὶ μειώσεως τοῦ ἐπισήμου προεξοφλητικοῦ τόκου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Ἀθ. Πρακτ.) Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἄμστερνταμ ὅτι ἡ Ὀλλανδικὴ Τράπεζα ὑπεβίβασε τὸν προεξοφλητικὸν τόκον ἀπὸ 2 1)2 εἰς 2 ο)ο.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ οἰκονομικοὶ κύκλοι τοῦ Λονδίνου πιστεύουν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Ἀμερικανικῆς «Φέντεραλ Ρῆζερβ Μπὰνκ» ὅπως μειώσῃ τὸν τόκον προεξοφλήσεως κατὰ 1)2 ο)ο θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν εἰσροὴν πολλῶν ἀμερικανικῶν κεφαλαίων, ζητούντων νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπὸ μᾶλλον συμφέροντας ὅρους.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΧΡΕΗ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γεωργίας, ἡ κυβερνητικὴ πλειοψηφία διεφώνησε τελικῶς πρὸς τὰς ἀπόψεις τὰς διατυπουμένας ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Μπακάλμπαση εἰς τὴν ἔκθεσίν του, ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως, διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν προσφυγικῶν χρεῶν.

Ἡ πλειοψηφία ἀνέθεσε τὴν εἰσήγησιν εἰς κυβερνητικὸν βουλευτήν.

Ὁ κ. Μπακάλμπασης ἐπιμένων εἰς τὰς ἀπόψεις του θὰ ἀναπτύξῃ ταύτας εἰς ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατηγγέλθη ὅτι πλεῖστοι ἔμποροι σταφίδος τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου Κρήτης, εἰσάγουν Περσικὴν σταφίδα, τὴν ὁποίαν ἀναμιγνύουν μετὰ τῆς ἐγχωρίου καὶ τὴν ἐξάγουν κατόπιν ὡς Ἑλληνικήν. Κατόπιν τούτου τὸ ὑπουργεῖον διέταξε τὰς ἀρχὰς Κρήτης νὰ προβοῦν εἰς σχετικὸν ἔλεγχον. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν διαπιστωθῇ τοῦτο ὡς ἀληθές, τὸ ὑπουργεῖον θὰ καταθέσῃ σχέδιον νόμου περὶ ἐπιβολῆς τοῦ ἀνωτάτου δασμοῦ εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένην σταφίδα.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΕΠΙ ΑΠΑΤΗ

ΧΙΟΣ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐπερατώθη τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς σήμερον ἡ ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Κακουργιοδικείου δίκη τοῦ Θεοδώρου Καζαντζῆ κατηγορουμένου ἐπὶ ἀπάτῃ, ὑπεξαιρέσει κλπ. Κατεδικάσθη οὗτος εἰς φυλάκισιν 3 ½ ἐτῶν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ ριφθεῖσα εἰς τὴν θάλασσαν παρὰ τὸ ζυθεστιατόριον «Μπάτης» ἡ 16έτις Τριανταφυλλιὰ Σωτήρχου. Ταύτην ἀντελήφθη ὁ ἀστυφύλαξ Τσούνης εὑρισκόμενος ἐκεῖ πλησίον κατὰ σύμπτωσιν καὶ τὴν ἀνέσυρεν ἐκ τῆς θαλάσσης σῴαν καὶ ἀβλαβῆ.

Εἰς τὴν ἀπόπειραν προέβη ἐπειδὴ ἠγάπα ἕνα 19ετῆ μηχανικὸν αὐτοκινήτων καὶ ἕνας θεῖος της, πλησίον τοῦ ὁποίου μένει αὐτή, τὴν ἠμπόδιζε νὰ βλέπῃ τὸν ἀγαπημένον της δέρων αὐτὴν τακτικά.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρετάθη ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς δηλώσεων διὰ τὴν φορολογίαν τῶν αὐτοκινήτων μέχρι τῆς 20ῆς τρέχοντος.

—Δι' ἄλλης ἀποφάσεως ἀπηλλάγησαν τῆς φορολογίας τὰ ραδιόφωνα, γραμμόφωνα καὶ μεγάφωνα τῶν δημοσίων κέντρων.

Β' ΕΚΔΟΣΙ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙ ΔΕΝ ΕΠΑΥΣΑΝ ΑΙ ΤΑΡΑΧ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 15. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀπόλυτο ρεμία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Εἰς τὴν βίλλην συνελήφθησαν ἄτομά τινα, τὰ ὁποῖα ερχόμενα τὴν πόλιν ἐπ' αὐτοκινήτου ἐπυροβόλ ἀδιακρίτως σκορπίζοντα τὸν πανικόν. Εἰς Ἀλ ριαν τέσσαρες ἄγνωστοι, παρουσιασθέντες εἰς ἐκεῖ μοναστήριον τῶν Καλογραιῶν, ἐζήτησαν χ ματα, ἀπειλήσαντες ὅτι ἄλλως θὰ ἔκαιον τὴν νήν. Ἀλλοφρονοῦσαι αἱ μοναχαὶ προσέφεραν χ ματα. Ἐκ τῶν τεσσάρων ἀγνώστων ἐπετεύχθ σύλληψις μόνον τοῦ ἑνός. Εἰς Μαλάγαν συνελ φθησαν ἄτομά τινα μεταφέροντα δοχεῖα πετρ λαίου καὶ βενζίνης.

Ἑκατὸν ἐπίσης συλλήψεις ἐνηργήθησαν εἰς νοτίους ἐπαρχίας, ὅπου αἱ τρομοκρατικαὶ πρ προσέλαβον βιαιότατον χαρακτῆρα. Εἰς Κα ραν ὁ ἐκεῖ ἱερεὺς ἐξήγειρε τὸ πλῆθος κατὰ δημοκρατικῶν, οἵτινες ἦλθον ἐκεῖ ὅπως κά διάλεξιν. Οἱ δημοκρατικοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ γουν. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἡ Καναρ ἐξέλεξε φιλομοναρχικοὺς μόνον ὑποψηφίους.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἱσπανίας Λεροῦ, εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὸν ἐν Γενεύῃ ρισκόμενον διευθυντὴν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτο ου ἐτόνισεν ὅτι αἱ τελευταῖαι ἐν Ἱσπανίᾳ ταρ δὲν στρέφονται κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. «Τόσον τοῦτο ἀληθὲς —προσέθεσεν— ὥστε ἀρκεῖ νὰ σᾶς πω ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θαμόρα εἶνε πιστὸς θολικός, συχνὰ δὲ τὸν περιμένομεν νὰ ἐπιστρ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν διὰ ν' ἀρχίσωμεν τὸ ὑπουργ συμβούλιον». Αἱ ταραχαὶ προεκλήθησαν ἐκ τῆς σεως τῶν μοναρχικῶν στοιχείων. Ἐξ ἄλλου, γνωσταὶ δηλώσεις τοῦ πριμάτου τῆς Ἱσπανίας κα διναλίου τοῦ Τολέδο Σεγκούρα ἐναντίον τῆς Δημ κρατίας, ἠρέθισαν μερικοὺς εὐεξάπτους, οἵτινες πετέθησαν ἐναντίον διαφόρων μοναστηρίων. Τ ἐμπρησμούς, τοὺς ὁποίους, σημειωτέον, ὁ κ. Λε ἔμαθε μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς Γενεύην, τοὺς ἀ δίδει εἰς τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἔπαιξαν οἱ μοναχ

Ἐν τούτοις, κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν ὑφίσταται κίνδυνος ἀγροτικοῦ κομ μουνισμοῦ, ὅστις δὲν δύναται νὰ προληφθῇ παρ μόνον διὰ μιᾶς ἐγκαίρου ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσ ως. Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Βαρκελώνην ὑπάρχει κίνδυ νος συνδικαλιστικῆς ἀναρχίας.

Ὁ κ. Λεροῦ βεβαιοῖ ὅτι εἰς τὴν Γενεύην θὰ ἐρ γασθῇ ὡς ἔνθερμος ὀπαδὸς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐ θνῶν.

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

ΡΩΜΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). – Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων γραμματεὺς τοῦ Βατικανοῦ καρδινά λιος Πατσέλι ἀπηύθυνε σήμερον πρὸς τὸν ἐν Μα δρίτῃ νούντσιον τοῦ Πάπα ἔγγραφον ζωηρᾶς δια μαρτυρίας διὰ τὰς τελευταίας ἐν Ἱσπανίᾳ πυρπο λήσεις ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλας καταστροφάς. Ἐ τῆς ἀπαντήσεως, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς τὸν ἐν Μα δρίτῃ ἀποστολικὸν νούντσιον κ. Τεντεσκίνι, θὰ ἐ ξαρτηθῇ, καθ' ἃ λέγεται, ἡ συνέχισις τῆς γενομέ νης παρὰ τοῦ Βατικανοῦ ἀναγνωρίσεως τῆς Ἱσπα νικῆς Δημοκρατίας. Ἐν τῷ μεταξὺ δηλοῦται ὅτι τὸ Βατικανὸν διατελεῖ ἐν ἀναμονῇ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΡΟΣΦΙΛΝΤ ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΚΑΡΡ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). – Ὁ κ. Κρόσφηλντ δημοσιεύει ἐπιστολὴν εἰς τοὺς «Τάϊμς», διὰ τῆς ὁποίας ἀπαντᾷ εἰς τὸ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ ναυάρχου Κὰρρ (περίληψιν τοῦ ὁποίου σᾶς εἶχα τηλεγραφήσει ἐν καιρῷ) περὶ τοῦ ἀπο λύτως ἀσυμφόρου τῆς ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος κατὰ τὸ 1915. Ὁ κ. Κρόσφηλντ ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἑλληνικὴ βοήθεια, ὅταν ὁ κ. Βενιζέλος προέτεινε τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῆς Καλλιπ λεως θὰ ἦτο τότε ἱκανὴ νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς Τούρ κους ἐκ τῆς Μικρασίας. Ἐξηγεῖ τὴν στρατηγικὴν σημασίαν τῆς κατοχῆς τῶν Δαρδανελλίων, χάρι εἰς τὴν ὁποίαν νομίζει ὅτι ἡ Ρωσσία θὰ συνεδέε το μὲ τοὺς Συμμάχους καὶ θὰ καθίστατο δυνατὴ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ρωσσικοῦ μετώπου, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ σιτοδοσία τῆς Δύσεως ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν. Ἡ Βουλγαρία ἐπίσης, προσθέτει ὁ κ. Κρόσφηλντ, θὰ προσεχώρει εἰς τὴν συμμαχικὴν παράταξιν, ἐξ οὗ συμπεραίνει ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἐτερματίζετο τὸ 1916. Ἐν συνεχείᾳ ἀποδίδει συνταγματικὰς παραβάσεις εἰς τὸν ἀείμνηστον Βασιλέα Κωνσταντῖνον, τοῦ ὁποίου συγκρίνει τὴν ἀντίθετον, λέγει, πρὸς τὸ Σύνταγμα πολιτείαν πρὸς τὴν μεμετρημένην πολιτείαν τοῦ Γεωργίου Α', τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Γεωργίου Β', οἵτινες πάντες εἶχον περιορισθῆ εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ συνταγματικοῦ των ἔργου.

Σ. «Π.».— Ἡ ἐπιστολὴ φαίνεται ἐμπνευσμένη ἐκ τῶν βενιζελικῶν κύκλων, πρὸς τοὺς ὁποίους πρόσκειται ὁ κ. Κρόσφηλντ, ὅστις πέρυσιν ἀκόμη ἐφιλοξενήθη ἐνταῦθα παρὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ο ΓΚΑΣΤΩΝ ΝΤΕΣΑΝ ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ διάσ μος συγγραφεὺς Γκαστὼν Ντεσὰν ἀπεβίωσεν. Ἦτο μέλος τῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἔγραψε διάφορα ἔργα ἐν οἷς καὶ τὸ «Ἡ σημερινὴ Ἑλλάς».

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Μεταδίδεται ὅτι ὁ διάδοχος τῆς Ἀγγλίας συνεχίζων τὰ ἀνὰ τὸν κόσμον ταξίδιά του θὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς καὶ τὴν Ἄγκυραν.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΙΚΙΑΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἑλληνικοῦ περιπτέρου εἰς τὴν Ἀποικιακὴν Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων θὰ τελεσθοῦν ἐπισήμως, ἀφικνουμένου ἐνταῦθα ἐκ Γενεύης τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου. Ὁ διάκοσμος τοῦ περιπτέρου καὶ τὰ ἐκτιθέμενα ἐν αὐτῷ ἑλληνικὰ εἴδη προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπισκεπτῶν.

ΤΑ ΔΙΟΔΙΑ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ἑταιρεία τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ ἀπαντῶσα εἰς σχετικὸν διάβημα τῆς Αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ μειώσῃ τὰ διόδια τῶν πλοίων.

Η ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). – Ἡ Βουλὴ τῆς Ἀγκύρας ἐστιγμάτισε τοὺς χαλιφικοὺς Τούρκους τῶν Παρισίων, οἱ ὁποῖοι ἀπηύθυναν —ὡς σᾶς ἐτηλεγράφησα χθὲς— τηλεγράφημα πρὸς τὸν Κεμὰλ διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν καὶ τῆς ἀναδείξεως αὐτοῦ ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ἡ Βουλή, εἰς ἀντιδιαστολήν, ἀπεφάσισε νὰ ὑποβάλῃ ἐπισήμως τὰ σέβη της πρὸς τὸν Κεμάλ.